

Het Heiligdom, De Verzoening & De Gereedstaande Man

Floyd Saylor

Het Heiligdom, De Verzoening & De Gereedstaande Man

(Lev. 16:21)

“O God, Uw weg is in het Heiligdom.
Wie is een God zo groot als God?” — Psalm 77:14

“Van eeuwigheid af was het Gods bedoeling, dat elk geschapen wezen, vanaf de meest verheven engelen tot de mens toe, een tempel, zou zijn waarin de Schepper zou wonen. ... Het was Gods bedoeling dat de tempel van Jeruzalem (het heiligdom) voortdurend zou getuigen van de hoge bestemming die voor iedere ziel openstaat.” — EGW, De Wens der Eeuwen, hfst 16, In Zijn tempel.

Het Heiligdom, De Verzoening & De Gereedstaande Man

(Lev. 16:21)

“De uiteindelijke demonstratie van de reddende kracht van de verzoening die in het heiligdom wordt geboden, zal plaatsvinden wanneer de ‘gereedstaande man’ ten tonele verschijnt om de zondebok weg te leiden naar zijn uiteindelijke ondergang. In dit korte boek volgen we de opeenvolgende stappen in de heilighoudingsdienst die leiden tot die grote climax, het moment waarop de ‘gereedstaande man’ wordt voorbereid om de zondebok weg te leiden. Deze daad is een cruciale onderneming. We lezen dat de zondebok ‘een hevige strijd levert om te ontsnappen, maar hij wordt stevig vastgehouden door de hand die hem leidt. Als hij zou ontsnappen, zou Israël zijn leven verliezen. Ik zag dat het tijd zou kosten om de zondebok naar het land van de vergetelheid te leiden nadat de zonden op zijn hoofd waren gelegd.”

EGW, Spalding & Magan Collection, p.2

“De betekenis van de Joodse heilighoudingsdienst wordt nog niet ten volle begrepen. Belangrijke en diepgaande waarheden worden door haar rituelen en symbolen onderwezen als beelden van komende werkelijkheden.

— EGW, Lessen uit het leven van alledag hfst 11.

Inhoud

Inleiding	p.5
Hoofdstuk 1 — Twee reinigingen van de tempel	p.7
Stelling 1	p.11
Hoofdstuk 2 — Stelling 2	p.13
Hoofdstuk 3 — Meer dan een cent voor uw gedachten	p.26
Hoofdstuk 4 — Stelling 3	p.32
Hoofdstuk 5 — Zondeloos karakter	p.45
Rechtvaardigmaking door geloof, de boodschap van de derde engel.....	p.47
Hoofdstuk 6 — Beveiligd tegen sterke misleidingen	p.71
Hoofdstuk 7 — Kom naar de bruiloft	p.83
Hoofdstuk 8 — De grote laatste confrontatie	p.87

INLEIDING

Na meer dan 170 jaar de spoedige wederkomst van Jezus te hebben gepredikt, zorgt Zijn voortdurende uitstel voor een geloofwaardigheids crisis en een dilemma bij zij die geloven in de Drie-engelenboodschap. We hebben gewezen op de vele tekenen in de wereld als een vervulling van Bijbelse eindtijdprophetieën. Toen de eerste atoombom op Hiroshima en Nagasaki viel, galmden onze preekstoelen met het nieuws dat het einde van deze wereld zeer nabij was. Christus zou zeer spoedig terugkeren om hen te vernietigen die de aarde vernietigen. Dat is meer dan zeventig jaar geleden, en toch zijn we er nog steeds.

Wat veroorzaakt het uitstel? Hebben we meer rampen, oorlogen of misdaad in deze wereld nodig? Nauwelijks. Het moet onze onvoorbereidheid op Christus' komst zijn die het uitstel veroorzaakt.

In dit boek zullen we de redenen onderzoeken waarom we er nog steeds zijn. Het is niet omdat Christus geen trouwe volgelingen heeft op aarde. Christus heeft vandaag ongetwijfeld Zijn 'zevenduizend' in Israël die oprecht proberen hun leven voor te bereiden op Zijn komst. Waar zit dan het probleem? Inspiratie wijst erop dat het ligt in het beperkt begrip die we hebben van de grote waarheid die de bestaansredenen van onze kerk vormt. Die waarheid is Daniël 8:14. De boodschapster van de Heer vertelt ons dat deze waarheid, zoals uiteengezet in Drie-engelenboodschap, de meest plechtige en belangrijkste boodschap is die ooit aan stervelingen is gegeven. Deze overstijgt zelfs de glorieuze boodschappen die door de apostel Paulus en de andere apostelen werden verkondigd. — EGW, *Testimonies for the Church* 9, p.19.

De Grote Strijd vertelt ons dat *"de Schrifttekst die bovenal het fundament en de centrale pijler van het adventsgeloof is, de verklaring is: 'Tot tweeduizend driehonderd dagen; dan zal het heiligdom gereinigd worden.'"* *"Het onderwerp van het heiligdom was de sleutel die het mysterie van de teleurstelling van 1844 ontsloot. Het bracht een compleet systeem van waarheid aan het licht, verbonden en harmonieus, waaruit bleek dat Gods hand de grote adventsbeweging had geleid, en onthulde de huidige plicht door de positie en het werk van Zijn volk te belichten."* — De Grote Strijd, hfst 22 en 23. En ons wordt ook verteld dat *"God Zijn volk een werk had toevertrouwd dat op aarde moest worden volbracht. De boodschap van de derde engel moest worden gebracht, de gedachten van de gelovigen moesten worden gericht op het hemelse heiligdom, waar Christus was binnengegaan om verzoening te doen voor Zijn volk."* — EGW, *Evangelism*, p. 695.

Wat hebben we gemist in Daniël 8:14? Hoe zal een dieper begrip van deze waarheid ons, als individuen en als kerk, voorbereiden op het einde van de genadetijd en de wederkomst? In *Testimonies for the Church* 5, p. 575, lezen we:

"Allen moeten meer inzicht krijgen in het verzoeningswerk dat in het hemelse heiligdom plaatsvindt. Wanneer deze grote waarheid wordt gezien en

begrepen, zullen zij die haar aanhangen in harmonie met Christus werken om een volk voor te bereiden om stand te houden op de grote dag van God, en hun inspanningen zullen succesvol zijn." — EGW, Testimonies for the Church 5, p. 575.

We kunnen dus concluderen dat de reden waarom wij, als volk, niet zijn voorbereid op de gebeurtenissen van de eindtijd en de wederkomst van Christus, hierin bestaat dat we deze grote waarheid niet duidelijk zien en begrijpen.

Totdat we deze grote waarheid grondig begrijpen en met Christus samenwerken in Zijn werk van de reiniging van het heiligdom, zullen tienduizend evangelisatie-inspanningen en honderdduizenden dopen, hoe wonderbaarlijk en belangrijk ze ook mogen zijn, Christus niet naar de aarde brengen voor de verlossing van Zijn volk. Wat moet er dan gebeuren? Let hierop:

"We zijn niet geroepen om God te aanbidden en te dienen met de middelen die in voorgaande jaren werden gebruikt. God vraagt nu, meer dan ooit tevoren, om een hogere dienstbaarheid. Hij vraagt om de ontwikkeling van de hemelse gaven. Hij heeft ons in een positie gebracht waarin we hogere en betere dingen nodig hebben dan ooit tevoren. De sluimerende kerk moet worden gewekt, ontwaakt uit haar geestelijke lethargie, en zich bewust worden van de belangrijke plichten die on vervuld zijn gebleven. Het volk is het heilige niet binnengegaan, waar Jezus is heengegaan om verzoening te doen voor zijn kinderen. We hebben de Heilige Geest nodig om de waarheden voor deze tijd te begrijpen; maar er heerst een geestelijke droogte in de kerken, en we zijn eraan gewend geraakt om gemakkelijk tevreden te zijn met hoe we staan voor God. We zeggen dat we rijk zijn en overvloed hebben aan bezittingen en niets nodig hebben, terwijl we arm, ellendig en miserabel zijn, blind en naakt." — EGW, RH Feb.25, 1890

HOOFDSTUK EEN TWEЕ REINIGINGEN VAN DE TEMPEL

Jezus was net teruggekeerd van Zijn pijnlijke beproeving in de woestijn van de verzoeking. Kort na Zijn doop was Hij er heen gegaan om alleen te zijn en na te denken over het dienstwerk waarvoor Hij naar de aarde was gekomen. Gedurende die tijd had Hij een lange vastenperiode doorstaan, waarna Satan tot Hem kwam met zijn bijna overweldigende verleidingen.

Hij was zwak en uitgemergeld door deze beproeving. De inspiratie vertelt ons dat *"Johannes, een van de nieuwe discipelen, naar Christus had gezocht en Hem in Zijn vernedering had gevonden, uitgemergeld en met tekenen van grote lichamelijke en geestelijke nood. Jezus, die niet wilde dat Johannes Zijn vernedering zou zien, had hem zachtvaardig maar vastberaden uit Zijn aanwezigheid weggestuurd. Hij wilde alleen zijn; geen menselijk oog mocht Zijn doodsstrijd aanschouwen, geen menselijk hart mocht medeleven voelen met Zijn nood."* — EGW, Bible Commentary 5, p. 1132.

Maar nadat Hij van deze beproeving was hersteld, werd Hij weer herenigd met Zijn discipelen.

Niet lang daarna was het Joodse Pesachfeest, en Hij reisde met Zijn discipelen naar Jeruzalem om het feest bij te wonen. Jezus had Zijn missie nog niet publiekelijk bekendgemaakt en kon zich daarom mengen onder de andere gelovigen zonder veel aandacht te trekken. Bij deze bijzondere gelegenheid werd de komst van de Messias vaak besproken, vooral sinds Johannes de Doper de boodschap van Zijn aanstaande verschijning had verkondigd. Maar het was de hoop op nationale grootheid en bevrijding van de Romeinse onderdrukking die het enthousiasme van de meerderheid van zowel heersers als volk aanwakkerde.

Toen Jezus de tempelhof betrad, hoorde Hij geluiden die meer leken op een veemarkt dan op een plaats waar God aanbeden moest worden. Men hoorde er de boze stemmen van gewiekste veehandelaren en het gerinkel van munten toen buitenlandse valuta werd ingewisseld voor tempelgeld. Hij zag het allemaal terwijl Hij op de trappen van de tempelhof stond. Macht, gezag en heilige verontwaardiging openbaarden zich in Zijn gelaat en ieders blik was plotseling op Hem gericht. Zijn blik leek in hun ziel te branden. Alle geluiden verstomden en er viel een huiveringwekkende stilte toen Zijn stem door de tempel galmde, zeggende: *"Neem deze dingen weg; maak van het huis van Mijn Vader geen huis van koophandel."* — Joh. 2:16.

In angst en verwarring vluchtte de schuldige menigte voor Zijn aanwezigheid, hun handelswaar meenemend. Een plechtige stilte verving de rumoerige veemarkt. De Heer van de tempel had de tempel, die ter ere van Hem was gebouwd, gereinigd.

DE TEMPEL ALS VOORBEELDLES

De tempel in Jeruzalem was ontworpen als een voorbeeldles voor Gods volk. Toen God Mozes opdroeg de eerste tabernakel te bouwen, gaf Hij hem een model van het hemelse heiligdom. Alles wat betrekking had op het heiligdom, of het nu de meubels en de indeling ervan waren, of de diensten die er het hele jaar door werden gehouden – alles was gemodelleerd naar het heiligdom in de hemel. Toen Mozes op het punt stond de tabernakel te bouwen, gebod God hem, zeggende: *"Zorg ervoor dat u alles maakt volgens het voorbeeld dat u op de berg getoond is."* — Hebrreeën 8:5. En door te observeren wat er in de aardse tabernakel gebeurde, krijgen we een duidelijk beeld van wat er in het hemelse heiligdom gebeurt. *"Wat in de dienst van het aardse heiligdom in type werd gedaan, wordt in werkelijkheid gedaan in de dienst van het hemelse heiligdom."* — EGW, Grote Strijd hfst 23, Wat is het heiligdom.

Toen Jezus de tempel reinigde, openbaarde Hij iets van diepe betekenis. *"Door de tempel te reinigen van de wereldse kopers en verkopers, kondigde Jezus Zijn missie aan om het hart te reinigen van de verontreiniging door de zonde, —van de aardse verlangens, de zelfzuchtige lusten, de slechte gewoonten die de ziel bederven."* — EGW, De Wens der Eeuwen, hfst 16, In Zijn tempel. Dat is waar de diensten in het heiligdom om draaien. Er is een proces van voortdurende reiniging van de zonde dat het hele jaar doorgaat en eindigt met de reiniging van het heiligdom zelf op de grote verzoendag.

Het is ook van grote betekenis dat er twee reinigingen van de tempel plaatsvonden, een aan het begin van Zijn bediening en een aan het einde ervan. Zoals we verder zullen zien, bestaat hier een bijzondere parallel met wat Christus doet in Zijn bediening in het hemelse heiligdom.

Als we de parallellen tussen het aardse en het hemelse nader bekijken, zien we de overeenkomsten in alle aspecten van de dienst in het heiligdom, met name de reiniging van de zonde die dagelijks en jaarlijks plaatsvond. In De Grote Strijd hfst. 23 staat: *"Zoals in de oudheid de zonden van het volk door geloof op het zondoffer werden gelegd en door het bloed ervan, figuurlijk, werden overgedragen naar het aardse heiligdom, zo worden in het nieuwe verbond de zonden van de berouwvolle door geloof op Christus gelegd en feitelijk overgedragen naar het hemelse heiligdom."* Deze overdracht van zonde van de zondaar naar het aardse heiligdom zorgde ervoor dat het heiligdom onrein werd.

Daarom was er in Israël een speciale dag, de Grote Verzoendag, waarop het heiligdom werd gereinigd van alle zonden die zich daar gedurende het jaar hadden opgehoopt. *"En Hij zal verzoening doen voor de heilige plaats, vanwege de onreinheid van de Israëlieten en vanwege hun overtredingen in al hun zonden; en zo zal Hij ook doen voor de tent der samenkomst, die onder hen blijft te midden van hun onreinheid."* — Leviticus 16:16.

Evenzo wordt ook het hemelse heiligdom bezoedeld door de zonden die daarheen zijn overgedragen, en God heeft een dag vastgesteld, zoals

beschreven in Daniël 8:14, waarop het hemelse heiligdom gereinigd moet worden.

GODS DRIE TEMPELS

Tot nu toe hebben we alleen enkele basisfeiten over de tempeldienst behandeld, zowel de aardse vorm als het model ervan in de hemel. Iedere Bijbelstudent zou goed bekend moeten zijn met de basisprincipes van de tempeldienst. Maar we hebben tot nu toe slechts twee heiligdommen beschouwd, het aardse en het hemelse. Toch spreekt de Bijbel over drie heiligdommen. En het derde is eigenlijk het belangrijkste van allemaal. Paulus erkende het belang van het derde heiligdom toen hij schreef: *"En welke overeenkomst heeft de tempel van God met afgoden? Want gij zijt de tempel van de levende God; zoals God gezegd heeft: Ik zal in hen wonen en onder hen wandelen, en Ik zal hun God zijn, en zij zullen mijn volk zijn."* — 2 Korintiërs 6:16. Paulus verwijst hier terug naar Exodus 25:8, waar staat: *"En laat men Mij een heiligdom maken, opdat Ik onder hen zal wonen."*

De Geest der Profetie staat vol passages die spreken over het belang van de menselijke tempel als een heiligdom waarin God kan wonen. De Wens der Eeuwen bevat dit prachtige commentaar: *"Van eeuwigheid af aan was het Gods bedoeling dat elk schepsel, van de stralende en heilige seraf tot de mens, een tempel zou zijn voor de inwoning van de Schepper. Door de zonde hield de mensheid op een tempel voor God te zijn. Verduisterd en bezoedeld door het kwaad, openbaarde het hart van de mens niet langer de heerlijkheid Gods. Maar door de incarnatie van de Zoon van God wordt het doel van de hemel vervuld. God woont in de mensheid, en door verlossende genade wordt het hart van de mens weer Zijn tempel. God had het zo bedoeld dat de tempel in Jeruzalem een voortdurend getuige zou zijn van de hoge bestemming die voor elke ziel is weggelegd."* — EGW, De wens der eeuwen, hfst 15, In Zijn tempel.

Uit deze passages kunnen we opmaken dat zowel het aardse als het hemelse heiligdom zijn opgericht als een zichtbare weergave van de menselijke tempel die God tot Zijn woonplaats wil maken.

De indeling van het heiligdom en de bijbehorende diensten zijn door God Zelf ontworpen. Het is eenvoudig van opzet, maar alleen oneindige wijsheid kon zo'n eenvoudig model bedenken dat zo duidelijk de verschillende onderdelen van de levende tempel illustreert, en ook de manier waarop God in die tempel werkt om de ziel tot een volledige eenwording met Hem te brengen.

De parallellen tussen de menselijke tempel en het heiligdom dat door Mozes werd gebouwd, zijn werkelijk opmerkelijk. Het heiligdom was opgebouwd uit een buitenhof en een binnenste heiligdom. Zo is er in de menselijke tempel een uiterlijke mens en een innerlijke mens. Paulus verwees hiernaar toen hij schreef:

"Maar al vergaat onze uiterlijke mens, toch wordt onze innerlijke mens dagelijks vernieuwd." — 2 Korintiërs 4:16. Ook in Efeze spreekt hij over 'versterkt

worden met kracht door Zijn Geest in de innerlijke mens'. Dezelfde analogie wordt gebruikt in het volgende: *'We moeten een hogere standaard bereiken. De waarheid mag niet in de buitenste voorhof bewaard blijven. Breng haar beginselen naar het innerlijke heiligdom van de ziel.'* — EGW, Review and Herald, 7 januari 1902.

'Wij zijn Gods maaksel, en Zijn woord verklaart dat wij 'vreselijk en wonderbaarlijk gemaakt' zijn. Hij heeft deze levende woonplaats voor de geest voorbereid; het is 'wonderbaarlijk gesmeed', een tempel die de Heer Zelf heeft ingericht voor de inwoning van Zijn Heilige Geest.' — EGW, Fundamentals of Christian Education, p. 426-427.

Alle organen van het lichaam - de botten, de zenuwen, de spieren, de hersenen - vormen de uiterlijke mens, de fysieke mens. En ons wordt verteld dat *"iedereen vertrouwd moet raken met dat wonderbaarlijkste van alle organismen, het menselijk lichaam. Men moet de functies van de verschillende organen begrijpen en de onderlinge samenwerking ervan voor de gezonde werking van alles. Men moet de invloed van de geest op het lichaam en van het lichaam op de geest bestuderen, en de wetten waaraan ze onderworpen zijn."* — EGW, Ministry of healing, p. 128. Dit concept opent een vruchtbaar onderzoeksgebied dat we hier niet verder kunnen uitdiepen.

HET BINNENSTE HEILIGDOM

De buitenste voorhof vertegenwoordigt het fysieke deel van de mens, het deel dat gezien en aangeraakt kan worden. Het binnenste heiligdom, met zijn twee vertrekken, vertegenwoordigt de innerlijke mens, het spirituele deel van de mens dat niet gezien of fysiek aangeraakt kan worden. Er worden in de inspiratie verschillende synoniemen gebruikt om de innerlijke mens te beschrijven. Termen als hart, geest of ziel worden vaak gebruikt. Al deze zelfstandige naamwoorden beschrijven de onzichtbare componenten die de innerlijke mens vormen met zijn individualiteit en karakter. Zoals er twee vertrekken zijn in het binnenste heiligdom, zo zijn er ook twee delen van de innerlijke mens. In het letterlijke heiligdom omvatte de dagelijkse bediening de buitenste voorhof en het eerste vertrek. De priesters gingen altijd het eerste vertrek binnen, maar alleen eenmaal per jaar betrad de hogepriester het tweede vertrek. (Zie Hebrëë 9:6.)

De analogie van het menselijk verstand met de twee vertrekken van het heiligdom is zeer opmerkelijk. Zoals het eerste vertrek een plaats was voor de dagelijkse activiteiten van de priesters, zo omvatten onze dagelijkse activiteiten ons bewuste verstand, aangezien we bewust nadenken en onze dagelijkse routines plannen. In het tweede vertrek van het hemelse heiligdom worden de registers bijgehouden met alle gedachten en daden van ieder individu dat op aarde leeft. Alle goede daden en alle zonden worden nauwkeurig beschreven in die registers. Evenzo worden al onze gedachten en daden met de bijbehorende gevoelens en emoties opgetekend in het innerlijke heiligdom van de ziel. We denken misschien niet bewust aan deze dingen, maar ze zitten in ons geheugen en beïnvloeden ons gedrag.

Dit is het onderbewustzijn, de grote bibliotheek van het individu, waarvan hij alle boeken zelf heeft geschreven. Zijn karakter wordt onthuld door wat er in zijn persoonlijke bibliotheek is opgeslagen, omdat karakter de som is van de gedachten en gevoelens van een individu. (Zie EGW, 5 Testimonies p. 310.) Gezien de analogie tussen de tempel die Christus reinigde aan het begin en einde van Zijn bediening en die van de menselijke tempel waar Paulus over spreekt, zullen we een aantal uitgangspunten overwegen met betrekking tot de betekenis van de twee tempelreinigingen. Alles wat Christus deed had een bepaalde betekenis. En alles wat in het heiligdom gebeurde, had betekenis. *"In alles wilde God dat Zijn volk Zijn doel voor de menselijke ziel zou begrijpen."* — EGW, Education p. 36.

STELLING 1 — ZOALS JEZUS TWEE REINIGINGEN VAN DE AARDSE TEMPEL UITVOERDE, ZO ZAL HIJ TWEE REINIGINGEN VAN DE ZIELSTEMPEL UITVOEREN IN ZIJN HEILIGDOMSDIENST

In de heiligdomsdiensten die aan het oude Israël werden gegeven, waren er twee afzonderlijke reinigingen voor het volk.

Leviticus 4 en 5 beschrijven hoe de zondaar van zijn zonde werd gereinigd door de dagelijkse zondoffers die in de tabernakel werden gebracht.

Hij moest zijn handen op de kop van het offerdier leggen en over hem de zonden belijden die hij had begaan. Vervolgens sneed hij met zijn eigen handen de keel van het dier door en de priester ving wat van het bloed op en bracht het naar het heiligdom om het voor het voorhangsel te sprenkelen, waarachter de wet hing die de zondaar had overtreden.

Op deze manier werd de zonde van de zondaar overgedragen op het heiligdom en werd de zondaar gereinigd van zijn schuld. Alle zonden die in de tabernakel werden beleden, kwamen in het heiligdom terecht, hetzij direct, hetzij soms indirect, wanneer de priester het vlees van het offer at. Aan het einde van het jaar vond er nog een reiniging plaats op de Grote Verzoendag. Deze reiniging was anders en stond los van wat er in de dagelijkse dienst gebeurde en vond plaats in het tweede vertrek. Maar dit roept een aantal vragen op die gedetailleerde antwoorden vereisen.

Als de berouwvolle zondaar gereinigd werd door het bloed van het zondoffer in de dagelijkse dienst, waarom was er dan nog een verzoening en reiniging nodig aan het einde van het jaar? Waarom nog een verzoening? Het belang van deze dag blijkt uit het feit dat iedereen die deze dag negeerde of gewoon zijn werk deed, uit Israël zou worden verstoten. Dit was hun gebruikelijke oordeelsdag. Leviticus 23:27-30 beschrijft het cruciale belang van die dag. *"Alleen op de tiende dag van deze zevende maand is de Verzoendag. U moet een heilige samenkomst houden. U moet uzelf dan verootmoedigen en de HEERE een vuuroffer aanbieden. Op diezelfde dag mag u geen enkel werk doen, want het is de Verzoendag, om voor het aangezicht van de HEERE, uw God, verzoening voor u te doen. Voorzeker, iedere persoon die zich op diezelfde dag niet verootmoedigt, moet van zijn volksgenoten worden afgesneden. En elke persoon die op diezelfde dag enig werk verricht, die persoon zal Ik uit het midden van zijn volk ombrengen."*

Op de Grote Verzoendag hielden alle diensten in de eerste ruimte op, inclusief de vergeving van zonden. (Zie Leviticus 16:17).

Het boek 'Ministry of Healing' beschrijft het als volgt: *"Op de ene dag van het jaar die bestemd was voor de dienst in het allerheiligste, trad de hogepriester bevend Gods aanwezigheid binnen, terwijl rookwolken de heerlijkheid voor zijn ogen bedekten. In de hele tempelhof was het stil. Er waren geen priesters die dienst deden aan de altaren. De menigte aanbidders boog zich in stille eerbied neer en smeekte om Gods barmhartigheid."* — Ministry of Healing, p. 437.

De Grote Verzoendag was de laatste reiniging van het jaar die plaatsvond in de aardse tabernakel. En wat in het aardse heiligdom in een voorafbeelding gebeurde, gebeurt in werkelijkheid in het hemelse heiligdom. Maar de dringende vraag is: 'Wat is het verschil tussen de reiniging die in het eerste deel werd uitgevoerd en die welke in het tweede deel werd uitgevoerd?' We zullen dit in de volgende hoofdstukken verder onderzoeken om de ontbrekende schakel in dit cruciale aspect van de tegenwoordige waarheid te vinden.

HOOFDSTUK TWEE

Stelling 2—DE EERSTE REINIGING IN DE DAGELIJKSE DIENST
VERTEGENWOORDIGT DE DAGELIJKSE REINIGING VAN DE SCHULD VAN DE
ZONDE. — 1 JOHANNES 1:9.

De dagelijkse verzoening die werd voltrokken voor de berouwvolle zondaars in Israël was in werkelijkheid hun 1 Johannes 1:9. Ze werden symbolisch gereinigd van alle ongerechtigheid. Het offer was symbolisch voor de Verlosser op wie wij vandaag de dag vertrouwen om ons te vergeven en te reinigen. Deze offers toonden de wonderbaarlijke genade en liefde van onze goddelijke plaatsvervanger die in onze plaats stierf om een reiniging van schuld, en de verpletterende last ervan, te bewerkstelligen. Davids boetegebed in Psalm 51 toont zijn oprechte verlangen naar dit soort reiniging. *"Was mij grondig van mijn ongerechtigheid, en reinig mij van mijn zonde... Reinig mij met hyssop, en ik zal rein zijn; was mij, en ik zal witter zijn dan sneeuw."* Hij kende ook uit ervaring de zaligheid van hen die vergeven en gereinigd zijn van alle ongerechtigheid. Hij riep uit: *"Gezegend is hij wiens overtreding vergeven is, wiens zonde bedekt is. Gezegend is de man aan wie de HEER geen ongerechtigheid toerekent, en in wiens geest geen bedrog is."* — Psalm 32:1-2.

Dit is de ervaring van rechtvaardiging. Ons wordt verteld dat *"vergeving en rechtvaardiging één en hetzelfde zijn. Door het geloof gaat de gelovige over van de positie van een rebel, een kind van zonde en Satan, naar de positie van een trouwe onderdaan van Christus Jezus, niet vanwege een inherente goedheid, maar omdat Christus hem als Zijn kind aanneemt door adoptie. De zondaar ontvangt de vergeving van zijn zonden, omdat deze zonden gedragen worden door zijn Plaatsvervanger en Borg. De Heer spreekt tot Zijn hemelse Vader en zegt: 'Dit is Mijn kind, Ik red hem van de veroordeling van de dood, en geef hem Mijn levensverzekering van het eeuwige leven, omdat Ik zijn plaats heb ingenomen en voor zijn zonden heb geleden. Hij is Mijn geliefde zoon.' Zo staat de mens, vergeven en bekleed met de prachtige gewaden van Christus' gerechtigheid, onberispelijk voor God."* — EGW, Faith and Works, p. 103.

De dagelijkse bediening voorziet niet alleen in vergeving, maar ook in de kracht om de zonde te overwinnen zodat er geen patroon van terugkerende schuld zal ontstaan. De middelen die God heeft verschaft voor het overwinnen van de zonde werden voorgesteld door de meubelstukken in het eerste vertrek. De tafel met het toonbrood vertegenwoordigt het brood des levens, het Woord van God. Zoals Jeremia verklaarde: *"Uw woorden werden gevonden en ik heb ze gegeten"* — Jeremia 15:16, zo moeten wij ons voeden met het woord, opdat wij kunnen groeien en geestelijke kracht kunnen ontvangen. De kandelaar met zijn zeven brandende lampen vertegenwoordigt het alomvattende werk van de Heilige Geest. In Openbaring 4:5 worden de zeven brandende lampen geïdentificeerd als *"de zeven Geesten van God"*. Het is de Heilige Geest die het Woord van God werkzaam maakt in ons leven en ons steeds meer verandert naar het beeld van Christus. Hij inspireert ook onze gebeden die opstijgen tot God als zoete wierook, voorgesteld door het

reukaltaar, dat zich vlak voor het voorhangsel bevindt dat de twee vertrekken scheidt.

Door de studie van het Woord onder invloed van de Heilige Geest, en door dagelijks gebed geïnspireerd door de Heilige Geest, kunnen we een leven van voortdurende overwinning en gehoorzaamheid leiden. God heeft beloofd dat *"waar de zonde overvloedig is, daar de genade nog veel overvloediger zal zijn"* — Romeinen 5:20. En God zal niemand toestaan boven zijn draagkracht verzocht te worden (1 Kor 10:13).

Het is belangrijk te onthouden dat vergeving en rechtvaardiging afhankelijk zijn van een bekering van het hart van de gelovige. Christus vertelde Nicodemus dat alleen door de wedergeboorte iemand het koninkrijk der hemelen kan zien. Hij moet geboren worden uit water en de Geest. Zonder dat zal niemand recht hebben op de hemel. Sterker nog, de vernieuwing van het hart is een essentieel onderdeel van de vergeving die Christus schenkt aan hen die zich bekeren. *"Gods vergeving is niet slechts een gerechtelijke handeling waarmee Hij ons bevrijdt van veroordeling. Het is niet alleen vergeving van zonde, maar ook herstel van zonde. Het is de uitstroom van verlossende liefde die het hart transformeert."* — EGW, *Thoughts from the Mount of Blessing*, p. 114.

De bekering die het christelijke leven inluidt, moet elke dag vernieuwd worden. Paulus zei: *"Ik sterf dagelijks."* — 1 Korinthe 15:31. Er moet een voortdurend proces van zuivering plaatsvinden in de tempel van de ziel. Ons wordt verteld: *"Wanneer we Christus door geloof aannemen, is ons werk pas begonnen. Ieder mens heeft verdorven en zondige gewoonten die overwonnen moeten worden door een krachtige strijd. Ieder mens moet de strijd van het geloof strijden."* — EGW, *Our high calling*, p. 121.

Verder lezen we: *"Laten we groeiende christenen zijn. We mogen niet stilstaan. We moeten vandaag verder zijn dan gisteren; elke dag leren om meer vertrouwen te hebben, om vollediger op Jezus te steunen. Zo moeten we opgroeien. Je bereikt niet in één keer volmaaktheid; heiliging is een levenslang proces."* — EGW, *3 Selected Messages*, p. 193.

HET REINIGEN VAN DE ZIELSTEMPEL

Er lijkt enige verwarring te bestaan over sommige uitspraken in de Geest der Profetie die spreken over het reinigen van de zielstempel van alle onreinheid terwijl Christus het heiligdom in de hemel reinigt. Deze uitspraken zijn soms toegepast op de reiniging van Daniël 8:14, namelijk het uitwissen van zonden. Het idee heeft de overhand gekregen dat wanneer we onze zielstempel volledig hebben gereinigd van alle zondige daden door de genade en kracht van de Heilige Geest, het werk van Daniël 8:14 in ons is voltooid en Christus dan de registers in de hemel kan reinigen en Zijn voorbede kan staken. Maar dit concept erkent het verschil niet tussen een reiniging van de zielstempel die moet plaatsvinden terwijl de eerste bediening nog gaande is, en die van de

tweede bediening. Het erkent het verschil niet tussen het overwinnen van zonde en het uitwissen van zonde.

Het reinigen van de zielstempel van al onze zondige daden is iets wat we doen door de kracht van de Heilige Geest. Zoals vermeld in De Wens der Eeuwen, hfst 51, het licht des levens. *"De uitdrijving van de zonde is een daad van de ziel zelf"* door de kracht van de Heilige Geest. Maar de reiniging van de tempel van de ziel op de Grote Verzoendag is geen daad van de ziel zelf. Net als de vergeving van zonden, wordt dit voor ons gedaan als we aan de voorwaarden hebben voldaan. Het uitwissen van de zonde is een volledige en volkomen vergeving en wordt bewerkstelligd door Christus' verzoening en niet door onze verdienste. Let op deze passage uit De Grote Strijd, hfst 28, Het onderzoekend oordeel.

"De goddelijke Middelaar pleit ervoor dat allen die door het geloof in Zijn bloed overwonnen hebben, vergeven worden van hun overtredingen, dat zij terugkeren naar hun thuis in Eden en samen met Hem gekroond worden tot "de eerste heerschappij". — Micha 4:8. "Satan had in zijn pogingen om ons mensengeslacht te misleiden en te verleiden, gedacht het goddelijke plan in de schepping van de mens te dwarsbomen; maar Christus vraagt nu dat dit plan wordt uitgevoerd alsof de mens nooit gevallen is. Hij vraagt voor Zijn volk niet alleen om volledige en volkomen vergeving en rechtvaardiging, maar ook om deel te hebben aan Zijn heerlijkheid en een plaats op Zijn troon."

Hier lijkt een schakel te ontbreken in de theologie met betrekking tot de reiniging van het heiligdom. De dagelijkse reiniging van bekende zonden is niet de reiniging uit Daniël 8:14. Zodra Christus begint met het oordeel over de levenden en het uitwissen van zonden, zal het voor ons te laat zijn om onze zielstempel te reinigen van hardnekkige zonden.

Hieronder volgen enkele uitspraken die spreken over de reiniging van de zielstempel tijdens de dagelijkse bediening, die vooraf moet gaan aan de uiteindelijke reiniging van het heiligdom en het uitwissen van zonden.

"Wie is bereid zijn vinger op zijn geliefde afgoden van zonde te leggen en Christus toe te staan de tempel te zuiveren door de kopers en verkopers eruit te drijven? Wie is bereid Jezus toe te laten de ziel binnen te gaan en haar te reinigen van alles wat bezoedelt of bederft?" — EGW, Bible Training School, 1 oktober 1910.

"Wij zijn gewond, besmet met zonde; wat moeten wij doen om van die melaatsheid genezen te worden? Reinig, voor zover het in uw vermogen ligt, de tempel van de ziel van alle onreinheid, en kijk dan uit naar het Lam van God, dat de zonde van de wereld wegneemt." — EGW, 3 Selected Messages, p. 152. "Ieder van ons heeft iets te doen om de weg van de Koning vrij te maken. Wij willen onze zonden belijden en verlaten, en ze voor het oordeel laten uitgaan, zodat wanneer de tijden van verkwikking komen vanuit de aanwezigheid van de Heer, en Hij Jezus zal zenden, onze zonden zullen worden uitgewist. Wat wij willen is een zuivere en onbevleete godsdienst voor God. . . ." — EGW, 5 Manuscript Releases p.7.

In het oude Israël blies men op de eerste dag van de zevende maand op de trompetten als herinnering dat de Verzoendag nog maar negen dagen verwijderd was. Het was vooral dringend dat alle zonden vóór die dag in het heiligdom werden beleden, omdat er op de Verzoendag geen vergeving meer mogelijk zou zijn. Vandaag de dag moet de oproep uit Joël 2 om op de trompet te blazen in alle kerken weerklinken.

"Met het oog op die grote dag roept het woord van God, in de meest plechtige en indrukwekkende bewoordingen, Zijn volk op om uit hun geestelijke lethargie te ontwaken en Zijn aangezicht te zoeken met berouw en nederigheid: 'Blaas de bazuin in Sion, en sla alarm op Mijn heilige berg; laat alle inwoners van het land sidderen, want de dag van de HEER komt, want hij is nabij.' 'Heilig een vasten, roep een plechtige samenkomst bijeen, verzamel het volk, heilig de gemeente, roep de oudsten bijeen, verzamel de kinderen.'"
— EGW, De Grote Strijd, hfst 17, Voorlopers van de morgen.

Vandaag, terwijl Christus in het allerheiligste is en de uiteindelijke verzoening voor de doden volbrengt, blijft Hij de zegeningen van het eerste verblijf voor de levenden uitdelen. Dat omvat vergeving van zonden en de bedekking van de toegerekende gerechtigheid, wat ons in volkomenheid voor God doet staan. We hebben ook de overdracht van onze zonden naar het hemelse heiligdom en de genade om elke beproeving te overwinnen door de kracht van de vroege regen.

Zij die deze zegeningen ontvangen, zullen gereed zijn voor het oordeel en de opstanding. Maar deze zullen niet voldoende zijn om zonder middelaar stand te houden nadat de tijd van genade voorbij is. We hebben ook de zegeningen van het heilige der heilige nodig om stand te houden na de genadetijd. We hebben hiervan een goed voorbeeld in de ervaring van hen die in 1844 verwachtten dat Christus naar de aarde zou terugkeren. Hun ervaring wordt beschreven in Early Writings, p. 239.

"Een geest van plechtig en ernstig gebed was overal voelbaar onder de heiligen. Een heilige plechtigheid rustte op hen. Engelen keken met de grootste belangstelling toe wat er met de boodschap gebeurde en verhieven hen die haar ontvingen, en trokken hen weg van aardse zaken om overvloedig te putten uit de bron van de verlossing. Gods volk werd toen door Hem aanvaard. Jezus keek hen met welbehagen aan, want Zijn beeld was in hen weerspiegeld. Ze hadden een volledig offer gebracht, een volledige toewijding, en verwachtten veranderd te worden in onsterfelijkheid. Maar ze waren voorbestemd om opnieuw diep teleurgesteld te worden."

We zouden ons kunnen afvragen: wat kon er nog meer gedaan worden om zich voor te bereiden op de komst van Christus? Ze hadden een volledig offer gebracht, een volledige toewijding. Jezus keek hen met welbehagen aan. Maar waren ze klaar voor Jezus' komst? Het antwoord is Nee! En de reden daarvoor wordt gegeven op pagina 243 van hetzelfde boek. Er staat: "Ze zijn

opnieuw teleurgesteld in hun verwachtingen. Jezus kan nog niet naar de aarde komen. Ze moeten grotere beproevingen doorstaan omwille van Hem. Ze moeten dwalingen en tradities die ze van mensen hebben ontvangen, opgeven en zich volledig tot God en Zijn Woord wenden. Ze moeten gezuiverd, wit gemaakt en beproefd worden. Zij die deze bittere beproeving doorstaan, zullen een eeuwige overwinning behalen."

De redenen die worden gegeven waarom ze nog niet klaar waren voor de komst van Jezus, zijn dat ze dwalingen en tradities die ze van mensen hebben ontvangen, moesten opgeven. Ze hielden onwetend de verkeerde dag aan en hadden andere onwetende fouten en overtuigingen waarvan ze bevrijd moesten worden. En ze moesten gezuiverd, wit gemaakt en beproefd worden.

Het is dus duidelijk dat degenen die door God waren aanvaard en die een volledig offer en een volledige toewijding hadden gebracht, nog steeds niet klaar waren voor de komst van Jezus. Ze hadden meer inzicht nodig in het plan van verlossing en de wet van God. Ook zij hadden de reiniging van het heiligdom nodig, de reiniging op de Grote Verzoendag om hen te zuiveren en wit te maken voordat zij 'rein van al hun zonden voor de Heer' konden zijn. (Leviticus 16:30).

Deze mensen waren klaar voor de dood en de opstanding. Al hun onwetende fouten en onvolmaaktheid zullen worden verzoend wanneer Christus de uiteindelijke verzoening voor de doden bewerkstelligt.

WAT GEBEURT ER NA VERGEVING?

Twee andere punten die begrepen moeten worden, hebben te maken met de blijvende verantwoordelijkheid voor vergeven zonden en het schadelijke effect van zondigen op de geest en het geweten, dat niet volledig wordt weggenomen tijdens de eerste fase van de bediening. Wanneer zonden worden vergeven, worden ze niet uitgewist zoals veel mensen denken. God probeert de berouwvolle zondaar ervan te verzekeren dat zijn zonden zijn weggenomen door uitdrukkingen te gebruiken zoals ze zo ver weg te brengen als het oosten van het westen, of ze in de diepte van de zee te werpen. De vergeven zondaar wordt aangemoedigd zijn zonden te beschouwen alsof ze zijn uitgewist. Maar we hebben veel positieve uitspraken die aantonen dat zonden in werkelijkheid pas bij het oordeel worden uitgewist. *"Het is onmogelijk dat de zonden van mensen worden uitgewist vóór het oordeel, wanneer hun zaken worden onderzocht."* — De Grote Strijd, hfst 28, Het onderzoekend oordeel.

Laten we eens kijken wat er gebeurt wanneer de zonde wordt vergeven. In de volgende passages uit de Geest der profetie, vinden we dat het de schuld was die door het offerdier werd gedragen. Het is schuld die vervreemding veroorzaakt tussen de zondaar en de Verlosser. En het is de schuld die moet worden weggenomen voordat communicatie en genezing kunnen plaatsvinden.

"De overtreden wet van God eiste het leven van de overtreder. Het bloed, dat het verbeurde leven van de zondaar vertegenwoordigde, wiens schuld door het offer werd gedragen, werd door de priester naar de heilige plaats gebracht en voor het voorhangsel gesprenkeld, waarachter de ark stond met de wet die de zondaar had overtreden. Door deze ceremonie werd de zonde, door het bloed zinnebeeldig overgedragen naar het heiligdom." — Grote Strijd, hfst 23, Wat is het heiligdom.

"Wat de zonde ook is, als de ziel zich bekeert en gelooft, wordt de schuld weggewassen in het bloed van Christus." — Wens der Eeuwen, hfst 33, Wie zijn Mijn broeders. Maar de vergeving maakte geen einde aan de verantwoordelijkheid voor het kwaad dat de zondaar had begaan. Uit de gelijkenis van de twee schuldenaars in Mattheüs 18 weten we dat de man aan wie 10.000 talenten waren kwijtgescholden, zijn vergeving verloor toen hij de man die hem 100 penning schuldig was, weigerde te vergeven. (Zie Lessen uit het leven van alledag, hfst 19, De mate van vergeven). Vergeving van zonde is voorwaardelijk gedurende de genadetijd. Laten we het volgende bekijken:

"In de zondoffers die gedurende het jaar werden gebracht, was een plaatsvervanger in de plaats van de zondaar aanvaard; maar het bloed van het offerdier had geen volledige verzoening voor de zonde bewerkstelligd. Het was slechts een middel waarmee de zonde naar het heiligdom werd overgebracht. Door het bloedoffer bekende de zondaar het gezag van de wet, beleed hij de schuld van zijn overtreding en uitte hij zijn geloof in Hem die de zonden van de wereld zou wegnemen; maar hij werd niet volledig van de veroordeling door de wet vrijgesproken." — Patriarchen en Profeten, hfst 30, De tabernakel en zijn dienst.

Voordat de zondaar volledig bevrijd is van de verantwoordelijkheid voor zijn zonden, krijgt hij een proeftijd om te zien of hij berouw blijft tonen. Het is vergelijkbaar met iemand die veroordeeld is voor een misdaad. De rechter kan hem een voorwaardelijke gratie verlenen met een voorwaardelijke straf. Hij wordt onder toezicht gesteld van een reclasseringsambtenaar. Als hij even terugvalt in zijn vroegere misdaden, maar diep berouw toont, blijft zijn voorwaardelijke gratie van kracht. Voordat zijn proeftijd echter voorbij is, moet hij aantonen dat hij zijn zwakheid heeft overwonnen. Hij zal niet langer toegeven aan zijn vroegere gewoonten. Als hij tijdens zijn proeftijd zijn vroegere wegen heeft afgezworen, zal de rechter hem onvoorwaardelijke gratie verlenen en zal hij volledig vrij zijn van elke aantekening van zijn misdaden.

Zo werkt het in het plan van verlossing. Allen die gezondigd hebben, krijgen een proeftijd om te laten zien of ze berouw hebben getoond voor hun zonden en zich daarvan hebben bekeerd. Als dat is gebeurd, zal de zondaar onvoorwaardelijke vergeving ontvangen en zullen zijn zonden worden uitgewist, zodat ze niet langer tegen hem getuigen.

DE KENNIS VAN HET KWAAD

Er is nog een ander aspect van de zonde dat niet verdwijnt wanneer de zonde wordt vergeven. Dat is wat Inspiratie 'de kennis van het kwaad' noemt. Dit brengt ons terug naar de Hof van Eden met zijn boom van de kennis van goed en kwaad. De kennis van het kwaad die God onze eerste ouders niet wilde geven, was niet slechts een kennis over het kwaad. God en de heilige engelen wisten allemaal van het kwaad door de afvalligheid van Lucifer. De 'kennis van het kwaad' die zulke verwoestingen over de mensheid heeft gebracht, is niet slechts weten over het kwaad, maar een ervaring in het kwaad die alleen kan voortkomen uit persoonlijke zonde. Let op het volgende van Inspiratie.

"Adam en Eva mochten van elke boom in de Hof van Eden eten, behalve van één. Er was slechts één verbod. De verboden boom was net zo aantrekkelijk en mooi als alle andere bomen in de Hof. Hij werd de boom van de kennis genoemd, omdat ze, door van die boom te eten, waarvan God had gezegd: 'Gij zult er niet van eten' (Gen. 2:17), kennis van de zonde zouden krijgen, een ervaring in ongehoorzaamheid." — KH p.14.

Nadat ze gezondigd hadden, voelden ze angst en schuldgevoel over wat ze hadden gedaan. Toen ze de stem van God in de tuin hoorden die hen riep, verborgen ze zich in de verste uithoeken van de tuin, in plaats van hun Schepper met vreugde te verwelkomen zoals ze altijd hadden gedaan. Maar toen ze zich vol berouw bekeerden van hun ongehoorzaamheid, vergaf God hen genadig. Hun schuld werd gedragen door het 'Lam dat geslacht was vanaf de grondlegging der wereld'. Toch mochten ze niet in de tuin blijven, ook al hadden ze beloofd nooit meer ongehoorzaam te zijn. Waarom mochten ze niet in de prachtige tuin blijven waar ze zo van hadden genoten?

God verwaardigde zich hun het probleem uit te leggen dat de zonde had veroorzaakt.

"Na hun zonde mochten Adam en Eva niet langer in Eden wonen. Ze smeekten God dringend om te mogen blijven in het huis van hun onschuld en vreugde. Ze erkenden dat ze alle recht op die gelukkige woning hadden verspeeld, maar beloofden zich voor de toekomst strikte gehoorzaamheid aan God te betonen. Maar hun werd verteld dat hun natuur door de zonde was verdorven; ze hadden hun kracht om het kwaad te weerstaan verminderd en Satan de weg vrijgemaakt om gemakkelijker toegang tot hen te krijgen. In hun onschuld hadden ze toegegeven aan de verleiding; en nu, in een staat van schuldgevoel, zouden ze minder kracht hebben om hun integriteit te bewaren." — Patriarchen en Profeten, hfst 3, De verzoeking en de val.

Uit de voorgaande passage blijkt welke specifieke schade een zondige ervaring veroorzaakt. Het verderft de natuur en vermindert de geestelijke kracht om het kwaad te weerstaan. Het opent ook de deur voor Satan om gemakkelijker toegang te krijgen tot het hart en de geest. Vergeving van zonde maakte de schadelijke gevolgen van de zonde voor Adam en Eva niet ongedaan. Hierdoor konden zij niet in de Hof van Eden blijven of open gemeenschap met God

hebben. Maar wanneer het verzoeningswerk voltooid is, zegt de Bijbel: "En zij zullen Zijn gezicht zien, en Zijn naam zal op hun voorhoofd staan" — Openbaring 22:4.

ZONDE, EEN TWEEZIJDIG GELDSTUK

Zonde is als een tweezijdig geldstuk. Aan de ene kant is er de kant van schuld en veroordeling. Het gevoel van schuld en veroordeling dat Adam en Eva hadden, creëerde een vervreemding van God en een afkeer van Zijn aanwezigheid.

Wanneer de zonde echter vergeven wordt en de schuld weggenomen, wordt de communicatie tussen de ziel en God hersteld en kan het genezingsproces beginnen. Aan de andere kant van de munt is er de kant van de 'kennis van het kwaad', de ervaring van ongehoorzaamheid die niet verdwijnt wanneer de zonde vergeven wordt. Dit aspect van de zonde wordt vaak genegeerd of niet begrepen. Het duurde slechts een moment voordat Adam en Eva 'kennis van het kwaad' verwierven, maar ze ontdekten dat ze er voor de rest van hun leven zou blijven. Inspiratie leert ons: *"Het was niet Gods wil dat het zondeloze paar iets van het kwaad zou weten. Hij had hun het goede vrijelijk geschonken en het kwaad onthouden. Maar in strijd met Zijn gebod hadden zij van de verboden boom gegeten, en nu zouden zij ervan blijven eten - zij zouden de kennis van het kwaad hebben - alle dagen van hun leven."* — Patriarchen en Profeten, hfst 3, De verzoeking en de val.

De kennis van het kwaad plaatst de zondaar in een duidelijk nadeel, wat zijn beste pogingen om de Heere te dienen belemmert. Dit werd op dramatische wijze duidelijk in de ervaring van Adam en Eva, die van een zondeloze staat in een staat van zonde waren gevallen. *"Adam en Eva hadden de kennis van het kwaad gekozen, en als ze ooit de positie zouden terugkrijgen die ze verloren hadden, moesten ze die terugkrijgen onder de ongunstige omstandigheden die ze over zichzelf hadden afgeroepen."* — Karaktervorming, hfst 3, De kennis van goed en kwaad.

Toen Adam en Eva voor het eerst zondigden, dachten ze dat het een kleine zaak was, iets wat God in Zijn grote liefde wel zou willen door de vingers zien. Maar nadat ze de vreselijke gevolgen van de zonde hadden gezien, beseften ze als nooit tevoren de kwaadaardigheid van de zonde. Toen konden ze ook de waarde inzien van het offer en de genade die hen was geschonken om hen te redden van de slavernij en schuld van de zonde.

Als we echt willen weten waar Daniël 8:14 over gaat, moeten we de verandering in de menselijke toestand begrijpen door de komst van de 'kennis van het kwaad'. Dit wordt ons verteld in de Inspiratie. *"Om te begrijpen wat er in het werk van de opvoeding (verlossing) wordt begrepen, moeten we zowel de aard van de mens als Gods doel bij de schepping ervan in ogenschouw nemen. We moeten ook de verandering in de menselijke toestand door de komst van de kennis van het kwaad in ogenschouw nemen, en Gods plan om*

Zijn glorieuze doel in de opvoeding van het menselijk ras te blijven vervullen."
— Karaktervorming, hfst 1, Bron en doel van ware opvoeding.

De verandering die door de kennis van het kwaad teweeggebracht wordt, is het duidelijkst te zien in de ervaring van Adam en Eva. De val van een volkomen zondeloze staat naar een zondige staat was een dramatische, tragische ervaring die moeilijk te bevatten is voor gevallen mensen. Als we het verhaal lezen dat in Inspiratie wordt gegeven over hoe anders de wereld is geworden door die ene zonde, en hoe die niet alleen de menselijke natuur, maar heel Gods schepping heeft beïnvloed, kunnen we beginnen te zien wat een enorm kwaad de zonde werkelijk is. Als gevallen mensen hebben we allemaal de zonde van Adam en Eva herhaald door als het ware te eten van de boom van de kennis van goed en kwaad. Let op het volgende *"Het gevolg van het eten van de boom van de kennis van goed en kwaad is zichtbaar in ieders ervaring. Er is in zijn natuur een neiging tot het kwaad, een kracht waaraan hij, zonder hulp, niet kan weerstaan."* — Karaktervorming, hfst 4, Verhouding tussen karaktervorming en verlossing.

Deze neiging tot het kwaad verwijst niet naar de fysieke natuur, waar de lagere natuur ernaar streeft de overhand te krijgen over de hogere natuur. Volgens Hebreeën 2:14-18 nam Christus ook deel aan onze verzwakte, verdorven fysieke natuur toen Hij in de mensheid kwam leven, maar Hij had nooit een neiging tot het kwaad of een zondige aanleg in Zijn geestelijke natuur. Maar, zoals Adam en Eva tot hun verdriet ontdekten, verderfde het begaan van die ene zonde hun geestelijke natuur en schiep in hen een 'neiging tot het kwaad', een neiging tot zonde die ze nooit eerder hadden.

Bovendien maakten berouw en vergeving de gevolgen van de zondeval niet ongedaan. De 'wet van de zonde' zou blijven voortbestaan in hun dagelijks leven. Paulus erkende dit toen hij schreef: *"Als ik dan doe wat ik niet wil, ben ik het niet meer die het doet, maar de zonde die in mij woont. Ik vind dan een wet, dat wanneer ik het goede wil doen, het kwade bij mij is. Want ik heb behagen in de wet van God naar de innerlijke mens, maar ik zie een andere wet in mijn leden, die strijdt tegen de wet van mijn verstand en mij gevangen houdt onder de wet van de zonde die in mijn leden is"* — Romeinen 7:20-23.

Vanaf het begin beloofde God de gevallen mensheid in Genesis 3:15 dat er goddelijke kracht zou worden verschaft om de 'wet van de zonde' tegen te gaan, zodat de zonde geen macht over hen zou hebben.

Paulus schreef: *"Laat de zonde daarom niet heersen in uw sterfelijk lichaam, zodat u haar begeerten gehoorzaamt. Want de zonde zal geen macht over u hebben, want u bent niet onder de wet, maar onder de genade"* — Romeinen 6:12-14. Maar hoewel de zonde niet heerst, blijft ze aanwezig. 1 Johannes 1:8 zegt: *"Als wij zeggen dat wij geen zonde hebben, bedriegen wij onszelf, en de waarheid is niet in ons."* — 1 Joh. 1:8. En de Wijze schreef *"Wie kan zeggen: Ik heb mijn hart gereinigd, ik ben rein van mijn zonde?"* — Spreuken 20:9

Het levenslange effect van de kennis van het kwaad wordt duidelijk onthuld in de Inspiratie. Als we willen begrijpen waar het specifieke werk van Christus in het allerheiligste om draait, moeten we speciale aandacht besteden aan het volgende.

In Jeremia 17:1 lezen we: *"De zonde van Juda is geschreven met een ijzeren pen en met de punt van een diamant; zij is gegraveerd op de tafel van hun hart en op de hoorns van uw altaren."* — Jeremia 17:1. En het volgende vers vertelt ons hoe lang de zonde op de tafel van het hart geschreven zal staan. Het zal zijn: *"Zolang hun kinderen hun altaren en hun bossen bij de groene bomen op de hoge heuvels gedenken."* — Jeremia 17:2. Zolang de zonde in het hart en geweten van het individu gegrift staat, zal de zonde herinnerd worden. De kennis van het kwaad die in de geest huist, geeft Satan een voordeel dat hij nooit zou hebben bij iemand die nooit gezondigd heeft. Hij had dat voordeel nooit bij Adam en Eva voordat zij vielen, en hij had het nooit bij Christus. Maar nadat Adam en Eva gevallen waren, waarschuwde God hen dat ze Satan de weg hadden geopend om gemakkelijker toegang tot hen te krijgen. Ze zouden een geconditioneerde reactie op zonde ontwikkelen die ze nooit eerder hadden gehad. *"Verleidingen van buitenaf vinden een weerklank in het hart, en de voeten wenden zich onmerkbaar naar het kwaad."* — Ministry of healing p. 451.

Hieronder volgen enkele van de vele uitspraken over de problemen die een ervaring met zonde veroorzaakt.

"Een geweten dat eenmaal geschonden is, is sterk verzwakt. Het heeft de kracht van voortdurende waakzaamheid en onophoudelijk gebed nodig. Je bevindt je op glad ijs. Je hebt alle kracht nodig die de waarheid kan geven om je te versterken en je te behoeden voor een totale schipbreuk." — 2 Testimonies p. 90.

"Wie eenmaal aan verleiding heeft toegegeven, is geestelijk zwak geworden en zal de tweede keer nog gemakkelijker toegeven. Elke herhaling van de zonde verzwakt zijn weerstand, verblindt zijn ogen en smoort zijn overtuiging." — RH June 20, 1882 Par. 10.

Bovendien worden de blijvende gevolgen van de kennis van het kwaad, voortkomend uit zonde, ook duidelijk aangetoond in het volgende.

"Het is waar dat sommigen hun dwaasheid inzien en zich bekeren. God kan hen vergeven. Maar zij hebben hun eigen ziel verwond en zichzelf een levenslang gevaar op de hals gehaald. Het onderscheidingsvermogen, dat altijd scherp en gevoelig gehouden moet worden om onderscheid te maken tussen goed en kwaad, is grotendeels vernietigd. Zij zijn niet snel genoeg om de leidende stem van de Heilige Geest te herkennen, of om de list van Satan te doorzien. Te vaak bezwijken zij in tijden van gevaar voor de verleiding en worden zij van God afgeleid. Het einde van hun genotzuchtige leven is de ondergang voor deze wereld en voor de wereld die komen zal." — Lessen uit het leven van alledag, hfst 2, Een zaaier ging uit om te zaaien.

"De gedachten, die ongehinderd hun gang mogen gaan, verdraaien al snel alle vermogens van het wezen. Net als het oude Israël eten en drinken de

genotzoekers en staan ze op om te spelen. Er is vrolijkheid en uitbundigheid, uitgelatenheid en plezier. In dit alles volgen de jongeren het voorbeeld van de auteurs van de boeken die ze ter studie in handen krijgen. Het grootste kwaad van dit alles is het blijvende effect dat deze dingen op het karakter hebben. Zij die hierin het voortouw nemen, brengen een smet op de zaak die niet gemakkelijk uit te wissen is. Ze verwonden hun eigen ziel en zullen de littekens hun hele leven met zich meedragen. De boosdoener mag zijn zonden zien en zich bekeren; God mag de overtreder vergeven; maar het onderscheidingsvermogen, dat altijd scherp en gevoelig gehouden moet worden om onderscheid te maken tussen het heilige en het profane, wordt grotendeels vernietigd.” — 8 Testimonies p. 66.

De volgende passage laat het verband zien tussen de lijst van zonden in de hemelse boeken en de lijst van zonden in de ziel.

"O, als alle jongeren en ouderen de spiegel van iemands leven zouden kunnen zien zoals ik die heb gezien, dan zouden ze zelfs de kleine plichten van het leven ernstiger beschouwen. Elke fout, elke vergissing, hoe onbelangrijk ook, laat een litteken achter in dit leven en een vlek op de hemelse registers." —Our High Calling, p. 227.

In de volgende passage zien we hoe zonden uit het verleden Satan een middel geven om de ziel te bestoken met zijn verlokkenende verleidingen.

"En laat niemand zichzelf wijsmaken dat zonden die een tijdlang gekoesterd zijn, gemakkelijk van de ene op de andere dag kunnen worden opgegeven. Zo is het niet.

Elke gekoesterde zonde verzwakt het karakter en versterkt de gewoonte; en lichamelijke, geestelijke en morele verdorvenheid is het resultaat. Je kunt je bekeren van het kwaad dat je hebt gedaan en je voeten op het rechte pad zetten, maar de vorm van je geest en je vertrouwdheid met het kwaad zullen het moeilijk voor je maken om onderscheid te maken tussen goed en kwaad. Door de verkeerde gewoonten die je hebt gevormd, zal Satan je steeds opnieuw aanvallen." — Lessen uit het leven van alledag, hfst 22, Zeggen en doen.

(Zie voor meer verwijzingen naar dit punt Spreuken 5:22, DA 302, TM 447, FE 195, 3BC 1158)

HERSENVINGERAFDrukKEN

De innerlijke, automatische reactie op ervaringen uit het verleden die in het geheugen zijn opgeslagen, is aangetoond in een interessante technologie die in de jaren 90 aan de Universiteit van Iowa werd ontwikkeld. Een documentaire hierover werd uitgezonden in het tv-programma "60 Minutes". Deze technologie trok de aandacht van zowel de FBI als de CIA vanwege het vermogen om te detecteren of bepaalde informatie met betrekking tot een misdaad in het geheugen van een persoon is opgeslagen.

Wanneer afbeeldingen of scènes die betrekking hebben op een misdaad op een computerscherm worden getoond, samen met irrelevante woorden of afbeeldingen, zendt het brein een specifieke hersengolf uit wanneer het bepaalde informatie herkent die op het scherm wordt getoond. Een hoofdband, gedragen door de te testen persoon, vangt het hersensignaal op. Wat het nog interessanter maakt, is dat het signaal wordt uitgezonden, ongeacht of de persoon dat wil of niet. De reactie is te snel om te stoppen. Evenzo zal Satan de 'kennis van het kwaad' gebruiken om onze vroegere ervaringen met zonde aan te wakkeren, en tenzij de ziel gesterkt wordt door gebed en Bijbelstudie, zal de geest automatisch ernaar neigen om het opnieuw te doen.

We moeten bedenken dat deze automatische reactie geen zonde is als ze niet getolereerd wordt. Het is verleiding, de aansporingen tot zonde die de christen ervaart. Echter, *"Een onzuivere gedachte getolereerd, een onheilige begeerte gekoesterd, en de ziel is besmet, haar integriteit aangetast. 'Wanneer de begeerte bevrucht is, brengt zij zonde voort; en de zonde, wanneer zij voltooid is, brengt de dood voort.' Als we niet willen zondigen, moeten we de beginsels ervan vermijden."* — 5 Testimonies p. 177. Als de gedachte aan een vroegere zonde in de geest wordt aangewakkerd door de verleidingen van Satan, hoeft deze niet gekoesterd te worden. Als men er onmiddellijk weerstand tegen biedt, zal de ziel niet besmet worden door de suggesties van het kwaad.

We hebben deze verzekering uit het woord van God: *"Er is dan ook geen veroordeling meer voor hen die in Christus Jezus zijn, die niet naar het vlees wandelen, maar naar de Geest. Want de wet van de Geest van het leven in Christus heeft ons vrijgemaakt van de wet van de zonde en de dood."* — Romeinen 8:1-2. Maar zoals we eerder lazen: *"Wie eenmaal voor verleiding is gezwicht, is geestelijk zwak geworden en zal de tweede keer nog gemakkelijker zwichten."*

"ER IS NIEMAND RECHTVAARDIG, NEE, NIEMAND"

De Bijbel vertelt ons dat allen gezondigd hebben en de heerlijkheid van God missen. Dus er is "niemand rechtvaardig, nee, niet één." — Romeinen 3:10. Allen hebben kennis van het kwaad en de nadelige gevolgen ervan. Daarom *"heeft geen van de apostelen en profeten ooit beweerd zonder zonde te zijn. Mannen die het dichtst bij God hebben geleefd, mannen die hun leven liever zouden opofferen dan willens en wetens een verkeerde daad te begaan, mannen die God heeft geëerd met goddelijk licht*

en kracht, hebben de zondigheid van hun natuur beleden. Zij hebben geen vertrouwen gesteld in het vlees, hebben geen rechtvaardigheid uit eigen kracht geclaimd, maar hebben volledig vertrouwd op de rechtvaardigheid van Christus." — Van Jeruzalem tot Rome, hfst 55, Veranderd door genade.

De kennis van onze ervaring met zonde bevindt zich in de geest. En aangezien de geest als een persoonlijke bibliotheek is die vele boeken bevat die onze hele levenservaringen vormen, kunnen we inzien dat zolang er een mengsel is van goede en slechte boeken, de bibliotheek niet als een perfecte, foutloze bibliotheek kan worden beschouwd. Er kunnen veel boeken van hoge spirituele waarde en moraal zijn, maar als er ook immorele of pornografische boeken of onheilzame dingen zijn, kan de bibliotheek niet voldoen aan de hoge norm van zuiverheid die door Gods heilige wet wordt geëist, totdat alle onheilzame boeken zijn verwijderd.

HOOFDSTUK DRIE

MEER DAN EEN CENT VOOR JE GEDACHTEN

Je hebt misschien wel eens dit gezegde gehoord:

Zaai een gedachte, oogst een daad.

Zaai een daad, oogst een gewoonte.

Zaai een gewoonte, oogst een karakter.

Zaai een karakter, oogst een bestemming.

Dit gedicht herleidt onze uiteindelijke bestemming tot de soort gedachten die we hebben gezaaid. Onze gedachten zijn erg belangrijk, want de Bijbel zegt: *"Zoals hij denkt in zijn hart, zo is hij."* — Spreuken 23:7.

Daarom maant de Bijbel de onrechtvaardige man aan om *"zijn gedachten te verlaten."* Jesaja 55:7.

Er wordt ons ook verteld: *"Als de gedachten verkeerd zijn, zullen de gevoelens ook verkeerd zijn, en de gedachten en gevoelens samen vormen het morele karakter."* — 5 Testimonies p. 310. Gedachten gaan aan daden vooraf. Elke daad, goed of kwaad, vindt zijn oorsprong in een gedachte.

Maar wat zijn gedachten? Hoe kunnen we ze het beste definiëren? Gedachten worden voortgebracht door ons denken. Maar is denken puur een fysieke functie van de hersenen, of is er ook een spirituele dimensie bij betrokken? Denkt alleen het brein, of is er een spirituele component in het denkproces? En hoe zit het met de geest? Is die hetzelfde als het brein? De geest wordt vaak gelijkgesteld aan het brein, maar Inspiratie is het niet eens met dat concept. In *Counsels on Health*, p. 586, lezen we dat *"het brein het orgaan en instrument van de geest is"*. Ook in *Fundamentals of Christian Education*, p. 20, lezen we: *"De geest, die het eindige met het oneindige verbindt, lijken ze niet te begrijpen. Elk orgaan van het lichaam is gemaakt om de geest te dienen. De geest is de hoofdstad van het lichaam."*

Dit suggereert dat denken het resultaat is van de geest die op de hersenen inwerkt, net zoals een organist op een orgel speelt om muzieknoten te produceren. Een orgel kan geen enkele muzikale klank produceren zonder organist. Zelfs de meest begaafde organist kan geen enkele noot spelen zonder orgel. Denken is dus een combinatie van de spirituele en fysieke vermogens van de mens. Dat maakt het belang van ons denken crucialer dan we ons misschien realiseren. Bij het bespreken van het belang van wat we denken, moeten we bedenken dat denken in feite een proces is waarbij de geest de hersenen beïnvloedt om gedachten en gevoelens te produceren. Maar de hersenen bepalen niet wat er gedacht moet worden. Het is de geest die bepaalt wat de gedachten zullen zijn. We kunnen dus zeggen dat denken een actie of functie van de geest is, net zoals ademen een functie van de longen

is, of de spijsvertering een functie van de maag. We weten dat onze ademhaling continu doorgaat, of we nu wakker zijn of slapen.

Evenzo blijft onze maag zijn werk doen, ongeacht of we wakker zijn of slapen. Dus de geest blijft ook functioneren, of we nu wakker zijn of slapen? Soms hebben we dromen of nachtmerries. Dit zijn allemaal functies van de geest. Zelfs als we volledig bewusteloos slapen, stopt de geest niet met zijn activiteiten. De geest denkt voortdurend. Hij denkt bewust tijdens onze wakkere uren, maar ook onbewust. Wat gebeurt er met bewuste gedachten wanneer ze ons bewustzijn verlaten? Het lijkt erop dat elke belangrijke gedachte of ervaring overgaat naar het onderbewuste of onbewuste deel van de geest, dat we het geheugen noemen. Het geheugen is in feite het deel van de geest waar het denken doorgaat op een onbewust niveau.

In het Funk & Wagnalls Standard Dictionary, editie 1970, wordt geheugen gedefinieerd als "De ervaringen van de geest, in hun geheel beschouwd, en gezien als van invloed op huidig en toekomstig gedrag." Als dat zo is, speelt het geheugen een zeer belangrijke rol in het bepalen van het soort karakter dat we ontwikkelen. De gedachten van ons onderbewuste produceren gevoelens en beïnvloeden ons gedrag. Ze beïnvloeden onbewust de keuzes die we maken gedurende ons leven en bepalen daardoor ons karakter.

Het is interessant om te zien hoe de moderne wetenschap aansluit bij wat de Inspiratie ons lang geleden al vertelde.

De gelijkenis van het tweedelige heiligdom met de tempel van de ziel, zoals beschreven in 2 Korintiërs 6:16, is een onderwerp van serieuze studie en experimenten geworden voor psychologen en neurologen aan verschillende universiteiten. Natuurlijk denken ze niet vanuit een spiritueel of Bijbels perspectief. Maar ze zijn wel gefascineerd geraakt door hun bevindingen over de twee compartimenten van de menselijke geest, namelijk het bewuste en het onderbewuste, en hoe het ene het andere beïnvloedt.

In de oktobereditie van Discover Magazine uit 2008 verscheen onder Wetenschap & Technologie een artikel met de amusante titel "Zou een innerlijke zombie je hersenen kunnen beheersen?". Dit artikel weerspiegelt een lopend debat over de mate waarin het onderbewuste onze gevoelens en handelingen beheerst. Het artikel is te lang om in zijn geheel te citeren maar hier volgt een uittreksel.

"We zien onszelf graag als volledig bewust van onze denkprocessen, van hoe we ons voelen, van de beslissingen die we nemen en de redenen daarvoor. Wanneer we handelen, is het ons bewuste zelf dat handelt. Maar vanaf eind jaren zestig begonnen psychologen en neurologen bewijs te vinden dat ons zelfbewuste deel niet altijd de leiding heeft. Onderzoekers ontdekten dat we sterk beïnvloed worden door waarnemingen, gedachten, gevoelens en verlangens waarvan we ons niet bewust zijn. Hun onderzoek bracht de verontrustende mogelijkheid naar voren dat veel van wat we denken en doen,

wordt gedacht en gedaan door een onbewust deel van de hersenen – een innerlijke zombie.”

Een andere psycholoog beschrijft het onderbewustzijn als volgt: “Zie het onderbewustzijn als de opslagruimte van alles wat zich momenteel niet in je bewuste geest bevindt; het slaat al je eerdere levenservaringen op, je geloofssysteem, je herinneringen, je vaardigheden, alle situaties die je hebt meegemaakt en alle beelden die je hebt gezien. De beste manier om het onderbewustzijn te begrijpen is aan de hand van een voorbeeld van iemand die net begint met autorijden. In het begin zou hij geen gesprek kunnen voeren met iemand tijdens het rijden, omdat hij zich zou concentreren op de verschillende manoeuvres; dat komt omdat hij nog steeds zijn bewuste geest gebruikt om te rijden. Een paar weken later gaat het autorijden automatisch, zonder dat hij erover hoeft na te denken; hij zou zelfs zijn mobiele telefoon kunnen gebruiken of met zijn vrienden kunnen praten tijdens het rijden. Dit komt doordat de rij-informatie of het rijproces is overgebracht naar zijn onderbewustzijn, waardoor zijn bewuste geest vrij is om zich met iets anders bezig te houden, zoals praten of zijn mobiele telefoon gebruiken.”

Dit brengt ons bij een cruciale vraag. Waar bevindt zich het grootste deel van al ons denken gedurende ons leven? Is dat in het bewuste of het onderbewuste? Het spreekt voor zich dat het zich in het geheugen of het onderbewuste bevindt. Dit is de persoonlijke databibliotheek van ieder individu. Slechts een klein percentage van de totale verzameling gedachten en ervaringen bevindt zich in het bewuste. Verreweg het grootste deel van onze gedachten en ervaringen in het leven bevindt zich in het onderbewuste of onbewuste, wat we het geheugen noemen.¹

WAAR BEVINDT ZICH ONS KARAKTER?

Als ons karakter, zoals eerder opgemerkt, is opgebouwd uit onze gedachten en gevoelens, welk deel van ons karakter bestaat dan eigenlijk uit wat zich in ons geheugen of ons onderbewustzijn bevindt? Dit is een belangrijk punt.

Het is duidelijk dat verreweg het grootste deel van ons karakter bestaat uit wat zich in ons onderbewustzijn bevindt. Ons inzicht in dit feit wordt vooral belangrijk wanneer we het relateren aan karaktervervolmaking en de reiniging van het heiligdom, zoals we zo dadelijk zullen zien. Het zal ons helpen het verschil te begrijpen tussen het soort karaktervervolmaking dat we nu kunnen hebben en de zondeloze volmaaktheid die iedereen moet hebben om zonder middelaar te kunnen staan na het einde van de genadetijd. Het soort volmaaktheid dat we nu kunnen hebben, wordt goed beschreven in het volgende citaat uit de Schrift: *“Wie uit God geboren is, doet geen zonde, want zijn zaad blijft in hem; en hij kan niet zondigen, omdat hij uit God geboren is.”*

¹ Het geheugen is niet volledig ons onderbewuste, maar er is wel een aanzienlijke overlap. We kunnen zeggen dat het geheugen zowel bewuste als onbewuste onderdelen heeft en een cruciale rol speelt in hoe ons onderbewustzijn functioneert.

— 1 Johannes 3:9. Maar dit is geen zondeloze volmaaktheid. De uitleg van EG White over dit vers luidt als volgt:

"Als iemand uit God geboren is, zal hij de principes van de goddelijke regering respecteren en niet opzettelijk de wet van God in gedachten, woorden of daden overtreden... "Wie in Hem blijft, zondigt niet," dat wil zeggen, die niet willens en wetens de wet van God overtreedt..." En dan wordt eraan toegevoegd: *"Zelfs zij die oprecht proberen de wet van God te houden, zijn niet altijd vrij van zonde. Door een of andere misleidende verleiding worden zij misleid en vervallen zij in dwaling."* — Signs of The Times, 30 april 1896.

Ook in Testimony to Ministers lezen we: *"Mensen worden gewogen en te licht bevonden wanneer zij leven in de praktijk van een bekende zonde."* — TM p. 440. Volmaaktheid is mogelijk op bewust niveau. Er is geen excuus voor het bedrijven van bekende zonde. We kunnen de overwinning behalen op elke beproeving door de genade die God verschaft.

En voordat de genadetijd eindigt, wordt ons verteld dat *"alles wat onvolmaakt in ons is, gezien en weggenomen zal zijn. Alle afgunst en jaloezie en kwaadardige vermoedens en elk zelfzuchtig plan zullen uit ons leven verbannen zijn."* — 3 Selected Messages p.427. Dat betekent dat God onze verborgen fouten aan het bewuste verstand zal openbaren en ons de genade zal geven om al het kwaad uit ons leven te bannen.

Maar hoe zit het met het onderbewuste of onbewuste? Hoe zit het met al die slechte gedachten en ervaringen in de zonde die in de zalen van het geheugen hangen? *"Hangen er niet veel onaangename beelden in de zalen van het geheugen? Vaak hebt u de vergeving van Jezus nodig gehad. U bent voortdurend afhankelijk geweest van Zijn mededogen en liefde."* — 5 Testimonies p.610. Wat in het geheugen zit, vormt het grootste deel van ons karakter. We herbeleven deze ervaringen uit het verleden misschien niet bewust, maar ze hebben wel, in meer of mindere mate, invloed op ons huidige gedrag.

Niet alleen conditioneert onze vroegere ervaring met zonde ons om die fouten te herhalen, maar het heeft ook een negatieve invloed op de goede dingen die we doen. De Heilige Geest, die in ons werkt, inspireert onze gebeden, onze lofprijzing, onze dienstbaarheid aan God. Maar al deze goede dingen worden bezoedeld door onze vroegere ervaring met zonde. Job vraagt: *"Wie kan iets reins voortbrengen uit iets onreins?"* — Job 14:4. We hebben onze vroegere zonden misschien beleden en verlaten, en wandelen in nederige gehoorzaamheid aan al Gods geboden, maar Christus moet Zijn verdiensten nog steeds vermengen met al de goede dingen die we doen, anders kunnen ze nooit aanvaardbaar zijn voor God. Als we de ervaring van Christus in Zijn menselijkheid vergelijken, zien we een duidelijk verschil op dit punt. Hoewel Christus ons zondige vlees op Zich nam, hadden Zijn gebeden en dienstbaarheid aan de Vader geen bemiddelaar nodig om ze te zuiveren voordat ze aanvaardbaar konden zijn. Er was geen zonde in Hem die Zijn goede daden en trouw aan Zijn hemelse Vader kon bezoedelen.

Sommige van de volgende uitspraken uit de Inspiratie kunnen nogal verwoestend zijn voor de Laodiceaanse geest die zich rijk en overvloedig in bezittingen voelt, en geen grote behoefte heeft aan verdere geestelijke genade of verlichting. Het is een vernedering voor onze geestelijke trots om te beseffen dat zelfs onze goede daden bezoedeld zijn en gereinigd moeten worden. Let op het volgende.

HET VERDORVEN KANAAL VAN DE MENSHEID

"De religieuze diensten, de gebeden, de lofzangen, de berouwvolle belijdenis van zonden stijgen op van ware gelovigen als wierook naar het hemelse heiligdom, maar omdat ze door de verdorven kanalen van de mensheid gaan, worden ze zo bezoedeld dat ze, tenzij ze door bloed gereinigd worden, nooit waarde kunnen hebben bij God. Ze stijgen niet op in smetteloze reinheid, en tenzij de Middelaar, die aan Gods rechterhand is ze allen naar voor brengt gereinigd door Zijn gerechtigheid zijn ze God niet welgevallig. Alle wierook uit aardse tabernakels moet bevochtigd zijn met de reinigende druppels van het bloed van Christus. Hij houdt voor de Vader het wierookvat van Zijn eigen verdiensten, waarin geen spoor van aardse verdorvenheid is. Hij verzamelt in dit wierookvat de gebeden, de lofprijzingen en de belijdenissen van Zijn volk, en voegt daaraan Zijn eigen smetteloze gerechtigheid toe. Dan, geparfumeerd met de verdiensten van Christus' verzoening, stijgt de wierook op voor God, volledig en volkomen welgevallig. Dan worden genadige antwoorden teruggegeven." — 1 Selected Messages p. 344.

De vermenging van Christus' gerechtigheid met de gebeden en de beste dienst van de heiligen is sinds de zondeval automatisch gebeurd. Dit feit is niet zozeer erkend of gewaardeerd als zou moeten.

Geen moment zouden de beste heiligen voor God kunnen staan tijdens hun genadetijd zonder de kostbare bedekking die Christus over elke oprechte gelovige legt. Zonder die bedekking zijn "al onze rechtvaardige daden als vuile voden."

In een treffende beschrijving van de ontoereikendheid van de gerechtigheid die de beste heiligen aan God betonen, verwijdt Inspiratie alle geestelijke trots en zelfgenoegzaamheid met deze woorden:

"Er mag dan wel een vurige arbeid en een intense genegenheid zijn, een hoog en nobel intellectueel vermogen, een breed begrip, en de diepste zelfvernedering, die aan de voeten van onze Verlosser worden gelegd; maar daarin is niets meer dan de genade en het talent die God ons eerst heeft gegeven. Er mag niets minder gegeven worden dan wat de plicht voorschrijft, en men kan geen greintje meer gegeven dan wat men eerst ontvangen heeft; en alles moet op het vuur van Christus' gerechtigheid gelegd worden om het te reinigen van zijn aardse geur voordat het opstijgt in een wolk van geurige wierook naar de grote Jehovah en aanvaard wordt als een aangename geur."

— Faith and Works p. 23-24.

Vóór 1844 was het misschien niet zo belangrijk om inzicht te krijgen in het corrupte kanaal dat een aardse geur geeft aan de beste daden van de heiligen. Maar nu, in de tijd dat het heiligdom gereinigd moet worden, is het bijzonder belangrijk om de aard van onze ziekte te begrijpen. 4 Testimonies p. 87 vertelt ons dat de enige hoop voor de Laodiceërs, die zich rijk voelen, overvloed hebben aan goederen en niets tekortkomen, is om de aard van hun ziekte te begrijpen.

Omdat "allen gezondigd hebben en tekortschieten aan de heerlijkheid van God", hebben allen de onverdiende gunst van Gods genade nodig om gerechtvaardigd voor Hem te staan. God rekent ons in Zijn grote liefde vrijelijk Zijn gerechtigheid toe voor de vergeving van zonden (Romeinen 3:25). Dit is de enige manier waarop iemand, zelfs de beste van de heiligen, aanvaard kan worden voor God tijdens de proeftijd. Ook al maakt hij dagelijks vooruitgang in zijn heiliging, wordt er ons verteld dat *"door dagelijks te groeien in het goddelijke leven, hij de volle gestalte van een volmaakte mens in Christus niet zal bereiken totdat zijn genadetijd ophoudt."* — 4 Testimonies p. 366-367.

Een waar begrip van hun werkelijke toestand zal de gelovigen in Laodicea leiden tot een ervaring van vurige bekering. *"Bij elke stap voorwaarts in de christelijke ervaring zal onze bekering verdiepen"* — Lessen uit het leven van alledag, hfst 13, Twee aanbidders. Als we ooit genezen willen worden van onze zondeziekte, zullen we de zondigheid van onze natuur moeten inzien en onze behoefte aan een volledige reiniging van zowel het bewuste als het onderbewuste. Maar dit besef van onze zondigheid hoeft ons geen gevoel van veroordeling of ontmoediging te geven. Christus draagt de zonden van allen die zich bekeerd hebben, en dit zou ons moeten inspireren met dankbaarheid en liefde. Inderdaad, *"Geen diepgewortelde liefde voor Jezus kan wonen in een hart dat zijn eigen zondigheid niet beseft"* — De enige weg, hfst 7, de proef.

HOOFDSTUK VIER

Stelling #3—DE TWEEDE REINIGING VAN DE TEMPEL VERTEGENWOORDIGT DE DEFINITIEVE REINIGING VAN DE KENNIS VAN HET KWAAD EN ALLES WAT DE ZONDE IN HET HART HEEFT GEGRIFT.

Het is belangrijk te begrijpen dat het grote probleem in deze wereld begon met de komst van de kennis van het kwaad, en dat het niet opgelost zal zijn totdat de kennis van het kwaad is weggenomen. Sterker nog, als we willen begrijpen wat er bij het verlossingswerk komt kijken, wordt ons verteld dat we moeten kijken naar *“de verandering in de toestand van de mens door de komst van de kennis van het kwaad, en Gods plan om Zijn glorieuze doel in de opvoeding (verlossing) van het menselijk ras te blijven vervullen.”* — karaktervorming, hfst 1, Bron en doel van ware opvoeding.

Omdat de kennis van het kwaad het hele menselijk ras heeft besmet, is elke grote geestelijke opwekking en reformatie in de afgelopen 6000 jaar gevolgd door het terug afglijden in de zonde en afvalligheid. Maar wanneer het uiteindelijk is weggenomen, zal Gods volk voor eeuwig veilig zijn voor de list van de verleider. Niemand zal terug in zonde vervallen of afvallig worden. (Zie Zefanja 3:13 en Openbaring 14:5 & 12.)

De verzoening die in het allerheiligste van het hemelse heiligdom plaatsvindt, is specifiek bedoeld om het probleem te verhelpen dat is ontstaan door onze ervaring met zondigen. Dit lijkt de ontbrekende schakel te zijn in ons begrip van Daniël 8:14. De gedachten die met zonde te maken hebben, worden opgeslagen in het geheugen, en zolang de herinnering aan vroegere zonden blijft bestaan, zullen de schadelijke gevolgen voelbaar zijn. Zoals we eerder al opmerkten, zijn deze gedachten in het onderbewustzijn niet slapend. De gedachten die in het geheugen zijn opgeslagen, beïnvloeden het huidige en toekomstige gedrag, zowel ten goede als ten kwade.

Er wordt ons verteld: *“Onze gedachten moeten streng bewaakt worden, want één onzuivere gedachte maakt een diepe indruk op de ziel. Een kwade gedachte laat een kwade indruk achter op de geest.”* — Message to young people, p. 144.

Het effect van verkeerd denken zal verzwakt worden als deze gedachten steeds weer worden teruggedrongen wanneer ze opkomen. Als de christen zich heeft bekeerd van zijn kwade gedachten en gevoelens, en als hij ernaar streeft goede, heilzame gedachten te koesteren, zullen de kwade gedachten die in zijn geheugen zijn opgeslagen veel van hun invloed en kracht verliezen.

Maar ze verdwijnen nooit helemaal tijdens de genadetijd en kunnen weer opduiken in een moment van zwakte, wanneer de ziel onoplettend is. Zo was het ook met Mozes toen hij tweemaal op de rots sloeg in plaats van ertegen te spreken. Tachtig jaar daarvoor had Mozes geprobeerd het heft in eigen handen

te nemen om Israël uit Egypte te bevrijden toen hij de Egyptenaar doodde. Nu toonde hij opnieuw dezelfde geest toen hij uitriep: *"Luister nu, rebellen! Moeten wij water uit deze rots halen?"*

DE DEFINITIEVE OPLOSSING VOOR HET ZONDEPROBLEEM

Het zou duidelijk moeten zijn dat Gods overgebleven volk niet voor God kan staan nadat Christus Zijn voorspraak heeft beëindigd, zolang zij nog steeds belast zijn met het "verdorven kanaal" dat zelfs hun gebeden en goede daden bezoedelt. Dit is het specifieke probleem dat Christus' bijzondere verzoening in het allerheiligste van het heiligdom moet verhelpen. Het is niet bedoeld om vergeving te schenken voor dagelijkse zonden, of om genade te geven om elke verzoeking te overwinnen. Dat is het werk van het eerste vertrek. Sinds 1844 heeft Christus een dubbele bediening in het heiligdom.

Terwijl het oordeel en de bijzondere verzoening voor de doden gaande zijn, heeft Hij de levenden de zegeningen van het eerste verblijf in de hemel blijven schenken. Anders zou er geen vergeving meer zijn, want op de Grote Verzoendag werden er geen zondoffers aangenomen bij de ingang van het heiligdom. Er waren geen priesters die aan de altaren dienden voor de vergeving van zonden. (Zie Leviticus 16:17 en de Ministry of healing, blz. 437-438.)

Met het oog op het naderende einde van de genadetijd is het absoluut essentieel dat we volmaakt worden, zowel in ons bewuste als in ons onderbewuste. Beide vertrekken van het heiligdom van de ziel moeten gereinigd worden van zonde. Vandaag de dag, terwijl we nog steeds de zegeningen van Christus' bediening in het eerste verblijf van het hemelse heiligdom genieten, moeten we het eerste verblijf van onze zielstempel reinigen van alle onreinheid.

De dagelijkse taak is het vervolmaken van het bewuste denken. Door Gods genade en onze eigen ijverige inspanningen kunnen we elke hardnekkige zonde overwinnen. We hoeven niet langer een bekende zonde te begaan of een bekende plicht te verwaarlozen. We kunnen een zuiver geweten behouden. Dit is de voorbereiding die we nodig hebben voor het graf of voor het oordeel. *"Kinderen van God zijn betekent meer dan velen zich kunnen voorstellen, omdat ze zich niet bekeerd hebben. Mensen worden gewogen en te licht bevonden wanneer ze een bekende zonde begaan."* — Testimonie to ministers p. 440. Dit is zo belangrijk als we de uiteindelijke reiniging van het tweede appartement willen ontvangen. Dit is de voorwaarde om de grootste van alle zegeningen van de verlossing te ontvangen die Christus voor ons heeft verworven door zijn dood.

Maar de demonstratie van de verderfelijke aard van de zonde werd niet volledig gerealiseerd in de dagelijkse bediening. Gods volk was niet volledig beschermd tegen vallen. Het werk om de mens te beschermen tegen de listen

van Satan vereist de ervaringen van zowel de dagelijkse als de jaarlijkse dienst. Wat gebeurt er in de jaarlijkse dienst dat anders is dan in de dagelijkse dienst? Wat doet Christus in de jaarlijkse dienst voor Zijn volk dat Hij niet deed in de dagelijkse dienst? En hoe zal het hen beschermen tegen een nieuwe afvalligheid, zodat ze zonder bemiddelaar kunnen staan na het einde van de genadetijd en tijdens de zwaarste beproeving? Deze en andere relevante vragen zullen worden beantwoord naarmate we dit onderwerp verder onderzoeken in het licht van de inspiratie.

EEN ZEER TRAUMATISCHE ERVARING

Er is nog een traumatische ervaring voor Gods volk die direct voorafgaat aan het uitwissen van hun zonden en de kennis van het kwaad. Hebreeën 10:3 vertelt ons dat op de Grote Verzoendag *"elk jaar opnieuw de zonden in herinnering worden gebracht..."* In het oude Israël werden hun zonden in herinnering gebracht en hun berouw opnieuw bevestigd. *"We leven nu in de plechtige periode van de antitypische Verzoendag. In het type moesten de zonden van het volk op de Verzoendag in herinnering worden gebracht en berouwvol worden beleden."* — 5 Manuscript Releases p.5.

De zonden die in herinnering werden gebracht, waren geen voorheen onbeleden zonden. Als ze met onbeleden zonden naar de Verzoendag kwamen, zouden ze uit de gemeente worden verstoten. Er waren geen priesters die dienst deden in het eerste appartement terwijl de verzoening in het tweede appartement plaatsvond. Er was op die dag geen vergeving mogelijk. Maar er moest wel een herinnering zijn aan vroegere, beleden zonden die op die dag volledig verzoend en uitgewist moesten worden. Op deze antitypische Verzoendag zal de herinnering aan vroegere zonden een zeer traumatische, pijnlijke gebeurtenis zijn. Het zal tot stand komen door de Heilige Geest, die alle vroegere ervaringen van geestelijke betekenis voor het bewustzijn zal brengen. De openbaring zal zeer levendig zijn en zal in elke ware gelovige het diepste berouw opwekken. Hieronder volgen enkele passages uit Gods woord en de Geest der profetie die deze ervaring beschrijven.

"Dan zult u uw eigen slechte wegen gedenken, en uw daden die niet goed waren, en zult u uzelf verachten vanwege uw ongerechtigheid en uw gruweldaden." — Ezechiël 36:31 (Zie ook Lessen uit leven van alledag, hfst 13, De twee aanbidders en 5 Testimonies 466.)

"Ieder zal op de dag van het onderzoekend oordeel staan zoals hij werkelijk is; hij zal individueel rekenschap afleggen aan God. Elk gesproken woord, elke afwijking van de integriteit, elke daad die de ziel bezoedelt, zal worden gewogen in de weegschaal van het heiligdom. Het geheugen zal waarachtig en levendig zijn in de veroordeling van de schuldige, die op die dag tekort wordt bevonden. De geest zal alle gedachten en daden uit het verleden herinneren; het hele leven zal worden overzien als de scènes in een panorama. Zo zal ieder worden veroordeeld of vrijgesproken met zijn eigen mond, en de

rechtvaardigheid van God zal worden bevestigd." — Review and Herald, 4 november 1884

Gezien de voorgaande verklaringen kunnen we begrijpen waarom de verzoeningsdag een tijd van grote vernedering en berouw was. En dit onderwerp moest onze voortdurende studie zijn, en ook aan onze kinderen worden onderwezen.

"We bevinden ons in de grote verzoeningsdag, en het heilige werk van Christus voor het volk van God dat op dit moment in het hemelse heiligdom plaatsvindt, moet onze voortdurende studie zijn. We moeten onze kinderen leren wat de typische verzoeningsdag inhield en dat het een bijzondere periode was van grote vernedering en belijdenis van zonden voor God. De antitypische verzoeningsdag moet van hetzelfde karakter zijn. Iedereen die de waarheid leert door middel van leer en voorbeeld, zal de trompet een bepaald geluid geven." — 5 Getuigenissen p. 520.

Er zijn meer uitspraken die dit punt verder uitwerken. In de volgende passage sprak Ellen White de studenten van Battle Creek College toe, waar ze de beoordeling bij het oordeel vergeleek met de eindexamens op de universiteit.

"U dient onderwijs te blijven volgen in de school van Christus, met een open hart om de hemelse kennis te ontvangen die u zal worden overgedragen; en zo zult u groeien in genade en de kennis van de waarheid. Er zal een eindexamen plaatsvinden met betrekking tot uw genadetijd in deze wereld, dat van vitaal belang is voor ieder van ons. Er zullen op die dag geen onverschillige toeschouwers zijn. Iedereen zal een rol te spelen hebben en zal er zeer veel belang bij hebben om die beproeving met hemelse eer te doorstaan. Allen zullen de gelegenheid krijgen om zichzelf te onderwijzen terwijl ze in deze wereld zijn, zodat ze geschikt zijn om de grote inspectie te doorstaan die binnenkort zal plaatsvinden.

Als u zich in één semester aan onze school inspant en door nalatigheid van uw kant niet slaagt voor het examen, kunt u zich troosten met de hoop uw falen in het volgende semester goed te maken. Maar als u, in het vitaal belang van het heil van uw ziel, verzuimt de lessen te leren die nodig zijn om te slagen voor het grote examen dat komen gaat, zal er geen tweede kans en mogelijkheid worden geboden. Het is nu of nooit dat u uw christelijk karakter moet vervolmaken. Er zal geen volgende periode zijn waarin u de school van Christus kunt betreden om misbruikte privileges en gemiste kansen goed te maken. Het is van het grootste belang dat u tijdens het grote examen dat komen gaat, kunt staan in de verdiensten van uw hemelse Verlosser door de overwinning in zijn naam te hebben behaald." — Signs of The Times, 14 februari 1878.

Aan inspiratie ontbreekt het niet in passages die de uiteindelijke openbaring van het leven beschrijven wanneer de boeken worden geopend. De boeken in de hemel zijn immers slechts een spiegel van wat is opgetekend in de geest van ieder intelligent wezen.

"Laten ouders en kinderen onthouden dat ze dagelijks elk een karakter vormen, en dat de kenmerken van deze karakters staan gegraveerd in de boeken van de hemel. God maakt foto's van Zijn volk, net zoals een

kunstenaar foto's maakt van mannen en vrouwen, waarbij hij de gelaatstrekken overbrengt op de gepolijste plaat. Wat voor soort foto wilt u maken?" — Child guidance p. 562

"Het leven dat Hij ons heeft gegeven is een heilige verantwoordelijkheid, en er mag geen moment mee worden gesjoemeld; want we zullen het opnieuw moeten ontmoeten in het verslag van het oordeel. In de boeken van de hemel worden onze levens net zo nauwkeurig bijgehouden als in de foto op de plaat van de fotograaf." — 7 Bible Commentary p. 987.

EEN ZEER INDRUKWEKKENDE DROOM

Misschien kan een laatste passage over dit punt helpen om elke twijfel weg te nemen. De wijze man waarschuwde zijn lezers dat God elk werk, inclusief elk geheim, in het oordeel zal brengen. In de uitspraken die we lezen uit de Inspiratie, worden we verlicht over hoe God alles in het oordeel zal brengen. In de volgende droom kreeg Ellen White een visioen van het oordeel. Het was zo indrukwekkend dat ze zei dat woorden tekortschoten om adequaat te beschrijven wat ze zag en de impact die het op haar had.

"Op de ochtend van 23 oktober 1879, rond twee uur, rustte de Geest van de Heer op mij, en ik zag taferelen van het komende oordeel. Woorden schieten tekort om een adequate beschrijving te geven van de dingen die zich voor mijn ogen afspeelden en van het effect dat ze op mijn geest hadden. De grote dag van de uitvoering van Gods oordeel leek aangebroken. Tienduizend maal tienduizenden waren verzameld voor een grote troon, waarop een persoon met een majestueuze verschijning zat. Verschillende boeken lagen voor Hem, en op de omslagen van elk stond in gouden letters, die leken op een brandende vlam, geschreven: 'Grootboek van de Hemel'. Een van deze boeken, met de namen van hen die beweren in de waarheid te geloven, werd toen geopend. Onmiddellijk verloor ik het zicht op de ontelbare miljoenen rond de troon, en alleen zij die openlijk kinderen van het licht en van de waarheid waren, trokken mijn aandacht. Terwijl deze personen één voor één werden genoemd en hun goede daden werden vermeld, lichtten hun gezichten op met een heilige vreugde die in alle richtingen werd weerspiegeld. Maar dit leek niet met de grootste kracht op mijn geest te rusten.

Een ander boek werd geopend, waarin de zonden werden opgetekend van hen die de waarheid belijden. Onder de algemene kop van egoïsme stonden alle andere zonden. Er waren ook kopjes boven elke kolom, en daaronder, tegenover elke naam, stonden in hun respectievelijke kolommen de kleinere zonden opgetekend.

Terwijl de Heilige op de troon langzaam de bladzijden van het boek omsloeg en Zijn ogen even op de personen rustten, leek Zijn blik in hun ziel te branden, en op hetzelfde moment flitste elk woord en elke daad van hun leven voor hun geestes oog, zo duidelijk alsof ze in vurige letters voor hun ogen waren getekend. Beven greep hen aan en hun gezichten werden bleek. Hun eerste verschijning rond de troon was die van onverschillige achteloosheid. Maar hoe

veranderd was hun uiterlijk nu! Het gevoel van veiligheid is verdwenen en in plaats daarvan is er een onbeschrijflijke angst. Een vrees bekruipt elke ziel, uit vrees dat zij zich onder hen zullen bevinden die gewogen zijn en te licht bevonden. Ieder oog is gefixeerd op het gelaat van Degene op de troon; en terwijl Zijn plechtige, onderzoekende blik over die menigte glijdt, beven de harten; want ze zijn zelf veroordeeld zonder dat er een woord is gesproken. In zielsangst verklaart ieder zijn eigen schuld en ieder ziet met verschrikkelijke helderheid dat hij door te zondigen de kostbare gave van het eeuwige leven heeft verspeeld.” — Life Sketches 241.2

Er zijn goede redenen waarom God het verleden weer in het bewustzijn brengt. Toen zonden oorspronkelijk werden beleden, leken ze misschien niet zo zondig als ze hadden moeten zijn, vanwege gedeeltelijke blindheid voor de enorme omvang van de zonde. Maar naarmate de gelovige dichter bij Christus komt, lijkt de zonde steeds meer zondig, zodat ze op de Verzoeningsdag in al haar grootheid zichtbaar wordt. Dit zal leiden tot de diepste bekering en vernedering, en zal de gelovige helpen om nooit meer de wens te hebben die zonden te herhalen. De Eerste geschriften, pagina's 269-271, beschrijven de traumatische ervaring van Gods volk in deze tijd. God zal iedereen een terugblik geven op zijn levensgeschiedenis en de gelegenheid bieden om voor eens en voor altijd te beslissen of ze hun zonden terug willen of dat ze voor altijd uitgewist willen worden.

Door deze beproevende ervaring reinigt Christus Zijn volk, zodat ze nooit meer door de zonde bezoedeld zullen worden. Wanneer het proces zijn werk heeft gedaan, staat Christus op en verwijdt het vuile kleed, de kennis van het kwaad, en bekleedt hen met een ander kleed van eeuwige gerechtigheid. Nu zijn zij voor eeuwig veilig tegen de list van de verleiders. Dit is de uiteindelijke reiniging van de tempel van de ziel, zoals beschreven in Daniël 8:14.

DEFINITIEVE REINIGING VAN DE TEMPEL

Er zijn talloze passages in de Bijbel en de Geest der Profetie die deze definitieve reiniging van de tempel beschrijven. In de Grote Strijd lezen we dat *"De komst van Christus als onze hogepriester naar het allerheiligste, voor de reiniging van het heiligdom, zoals beschreven in Daniël 8:14; de komst van de Mensenzoon naar de Oude der Dagen, zoals gepresenteerd in Daniël 7:13; en de komst van de Heer naar Zijn tempel, voorspeld door Maleachi, beschrijvingen zijn van dezelfde gebeurtenis; en dit wordt ook weergegeven door de komst van de bruidegom naar de bruiloft, beschreven door Christus in de gelijkenis van de tien maagden in Mattheüs 25."* — Grote Strijd hfst. 24, In het heilige der heilige.

We willen in het bijzonder opmerken dat Daniël 8:14 dezelfde gebeurtenis is als Maleachi 3:1-4, waarin de Zuiveraar de zonen van Levi reinigt en zuivert, zodat zij de Heer een offer in gerechtigheid zullen brengen. Daarnaast zijn er andere schriftgedeelten die Ellen White aanhaalt in verband met de reiniging in

Daniël 8:14. De ruimte laat het niet toe om ze allemaal te citeren, maar we zullen enkele van de meest specifieke passages bekijken. Eén ding wordt duidelijk als we naar deze geïnspireerde passages kijken: ze richten zich in de eerste plaats op de reiniging van de tempel van de ziel, in plaats van op de reiniging van het heiligdom in de hemel. Het wordt heel duidelijk dat het heiligdom in de hemel en de registers slechts een weerspiegeling zijn van het hart en de geest van de persoon die daar vertegenwoordigd is. Het is de reiniging van de tempel van de ziel die zo lang duurt. Christus hoeft Zijn wederkomst niet uit te stellen omdat het hemelse heiligdom nog niet gereinigd is. Hij zou die reiniging in een oogwenk kunnen volbrengen.

De grootste uitdaging voor onze grote Hogepriester sinds 1844 is om Zijn volk Zijn werk in het allerheiligste te laten begrijpen en met Hem samen te laten werken in Zijn poging om niet alleen het heiligdom in de hemel, maar ook de tempel van de ziel te reinigen. Ten eerste wil Hij Zijn volk behoeden voor het bewust blijven zondigen. Dit is Zijn werk in de eerste fase: het reinigen van het bewuste denken. Vervolgens wil Hij Zijn volk ervan overtuigen dat ook hun onderbewustzijn gereinigd moet worden van de sporen van beleden zonden die daar nog steeds in aanwezig zijn.

Hij wil hen het gevaar laten zien dat hun vroegere zondige ervaringen met zich meebrengen, en hoe die zelfs hun gehoorzaamheid, gebeden en beste dienst aan Hem bezoedelen en onrein maken.

Christus verlangt ernaar Zijn werk als zondedragers te beëindigen en terug te keren als Koning der koningen en Heer der heren om Zijn volk naar de hemelse woningen te brengen die Hij voor hen heeft voorbereid. Maar Zijn volk lijkt tevreden te zijn dat Hij hun zonden blijft dragen en hen oproept wanneer ze vallen. Dus blijft Hij aan de deur staan en kloppen, in een poging de medewerking van Zijn volk te verkrijgen om de verzoening te voltooien en een einde te maken aan de zonde.

Om dat te bereiken, moet Hij hun zonden uitwissen. Maar Hij kan dat pas doen als Zijn volk dat verlangt. En Zijn volk zal dat niet verlangen totdat ze de noodzaak ervan inzien. En ze zullen de noodzaak ervan niet inzien totdat ze zichzelf zien, nog steeds gekleed in vuile kleren, en de voortdurende tussenkomst van een Middelaar nodig hebben om hun karaktergebreken te bedekken. Zoals vermeld in *Lessen uit het leven van alledag*, hfst 13, De twee aanbidders: *"We moeten onze werkelijke toestand kennen, anders zullen we onze behoefte aan Christus' hulp niet voelen. We moeten ons gevaar begrijpen, anders zullen we niet naar de toevlucht vluchten. We moeten de pijn van onze wonden voelen, anders zullen we geen genezing verlangen."* Om onze geestelijke toestand te zien, moeten we kijken naar het werk dat in het allerheiligste gaande is. Dan zullen we, net als Jesaja, uitroepen: *"Wee mij! Want ik ben verloren, omdat ik een man ben met onreine lippen... want mijn ogen hebben de Koning gezien, de Heer der Legerscharen."* — Jesaja 6:5 Ellen White schreef over Jesaja's ervaring: *"Jesaja had de zonde van anderen aan de kaak gesteld, maar nu ziet hij zichzelf blootgesteld aan dezelfde"*

veroordeling die hij over hen had uitgesproken... Zijn zelfbeeld zou kunnen worden uitgedrukt in de woorden van de apostel Paulus: 'O ellendige mens die ik ben!' Wie zal mij verlossen van het lichaam van deze dood?... Het visioen dat Jesaja ontving, vertegenwoordigt de toestand van Gods volk in de laatste dagen. Zij hebben het voorrecht om door geloof het werk te zien dat in het hemelse heiligdom wordt voltrokken... Wanneer zij door geloof in het heilige der heiligen kijken en het werk van Christus in het hemelse heiligdom zien, beseffen zij dat zij een volk met onreine lippen zijn... Het is begrijpelijk dat zij wanhopen wanneer zij hun eigen zwakheid en onwaardigheid vergelijken met de zuiverheid en lieflijkheid van het glorieuze karakter van Christus. Maar als zij, net als Jesaja, de indruk ontvangen die de Heer in het hart wil maken, als zij hun ziel voor God verootmoedigen, is er hoop voor hen. De boog van de belofte is boven de troon, en het werk dat voor Jesaja is gedaan, zal in hen worden volbracht. God zal de smeekbeden verhoren die uit een berouwvol hart komen." — 4 Bible Commentary p.1139.

SLAPEN BIJ DE OPEN DEUR

In Openbaring 3:8 zegt Christus: *"Zie, Ik heb voor u een open deur gezet, die niemand kan sluiten."* Al meer dan 170 jaar staat die deur open. Toch bevinden we ons nog steeds in deze zondige wereld. In Evangelism p. 695 lezen we dat *"God Zijn volk een werk had toevertrouwd dat op aarde moest worden volbracht. De boodschap van de derde engel moest worden verkondigd, de gedachten van gelovigen moesten worden gericht op het hemelse heiligdom, waar Christus was binnengegaan om verzoening te doen voor Zijn volk."* Als dat was gebeurd, zou het werk voltooid zijn en zou Christus hierheen zijn gekomen om Zijn volk te ontvangen en hen te belonen. Maar dit is niet gebeurd. Wat is dan onze meest dringende behoefte op dit moment?

"De sluimerende Kerk moet worden gewekt, ontwaakt uit haar geestelijke lethargie, tot het besef van de belangrijk taken die on vervuld zijn gebleven. De mensen zijn het heilige niet binnengegaan waar Jezus heen is gegaan om verzoening te doen voor zijn kinderen. We hebben de Heilige Geest nodig om de waarheden voor deze tijd te begrijpen; maar er heerst een geestelijke droogte in de kerken, en we zijn eraan gewend geraakt om gemakkelijk tevreden te zijn met onze positie voor God." — Review and Herald, 25 februari 1890.

Laten we nu eens kijken naar enkele specifieke uitspraken die ons laten zien wat Christus voor ons wil doen door zijn bijzondere verzoeningsdienst in het allerheiligste.

"Maar wie zal de dag van Zijn komst verdragen? Wie zal bij Zijn verschijning standhouden? Want Hij is als vuur van een edelsmid, en als zeep van de blekers. Hij zal zitten als iemand die zilver smelt en reinigt: Hij zal de Levieten reinigen en hen zuiveren als goud en zilver. Dan zullen zij de HEERE een graanoffer brengen in gerechtigheid." — Maleachi 3:2-3.

De voorgaande passage kan worden toegepast op de dagelijkse reiniging van onze zondige gewoonten. Maar het heeft een specifieke toepassing op de reiniging van de onreinheid die overblijft nadat zonden zijn beleden en nagelaten. Ellen White legt in haar boek *De Grote Strijd*, hfst 24, In het heilige der heilige, een verband tussen Maleachi 3 en Daniël 8:14. De volgende passage heeft ook een directe toepassing op de Grote Verzoendag.

"Daarna liet Hij mij de hogepriester Jozua zien, die voor het aangezicht van de Engel van de HEERE stond, terwijl de satan aan zijn rechterhand stond om hem aan te klagen. De HEERE zei echter tegen de satan: De HEERE zal u bestraffen, satan! De HEERE, Die Jeruzalem verkiest, zal u bestraffen. Is deze Jozua niet een stuk brandhout dat aan het vuur ontruikt is? Nu was Jozua in vuile kleren gekleed, terwijl hij voor het aangezicht van de Engel stond. Toen nam Hij het woord en zei tegen hen die voor Zijn aangezicht stonden: Trek hem de vuile kleren uit! Daarop zei Hij tegen hem: Zie, Ik heb uw ongerechtigheid van u weggenomen en zal u feestkleren aantrekken." — Zacharia 3:1-4.

Over deze passage wordt ons verteld dat Zacharia's visioen van Jozua en de Engel *"bijzonder van toepassing is op de ervaring van Gods volk in de afsluiting van de grote verzoeningsdag."* — 5 Testimonies p.472. En vervolgens krijgen we in het commentaar van Ellen White op dit visioen wat misschien wel de meest beeldende beschrijving is van wat er gebeurt wanneer Christus de bijzondere verzoening voor Zijn trouwe volk bewerkstelligt. *"Terwijl het volk van God hun ziel voor Hem verdrukt en smeekt om reinheid van hart, wordt het bevel gegeven: 'Neem de vuile kleren van hen weg', en worden de bemoedigende woorden gesproken: 'Zie, Ik heb uw ongerechtigheid van u weggenomen, en Ik zal u bekleden met nieuwe kleren.'"* Het smetteloze gewaad van Christus' gerechtigheid wordt gelegd op de beproefde, verzochte, maar trouwe kinderen van God. Het verachte overblijfsel wordt bekleed met glorieuze kleding, die nooit meer zal worden bezoedeld door de verdorvenheid van de wereld. Hun namen worden bewaard in het boek des levens van het Lam, ingeschreven onder de gelovigen van alle eeuwen. Zij hebben de listen van de bedrieger weerstaan; zij zijn niet van hun trouw afgeweken door het gebrul van de draak. Nu zijn zij voor eeuwig veilig voor de listen van de verleider. Hun zonden worden overgedragen aan de oorsprong van de zonde. En het overblijfsel wordt niet alleen vergeven en aanvaard, maar ook geëerd. Een 'mooie mijter' wordt op hun hoofd gezet. Zij zullen als koningen en priesters voor God zijn. Terwijl Satan zijn beschuldigingen uitte en probeerde deze groep te vernietigen, gingen heilige engelen, onzichtbaar, heen en weer en plaatsten het zegel van de levende God op hen." — 5 Getuigenissen p.475.

WAT ZIJN DE VUILE KLEDINGSTUKKEN?

Deze passage beschrijft het volk van God, dat op het punt staat de 144.000 te worden, als naderend tot het laatste oordeel en de Verzoeningsdag gehuld in vuile kleren. Wat zijn die vuile kleren? Het kunnen niet onbeleden en niet-nagelaten zonden zijn. Als ze een onbeleden zonde hadden toen hun zaak voor het oordeel kwam, zou hun naam uit het boek des levens worden geschrapt.

(Zie De Grote Strijd, hfst 24). Dus de vuile kleren zijn geen zonden die op dit moment beleden moeten worden. We krijgen een aanwijzing over wat deze vuile kleren werkelijk zijn een paar pagina's eerder in het boek. Het zijn de zonden uit het verleden die God hebben onteerd. In hoofdstuk 24 lezen we: *"Zoals Jozua voor de engel pleitte, zo zal de overgebleven gemeente, met een gebroken hart en oprecht geloof, pleiten om vergeving en verlossing door Jezus, hun Voorspreker. Ze zijn zich volledig bewust van de zondigheid van hun leven, ze zien hun zwakheid en onwaardigheid, en als ze naar zichzelf kijken, staan ze op het punt te wanhopen. De verleider staat klaar om hen te beschuldigen, zoals hij klaarstond om Jozua te weerstaan. Hij wijst op hun vuile kleren, hun gebrekkige karakter. Hij presenteert hun zwakheid en dwaasheid, hun zonden van ondankbaarheid, hun ongelijkheid aan Christus, die hun Verlosser heeft onteerd. Hij probeert de ziel angst aan te jagen met de gedachte dat hun situatie hopeloos is, dat de vlek van hun onreinheid nooit zal worden gewegwassen. Hij hoopt hun geloof zo te vernietigen dat ze zullen zwichten voor zijn verleidingen, zich zullen afkeren van hun trouw aan God, en het merkteken van het beest zullen ontvangen."*

In de voorgaande passage zien we hoe Gods volk die diepe bekering en gebrokenheid van hart ervaart die kenmerkend is voor de Verzoeningsdag. Ze zijn zich volledig bewust van de zondigheid van hun leven. Dat komt door de openbaring van hun levensgeschiedenis die plaatsvindt tijdens het oordeel, en niet door onbeleden zonden. Satan wijst op hun vuile kleren of gebrekkige karakters, die het gevolg zijn van hun vroegere zonden. Hij probeert hen bang te maken met de gedachte dat de vlek van hun onreinheid, voortkomend uit vroegere zonden, nooit zal worden gewegwassen.

We vinden ook dit commentaar op het visioen van Jozua en de engel in Manuscript Release 21, p. 384, waarin wordt uitgelegd wat de vuile kleren symboliseren.

"Jozua vertegenwoordigt hier het volk van God; en Satan wijst op hun vuile kleren en eist hen op als zijn eigendom, waarover hij het recht heeft zijn wrede macht uit te oefenen. Maar juist zij hebben de uren van beproeving benut om hun zonden met berouw te belijden en ze na te laten, en Jezus heeft vergeving op hun naam geschreven.

Zij die niet zijn opgehouden met zondigen en die zich niet hebben bekeerd en geen vergeving hebben gezocht voor hun overtredingen, zijn niet vertegenwoordigd in deze groep; want deze groep kwelt hun ziel over de corruptie en ongerechtigheid die om hen heen heerst, en God zal hen herkennen die zuchten en huilen vanwege de gruwelen die in het land worden begaan. Zij waren niet betrokken bij deze gruwelen. Zij hadden hun wegen niet verdorven voor God, maar hadden hun karaktergewaden gewassen en wit gemaakt in het bloed van het Lam.

Satan wees op hun zonden die nog niet waren uitgewist, en waartoe hij hen had verleid, en toen beschimpde Hij hen als zondaars gekleed in vuile kleren. Maar Jezus verandert hun uiterlijk. Hij zegt: 'Neem de vuile kleren van hen

weg. Zie, Ik heb uw ongerechtigheid van u weggenomen, en Ik zal u met nieuwe kleren bekleden.’ — Manuscript Releases, p. 384.

In dit citaat zien we dat de ‘vuile kleren’ worden geïdentificeerd als ‘hun zonden die nog niet waren uitgewist’. Het zijn de zonden waartoe Satan hen had verleid, maar waarvan zij zich hadden bekeerd en waarvoor zij vergevingen hadden ontvangen. Dat zijn de vuile kleren waar Satan in zijn beschuldigingen naar verwijst. Maar God zij dank, Jezus verandert hun uiterlijk en beveelt ‘de vuile kleren weg te nemen en hen met nieuwe kleren te bekleden.’

De reiniging van het volk van hun vroegere zonden op de Grote Verzoendag werd in het type aangegeven. In Leviticus 16:30 lezen we: "Want op die dag zal de priester verzoening voor u doen, om u te reinigen, zodat u rein zult zijn van al uw zonden voor de HEER." Let op hoe vaak het woord 'u' in dit ene vers wordt genoemd in verband met reiniging. Het wordt drie keer in slechts één vers genoemd. In de verzen die hierop volgen, wordt ook het heiligdom zelf genoemd, maar er wordt opnieuw vermeld dat de reiniging voor het volk was.

Jesaja geeft ons ook een prachtige beschrijving van de reiniging op de Grote Verzoendag en de glorieuze resultaten die zullen worden ervaren door Gods trouwe overblijfsel dat in Sion achterblijft wanneer de schudding haar werk heeft gedaan.

"Op die dag zal de tak van de HEER mooi en heerlijk zijn, en de vrucht van de aarde zal voortreffelijk en aantrekkelijk zijn voor hen die ontkomen zijn uit Israël. En het zal geschieden dat hij die in Sion overblijft, en hij die in Jeruzalem overblijft, heilig genoemd zal worden, ja, ieder die onder de levenden in Jeruzalem is opgeschreven: wanneer de HEER de vuiligheid van de dochters van Sion zal hebben weggewassen, en het bloed van Jeruzalem uit hun midden zal hebben gereinigd door de Geest van oordeel en door de Geest van vuur." — Jesaja 2-4.

Wanneer de zonden van Gods volk zijn uitgewist, wanneer de vuiligheid van de dochters van Jeruzalem is weggewassen, zal natuurlijk ook het verslag van hun zonden in het hemelse heiligdom worden uitgewist. Geen herinnering aan hun zonden zal overblijven. Wanneer de menselijke tempel is gereinigd, zal de weerspiegeling ervan ook rein zijn.

Het grote werk van de verzoening draait om de mensen, niet om het heiligdom zelf. Zoals eerder vermeld, was de hele dienst in het heiligdom een voorbeeld om ons te leren dat het *"van oudsher Gods bedoeling was dat ieder schepsel, van de stralende en heilige seraf tot de mens, een tempel zou zijn voor de inwoning van de Schepper."* Als we naar de hele dienst in het heiligdom kijken, zien we dat het door genade (onverdiende gunst) is dat we vergeven en gerechtvaardigd worden; het is door genade dat we geheiligd (rechtvaardig gemaakt) worden; en het is door genade dat onze zonden worden uitgewist en we volledige vergeving en rechtvaardiging ontvangen. Het uiteindelijke werk van genade, dat volledige en volkomen vergeving en rechtvaardiging schenkt,

zal niet door ons eigen vermogen tot stand komen, maar door Christus' bijzondere verzoening. Let op de volgende opmerking.

"De diepste belangstelling die mensen tonen voor de beslissingen van aardse rechtbanken, is slechts een zwakke afspiegeling van de belangstelling die in de hemelse rechtbanken wordt getoond wanneer de namen die in het boek des levens zijn opgetekend, voor de Rechter van de hele aarde verschijnen. De goddelijke Middelaar pleit ervoor dat allen die door geloof in Zijn bloed hebben overwonnen, vergeven worden van hun overtredingen, en dat zij worden hersteld in hun thuis in Eden en als mede-erfgenamen met Hem worden gekroond tot 'de eerste heerschappij'. Micha 4:8. Satan had in zijn pogingen om ons ras te misleiden en te verleiden gedacht het goddelijke plan met de schepping van de mens te dwarsbomen; maar Christus vraagt nu dat dit plan wordt uitgevoerd alsof de mens nooit gevallen is. Hij vraagt voor Zijn volk niet alleen volledige en volkomen vergeving en rechtvaardiging, maar ook om deel te hebben aan Zijn heerlijkheid en een plaats op Zijn troon." — Grote Strijd, hfst 28, Het onderzoekend oordeel.

DE KENNIS VAN HET KWAAD WORDT WEGGENOMEN

Wanneer de zonden van Gods getrouwe volk zijn uitgewist, zullen zij er geen kennis meer van hebben.

Hoewel zij zich er volledig van bewust zijn dat zij verlore zondaars zijn, zullen zij hun verleden leven als zondaar niet meer kunnen herinneren. Zo volledig zal God de harten en gedachten van Zijn volk reinigen van de herinnering aan hun vroegere zonden, dat zelfs al zal men zoeken naar de ongerechtigheid van Israël, er geen gevonden zal worden; en de zonden van Juda, die zullen niet gevonden worden (Jeremia 50:20). God heeft beloofd: *"U zult niet beschaamd worden... want u zult de schande van uw jeugd vergeten en de smaad van uw weduwschap niet meer gedenken"* — Jesaja 54:4.

In de volledige verwezenlijking van het nieuwe verbond heeft God beloofd dat Hij onze zonden niet meer zal gedenken, en het zal een zegen zijn voor Zijn volk om ze niet meer te gedenken. We lezen over de heiligen die tijdens Jakobs benauwdheid hun hart onderzochten om te zien of er nog een zonde was die niet was weggenomen. Maar de Grote Strijd, hfst 39, De tijd der benauwdheid, vertelt ons dat *"hoewel ze een diep besef hebben van hun onwaardigheid, ze geen verborgen misdaden hebben om te openbaren. Hun zonden zijn van tevoren in het oordeel gegaan en uitgewist, en ze kunnen ze niet meer in herinnering brengen."* Hun onderbewustzijn is zo grondig gereinigd van de laatste restanten van zonde dat ze ze niet meer in herinnering kunnen brengen. Merk op dat er niet staat dat ze ervoor kiezen om ze niet in herinnering te brengen, maar dat ze dat niet kunnen. *"Ze kunnen zich geen specifieke zonden herinneren; maar in hun hele leven zien ze weinig goeds. Hun zonden waren al voor het oordeel gestorven en vergeving was al geschreven. Hun zonden waren weggevoerd naar het land van de vergetelheid, en ze konden ze niet meer in herinnering brengen."* — 3 Spiritual gifts, p. 135.

Wanneer Gods volk deze ervaring heeft ondergaan, zullen ze volledig worden veranderd naar het beeld van Christus. Zij zullen in deze zondige wereld leven, belast met zondig vlees zoals Christus dat was in Zijn menselijkheid, maar zonder enig spoor van zonde in zich. Hun karakter is vervolmaakt, omdat al hun gedachten en gevoelens die hun karakter vormen nu zuiver zijn, zonder enige herinnering aan zonde. We lezen dat *"zelfs niet door een gedachte kon onze Heiland bezwijken voor de macht van de verleiding... Satan kon niets in de Zoon van God vinden dat hem in staat zou stellen de overwinning te behalen. Hij had de geboden van Zijn Vader gehouden, en er was geen zonde in Hem die Satan in zijn voordeel kon gebruiken. Dit is de toestand waarin zij zich moeten bevinden die standvastig zullen zijn in de tijd van benauwdheid."*

— Grote Strijd, hfst 39, De tijd van benauwdheid.

De heiligen die de Luide Roep en de tijd van Jakobs benauwdheid meemaken, zullen ook niets in zich hebben dat zal reageren op Satans verleidingen. Hun geestelijke standvastigheid zal zwaar op de proef worden gesteld, maar niemand zal struikelen of vallen. Het voortbrengen van dat soort mensen is de reden waarom Christus in 1844 het allerheiligste binnenging. Dat is het grote doel van de boodschap van de Derde Engel.

HOOFDSTUK VIJF

ZONDELOOS VAN KARAKTER

We hebben al veel discussie gehoord over de volmaaktheid van het karakter. Sommigen beweren dat karaktervolmaaktheid onmogelijk is zolang we in een zondig vlees leven, terwijl anderen volhouden dat karaktervolmaaktheid wordt bereikt wanneer iemand werkelijk wedergeboren is. Het probleem in deze discussies is het gebrek aan duidelijkheid over wat er precies wordt bedoeld met karaktervolmaaktheid. Bedoelen ze dat soort volmaaktheid waarbij de persoon geen enkele bekende zonde begaat of geen enkele bekende plicht verwaarloost? Als dat is wat bedoeld wordt, dan is volmaaktheid zeker mogelijk en noodzakelijk om door God aanvaard te worden. Aan de andere kant, als karaktervolmaaktheid gelijkgesteld wordt aan de volmaaktheid die Christus op aarde heeft getoond, dan is dat onmogelijk totdat het heiligdom gereinigd is en de zonden zijn uitgewist. Vóór die tijd zal niemand, zelfs de beste heiligen niet, voor God kunnen staan zonder een middelaar, zoals Christus dat wel kon. Romeinen 3:10 zal universeel van toepassing zijn in deze wereld totdat Christus de verzoening voor zondaren heeft voltooid.

Zoals we opmerkten in 5 Testimonies 473, hebben de heiligen die tot het oordeel van de levenden zijn gekomen — de dag van de verzoening — nog steeds een gebrekkig karakter. Satan wijst op hun gebrekkige karakters wanneer hij hen voor God beschuldigt. Grote Strijd, hfst 28, Het onderzoekend oordeel, verwoordt het als volgt: *"Terwijl Jezus pleit voor degenen die Zijn genade ontvangen, beschuldigt Satan hen voor God als overtreders. De grote bedrieger heeft geprobeerd hen skeptisch te maken, hen hun vertrouwen in God te laten verliezen, zich van Zijn liefde af te laten keren en Zijn wet te laten breken. Nu wijst hij op hun levensgeschiedenis, op de gebreken in hun karakter, op de ongelijkheid met Christus, die hun Verlosser heeft onteerd, op alle zonden waartoe hij hen heeft verleid, en daarom eist hij hen op als zijn onderdanen."*

Hier staat dat Satan *"wijst op de geschiedenis van hun leven, op de karaktergebreken, de ongelijkheid met Christus, die hun Verlosser heeft onteerd, op alle zonden waartoe hij hen heeft verleid."* En dan staat er verder: *"Jezus verontschuldigt hun zonden niet, maar toont hun berouw en geloof, en, terwijl Hij vergeving voor hen opeist, heft Hij Zijn gewonde handen op voor de Vader en de heilige engelen en zegt: Ik ken hen bij naam. Ik heb ze gegraveerd op de palmen van Mijn handen."*

Als de heiligen in deze tijd een perfect karakter hadden, zoals Jezus op aarde had, zou Jezus Satan niet toestaan Zijn heiligen valselijk te beschuldigen van karaktergebreken. Hoewel Hij hun zonden niet verontschuldigt, toont Hij hun berouw en geloof. Vervolgens geeft Hij het bevel om "hun vuile kleren weg te nemen" en hen met andere kleren te bekleden. Pas als dat is gebeurd, zullen de heiligen volledig op Christus lijken in karakter.

Wanneer we bedenken wat de inspiratie ons heeft verteld over het traumatische effect dat zonde op de ziel heeft; wanneer we beseffen dat elke zonde *'een litteken achterlaat in dit leven en een vlek op de hemelse registers'* — Our High Calling, p. 227, en dat de zondaar de littekens de rest van zijn beproevingsleven zal dragen, kunnen we zien wat een enorme zegen het zal zijn om dit alles te laten uitwissen door het verzoenende bloed van Christus bij het oordeel. De vergeving van zonde en de rechtvaardiging van de berouwvolle zondaar was een machtig werk van Gods genade. En de overwinning behaald over zondige gewoonten was ook een machtig werk van genade. Maar het uitwissen van zonden zal de grootste van alle verlossende ervaringen zijn die we kunnen hebben.

RECHTVAARDIGING DOOR GELOOF – DE DERDE ENGEL BOODSCHAP IN WAARHEID

Wanneer we de verheven geestelijke ervaring zien die zal worden getoond in de gelovigen van de Derde Engel Boodschap die de geboden van God volmaakt naleven, zouden we geneigd kunnen zijn te denken dat 'heiliging' in plaats van 'rechtvaardiging' de Derde Engelen Boodschap in waarheid is. Dit geldt met name wanneer we de geïnspireerde definitie van heiliging lezen. Van Jeruzalem tot Rome, hfst 55, Veranderd door genade, zegt: *"Ware heiliging betekent volmaakte liefde, volmaakte gehoorzaamheid, volmaakte overeenstemming met de wil van God."* Deze definitie van heiliging lijkt de ervaring die in de Derde Engelen Boodschap wordt gevraagd perfect te beschrijven. Toch vertelt de Inspiratie ons dat 'Rechtvaardiging door Geloof' de Derde Engelen Boodschap in waarheid is.

Om te begrijpen waarom er deze schijnbare anomalie is, moeten we begrijpen wat er bij de ervaring van rechtvaardiging komt kijken. De Inspiratie definieert rechtvaardiging in haar verschillende facetten. In 6 Bible commentary 1071 lezen we: *"De genade van Christus is om de zondaar vrijelijk te rechtvaardigen zonder verdienste of aanspraak van zijn kant. Rechtvaardiging is een volledige, volkomen vergeving van zonde. Op het moment dat een zondaar Christus door geloof aanneemt, op dat moment wordt hij vergeven."* Hier wordt rechtvaardiging gedefinieerd als een volledige vergeving van zonde.

Laten we deze definitie vergelijken met een andere uit Testimonies to Ministers 456, die de vraag stelt: *"Wat is rechtvaardiging door geloof? Het is het werk van God om de glorie van de mens in het stof te leggen en voor de mens te doen wat hij niet in zijn macht heeft om voor zichzelf te doen."* En wat is het dat de mens niet voor zichzelf kan doen? Dat wordt ons verteld in deze passage uit Mount of Blessings 114: *"Gods vergeving is niet slechts een gerechtelijke handeling waarmee Hij ons bevrijdt van veroordeling. Het is niet alleen vergeving van zonde, maar ook herstel van zonde. Het is de uitstroom van verlossende liefde die het hart transformeert."*

De mens kan zichzelf niet bevrijden van veroordeling, noch kan hij zijn ziel terugwinnen van de gevolgen van de zonde. Dit is een werk dat zonder zijn hulp of beste inspanning wordt gedaan. Het is een ander werk dan heiliging, waar *"de uitdrijving van de zonde de daad van de ziel zelf is."* — Wens der Eeuwen, hfst 51, Het licht des levens. *"De mens moet met zijn menselijke kracht, geholpen door de goddelijke kracht van Christus, weerstand bieden en overwinnen, wat dit hem ook kost."* — 4 Testimonies 32.3. Bij rechtvaardiging speelt menselijk handelen geen rol. Het enige wat de mens kan doen, is bereid zijn dat Christus het voor hem doet en samenwerken met de Heilige Geest om aan de voorwaarden te voldoen. Maar waarom ontvangen Gods kinderen een tweede vergeving in het oordeel? De reden is dat toen hun zonden voor het eerst werden beleden, ze voorwaardelijk werden vergeven voor de schuld van het overtreden van Gods geboden, maar ze waren niet volledig vrij van de veroordeling van de wet. Pas wanneer de littekens die hun zonde op hun geest

en geweten heeft achtergelaten zijn uitgewist, zal hun vergeving volledig en compleet zijn.

Ze hebben vergeving nodig voor deze littekens die hun beste dienst voor Christus hebben ontsierd. Ze zijn verantwoordelijk voor die littekens, maar ze kunnen niets doen om zichzelf ervan te bevrijden.

Zo kunnen we zien hoe de rechtvaardiging van de boodschap van de derde engel in waarheid de glorie van de mens in het stof legt en voor hem doet wat hij zelf niet kan doen. Hij kan God alleen maar smeken om dat voor hem te doen.

Bovendien is er in de volledige vergeving die in het oordeel wordt geschonken een volledige bevrijding van de zonde, doordat het vuile kleed, de littekens van de zonde, wordt verwijderd, en er een uitstroom van verlossende liefde is door de uitstorting van de late regen die de gelovige volledig veranderd naar het beeld van Christus. Al deze dingen zullen gebeuren voor de gelovigen van de boodschap van de derde engel wanneer Christus om hun volledige en volkomen vergeving en rechtvaardiging vraagt. Wanneer het vuile kleed wordt weggenomen en de gelovige wordt bekleed met een ander kleed van gerechtigheid, zal de engel die het optekent verklaren: "Het is volbracht."

DE BOODSCHAP VAN 1888

Temidden van de controverse over de boodschap die aan het volk werd gebracht tijdens de Bijbelconferentie van 1888 in Minneapolis, werd Ellen White door enkele kennelijk verwarde vragenstellers gevraagd of de boodschap van rechtvaardiging door geloof deel uitmaakte van de boodschap van de derde engel. In 1 Selected Messages 372 lezen we: *"Verschillende mensen hebben mij geschreven met de vraag of de boodschap van rechtvaardiging door geloof de boodschap van de derde engel is, en ik heb geantwoord: 'Het is in waarheid de boodschap van de derde engel.'"*

Deze uitspraak van de boodschapster van de Heer roept een aantal raadselachtige vragen op. Werd de waarheid van rechtvaardiging door geloof niet vanaf het begin onderwezen? Geloven alle rechtvaardige mannen, van Abels tijd tot Abrahams tijd en tot de tijd van de apostel Paulus, niet in rechtvaardiging door de verdiensten van Christus' offer? Zeker! *"Zodra er zonde was, was er een Verlosser."* Christ wist dat Hij zou moeten lijden, maar toch werd Hij de plaatsvervanger van de mens. Zodra Adam zondigde, bood de Zoon van God Zichzelf aan als borg voor het menselijk geslacht, met evenveel macht om het oordeel dat over de schuldigen was uitgesproken af te wenden als toen Hij stierf aan het kruis van Golgotha." — 1 Bible Commentary 1084.

We begrijpen dus waarom de mensen die de prediking van Jones en Waggoner hoorden, verbaasd waren toen Ellen White zo ondubbelzinnig verklaarde dat *"Rechtvaardiging door geloof de boodschap van de Derde Engel in waarheid is"*. Dat zou de boodschap van de Derde Engel niets nieuws of unieks voor de overgebleven kerk maken. Het zou het begin van de boodschap van de Derde Engel terugvoeren naar de tijd van Adams zondeval. We hebben echter veel uitspraken van Ellen White die ons vertellen dat deze boodschap in 1844 begon en dat deze waarheid aan Zevende-dags Adventisten werd gegeven als de meest plechtige, de belangrijkste boodschap die ooit aan stervelingen is gegeven.

Het is de laatste boodschap voor deze wereld. Let op het volgende: *"Toen Jezus' bediening in het heilige ten einde kwam, en Hij het allerheiligste binnenging en voor de ark stond die de wet van God bevatte, zond Hij een andere machtige engel met een derde boodschap aan de wereld. Een perkament werd in de hand van de engel gelegd, en toen hij in macht en majesteit naar de aarde neerdaalde, verkondigde hij een angstaanjagende waarschuwing, met de meest verschrikkelijke dreiging die ooit aan de mens is overgebracht."* — Early Writings 254.

"In een bijzondere zin zijn Zevende-dags Adventisten in de wereld geplaatst als wachters en lichtdragers. Aan hen is de laatste waarschuwing voor een vergankelijke wereld toevertrouwd. Op hen schijnt een wonderbaarlijk licht van het woord van God. Hun is een werk van het allerbelangrijkste gegeven: de verkondiging van de boodschappen van de eerste, tweede en derde engel."

Er is geen ander werk van zo groot belang. Ze mogen door niets anders hun aandacht laten afleiden. De meest plechtige waarheden die ooit aan stervelingen zijn toevertrouwd, zijn aan hen gegeven om aan de wereld te verkondigen " — 9 Testimonies 19.

De boodschap van de eerste engel verkondigt het begin van het onderzoekend oordeel dat, zoals we weten, begon in 1844. De tweede en derde engel volgen de eerste. Daarom kon de boodschap van de derde engel niet gegeven zijn vóór het begin van het oordeel in 1844. Waarom stelde Ellen White dan zo stellig dat rechtvaardiging door geloof de boodschap van de derde engel in werkelijkheid is?

Om de oplossing voor dat dilemma te vinden, moeten we deze grote waarheid van rechtvaardiging door geloof nader bekijken. Zoals eerder vermeld, werd deze waarheid aan Adam geopenbaard door het offerstelsel dat werd ingesteld na zijn zondeval. En alle gelovigen in de tijd van het Oude Testament hadden een basiskennis van rechtvaardiging door hun goddelijke plaatsvervanger. De wonderbaarlijke waarheden betreffende Christus' verzoenende dood ten behoeve van zondaren werden in de oudheid geopenbaard door de dienst in het heiligdom. De rechtvaardigende verdiensten van Christus' toegerekende gerechtigheid werden vooral duidelijk bij het reukofferaltaar. Let op deze uitspraak: *"De reuk, die opstijgt met de gebeden van Israël, vertegenwoordigt de verdiensten en de voorspraak van Christus, Zijn volmaakte gerechtigheid, die door geloof aan Zijn volk wordt toegerekend, en die alleen de aanbidding van zondige wezens aanvaardbaar kan maken voor God"* — Patriarchen en Profeten, hfst 30, De tabernakel en zijn dienst.

Maar er waren ook andere belangrijke lessen over de waarheid van de rechtvaardiging die werden onthuld in de dienst in het heiligdom, die we moeten begrijpen. Er staat geschreven: *"In de zondoffers die gedurende het jaar werden gebracht, was een plaatsvervanger in de plaats van de zondaar aanvaard; maar het bloed van het offerdier had geen volledige verzoening voor de zonde bewerkstelligd. Het had slechts een middel verschaft waardoor de zonde naar het heiligdom werd overgebracht. Door het offer van bloed erkende de zondaar het gezag van de wet, beleed hij de schuld van zijn overtreding en uitte hij zijn geloof in Hem die de zonde van de wereld zou wegnemen; maar hij werd niet volledig bevrijd van de veroordeling van de wet."* — Patriarchen en Profeten, hfst 30, De tabernakel en zijn dienst.

Twee belangrijke details vallen op in bovenstaande passage. Ten eerste staat er dat *"het bloed van het offerdier geen volledige verzoening voor de zonde heeft bewerkstelligd."* Het verschaft slechts een middel om de zonde naar het heiligdom over te brengen. Dit komt misschien als een verrassing voor veel gelovigen, vooral in het licht van het volgende: *"Rechtvaardiging is een volledige, volkomen vergeving van zonde. Op het moment dat een zondaar Christus door geloof aanneemt, wordt hij op dat moment vergeven. De gerechtigheid van Christus wordt hem toegerekend en hij hoeft niet langer te twifelen aan Gods vergevende genade"* — 6 Bible Commentary 6BC 1071.

Ten tweede vertelt het ons ook dat degene die door het offeren van bloed zijn geloof in de komende Verlosser uitdrukte, *"niet volledig werd bevrijd van de veroordeling door de wet"*. Ook dat kan vreemd lijken, vooral wanneer de Geest der Profetie rechtvaardiging definieert als *"het tegenovergestelde van veroordeling. Gods grenzeloze barmhartigheid wordt betoond aan hen die het volkomen onwaardig zijn. Hij vergeeft overtredingen en zonden ter wille van Jezus, die de verzoening voor onze zonden is geworden"* — Faith and Works 104.

Uit het voorgaande blijkt hoe rechtvaardiging het tegenovergestelde is van veroordeling. Maar in de passage uit Patriarchen en Profeten, hfst 30, lezen we dat de vergeven zondaar niet volledig bevrijd was van de veroordeling van de wet. Het bloed van het offerdier had geen volledige verzoening voor zijn zonde bewerkstelligd. Met andere woorden, de berouwvolle zondaar was niet volledig gerechtvaardigd. Dit kan een verontrustende openbaring zijn voor degenen die niet bekend zijn met de rest van het verhaal. Verder lezend in Patriarchen en Profeten ontdekken we de oplossing voor dit raadselachtige probleem. Daar staat: *"Op de Grote Verzoendag nam de hogepriester een offergave voor de gemeente en ging met het bloed naar het allerheiligste. Hij sprenkelde het op de genadetroom, boven de tafelen van de wet. Zo werd voldaan aan de eisen van de wet, die het leven van de zondaar eiste."* Vervolgens nam de hogepriester symbolisch de zonden die naar het heiligdom waren overgebracht en legde ze op de zondebok. En het vertelt ons dat *"toen de geit die deze zonden droeg werd weggezonden, werden zij met hem beschouwd als voor altijd gescheiden van het volk."* Toen beschouwden zij zichzelf als volledig vrij van de veroordeling van de wet. Zo kunnen we zien op welk punt in de tempeldienst hun rechtvaardiging volledig voltooid was. Het gebeurde op de Grote Verzoendag, toen de beleden zonden van het volk uit het heiligdom werden genomen en op het hoofd van de zondebok werden gelegd.

Als de waarheid van rechtvaardiging door geloof de boodschap van de Derde Engel in werkelijkheid is, laten we dan eens kijken hoe en waarom dat zo is. Een gedetailleerder begrip van rechtvaardiging zal ons helpen meer antwoorden te vinden. In het boek Faith and Works p. 103, vinden we een goede beschrijving van de betekenis van dagelijkse rechtvaardiging.

"Vergeving en rechtvaardiging zijn één en hetzelfde. Door het geloof gaat de gelovige over van de positie van een rebel, een kind van zonde en Satan, naar de positie van een trouwe onderdaan van Christus Jezus, niet vanwege een inherente goedheid, maar omdat Christus hem als Zijn kind door adoptie aanneemt."

Hier wordt ons verteld dat vergeving en rechtvaardiging één en hetzelfde zijn. Er gebeuren hoofdzakelijk twee dingen wanneer de ziel vergeven wordt. Ten eerste neemt Christus de zonde van de zondaar op zich en draagt deze zelf. De zondaar wordt bevrijd van de last van schuld en krijgt uitstel van veroordeling voor zijn zonde. Ten tweede bekleedt Christus de zondaar met Zijn eigen gerechtigheid, zodat hij voor God staat alsof hij nooit gezondigd heeft.

Dit is een wonderbaarlijke transactie waarvoor we altijd dankbaar moeten zijn. Christus adopteert ons als Zijn kinderen en geeft ons Zijn levensverzekering – een eeuwige levensverzekering. Als we op dat moment zouden sterven, zouden we dezelfde zekerheid hebben als de dief aan het kruis – *“Voorwaar, gij zult met mij in het paradijs zijn.”*

Dit soort rechtvaardiging bereidt mensen voor op de dood en de opstanding. Dat heeft het gedaan voor alle heiligen sinds Adam en Eva zondigden in Eden. Maar deze heiligen van God leefden niet onder de verkondiging van de boodschap van de derde engel. Christus diende hen nog steeds in het eerste vertrek van het hemelse heiligdom. Ze stonden nog niet voor de tijd dat Christus zou ophouden met Zijn voorspraak en dat er geen vergeving meer zou worden aangeboden.

Tijdens de proeftijd zijn vergeving en rechtvaardiging afhankelijk van een leven van dagelijkse heiliging. *“Maar hoewel God rechtvaardig kan zijn en de zondaar kan rechtvaardigen door de verdiensten van Christus, kan geen mens zijn ziel bedekken met de kleding van Christus’ gerechtigheid terwijl hij bekende zonden begaat of bekende plichten verwaarloost. God vereist de volledige overgave van het hart voordat rechtvaardiging kan plaatsvinden; en opdat de mens de rechtvaardiging behoudt, moet er voortdurende gehoorzaamheid zijn, door actief, levend geloof dat werkt door liefde en de ziel zuivert.”* — 1 Selected Messages p. 366.

We moeten ons ook realiseren dat wanneer we bewust zondigen, we onze rechtvaardiging verliezen. *“Wanneer de mens overtreedt staat hij onder de veroordeling van de wet, en wordt die voor hem een juk van slavernij. Wat zijn belijdenis ook moge zijn, hij is niet gerechtvaardigd, wat betekent dat hij niet vergeven is”* — My Life Today 250. *“De kleinste overtreding van Gods wet brengt schuld over de overtreder, en zonder oprecht berouw en het afzweren van de zonde zal hij zeker een afvallige worden”* — 2 Selected Messages 379.

Wanneer de ziel in zonde valt, is het edelste wat hij kan doen, tot Christus te komen in nederig berouw en te vragen om vergeving en de bescherming van Zijn gerechtigheid. Zij die denken dat ze zich aan kleine zonden kunnen overgeven en toch hun rechtvaardiging behouden, verkeren in een vreselijke dwaling. Dat is een van de grootste misleidingen die ooit bedacht zijn. Let op de volgende uitspraak. *“Het idee heerst dat Christus alles voor ons heeft gedaan en dat we de geboden kunnen blijven overtreden zonder daarvoor ter verantwoording te worden geroepen. Dit is de grootste misleiding die de vijand ooit heeft bedacht.”* — 3 Selected Messages 153.

Laten we nu eens kijken naar het verschil tussen de rechtvaardiging door geloof die ons sinds het begin is bijgebleven en de rechtvaardiging door geloof die specifiek is voor de boodschap van de Derde Engel. Laten we eens kijken naar een andere definitie van rechtvaardiging, gegeven door Ellen White. *“Wat is rechtvaardiging door geloof? Het is Gods werk om de glorie van de mens in het stof te leggen en voor de mens te doen wat hij niet zelf kan doen.”* —

Testimonies to Ministers 456. Met andere woorden, het is iets wat God doet en niet de mens. Het is iets voor de mens doen wat hij zelf niet kan doen. Het is iets waarvoor geen menselijke inspanning vereist is, zoals bij het werk van heiliging en het overwinnen van de zonde in het leven. Bij dagelijkse vergeving en rechtvaardiging hoeft de mens zich niet in te spannen om zijn zonden te vergeven en zich te bekleden met de gewaden van Christus' gerechtigheid. Het is veeleer Gods werk om de heerlijkheid van de mens in het stof te leggen en voor hem te doen wat hij zelf niet kan doen. De mens kan zichzelf niet vergeven en hij zou het ook niet moeten proberen. Het enige wat hij kan doen is dankbaar Christus' vergeving aanvaarden en het gewaad van Zijn gerechtigheid om zijn vroegere overtredingen te bedekken.

Maar de mens heeft wel een aandeel in het vervullen van de voorwaarden of vereisten voor vergeving en rechtvaardiging. Let op het volgende:

"Wie zijn zonden verbergt, zal geen voorspoed hebben; maar wie ze belijdt en ze laat varen, zal barmhartigheid ontvangen." — Spreuken 28:13.

"Er zijn voorwaarden verbonden aan het ontvangen van rechtvaardiging en heiliging, en de gerechtigheid van Christus." — 1 Selected Messages 377.

"Gevoel heeft niets met geloof te maken. De voorwaarden voor aanvaarding zijn dat we ons van de wereld afkeren en afgezonderd zijn, dat we geheime zonden afleggen en dat we ophouden bewust Gods geboden te overtreden." — Review and Herald 16 maart 1886.

Hier zien we de voorwaarden om gerechtvaardigd en aanvaard te worden in de Geliefde. Er moet een belijdenis en het afzweren van bekende zonden zijn. Dat is een werk dat de actie van onze wil en ook inspanning van onze kant vereist. Maar dit draagt op geen enkele manier bij aan het werk van rechtvaardiging. Dat is Gods werk alleen. We kunnen er niets aan toevoegen door wat we doen. Simpel gezegd, we zouden kunnen zeggen dat Christus' gerechtigheid het 'middel' is waarmee we gerechtvaardigd worden, en belijdenis en het afzweren van bekende zonden is de 'voorwaarde'.

De boodschap die Jones en Waggoner in 1888 begonnen te prediken, was bedoeld om het misverstand te corrigeren dat velen hadden over rechtvaardigheid door geloof. Ellen White betreurde het feit dat adventisten de wet predikten zonder Christus, totdat ze zo dor waren als de heuvels van Gilboa. Ze schreef: *"Deze boodschap van het evangelie van Zijn genade moest in duidelijke en ondubbelzinnige bewoordingen aan de kerk worden gegeven, zodat de wereld niet langer zou zeggen: Zevende-dags Adventisten praten over de wet, de wet, maar prediken of geloven niet in Christus."* — EGW 1888, Materials, p. 1337.

Een wettische religie werd als volkomen juist beschouwd en God zond een boodschap om die situatie te veranderen. Wat Waggoner en Jones predikten, was voorbestemd om Zevende-dags Adventisten allereerst te vestigen op de waarheid van de dagelijkse rechtvaardiging, zoals God die in de oudheid aan Zijn volgelingen had gegeven, en met name in de tijd van de apostelen. Totdat de kerk was gevestigd op de basisleer van de rechtvaardiging, zouden ze het

meer geavanceerde begrip van de rechtvaardiging dat God hen wilde geven, niet kunnen begrijpen. Het is zeer jammer dat het begin van de boodschap van de derde engel in waarheid werd verworpen, en dat het grotere licht dat zou zijn gevolgd als de broeders op de basisboodschap van de rechtvaardiging hadden gereageerd, nooit is gekomen. In zijn boek Christus onze Rechtvaardigheid schreef ouderling A.G. Daniells de volgende woorden op pagina 40: *"Wie kan zeggen wat er met de kerk en de zaak van God zou zijn gebeurd als die boodschap van rechtvaardigheid door geloof destijds volledig en van harte door iedereen was ontvangen? En wie kan het verlies inschatten dat is geleden doordat velen die boodschap niet hebben ontvangen? Alleen de eeuwigheid zal de hele waarheid over deze kwestie onthullen."*

RECHTVAARDIGING DOOR DE DERDE ENGEL

In Spreuken 4:18 lezen we dat het pad van de rechtvaardige is als een stralend licht dat steeds helderder schijnt tot de volmaakte dag. En dat geldt zeker ook voor de waarheid van rechtvaardiging door geloof. Zoals eerder vermeld, leerde de oude tempeldienst de mensen dat ze niet volledig gerechtvaardigd waren in de dagelijkse bediening die voor hen werd verricht. Het bloed van het offer dat ze brachten, bracht geen volledige verzoening voor hun zonden en bevrijdde hen niet volledig van de veroordeling van de wet. Anders zouden ze niet verplicht zijn geweest om op de tiende dag van de zevende maand in het heiligdom bijeen te komen voor een speciale verzoening voor hun zonden. Dat leert ons vandaag dat, hoewel we misschien vergeven zijn voor onze zonden, we niet helemaal vrij zijn van onze verantwoordelijkheid ervoor. Dit wordt geïllustreerd door de gelijkenis van de twee schuldenaren die Christus vertelde. De man die zijn Heer tienduizend talenten schuldig was, werd zijn grote schuld kwijtgescholden omdat zijn Heer medelijden met hem had. Maar toen hij naar buiten ging en een mededienaar vond die hem honderd penningen schuldig was, eiste hij dat deze betaald werd. Toen de man om meer tijd smeekte om de schuld terug te betalen, toonde hij niet hetzelfde medelijden dat hem was getoond, maar liet hij de man in de gevangenis werpen totdat hij de schuld zou betalen. Maar toen zijn Heer hoorde wat hij had gedaan, riep hij de dienaar terug en berispte hem omdat hij zijn schuldenaar niet barmhartig had behandeld zoals hij was behandeld. Het gevolg was dat hij zijn vergiffenis verloor en opnieuw verantwoordelijk werd voor zijn schuld. Dit laat ons zien dat er een verschil is tussen vergeving en het uitwissen van zonden.

Als we de definities van rechtvaardiging zoals die in de Inspiratie worden gegeven, die het definiëren als *"het tegenovergestelde van veroordeling"* en *"een volledige en volkomen vergeving"*, volgen, kunnen we zien waarom rechtvaardiging tijdens de genadetijd niet volledig en volkomen is. De vergeven zondaar draagt nog steeds de stempel van zijn vroegere zonden op zijn geest en ziel. En de som aan vergeven zonden kan opnieuw de verantwoordelijkheid van de zondaar worden als hij zich van de gerechtigheid afwendt en naar zijn zonden terugkeert.

Dit is het Bijbelse principe dat we vinden in Ezechiël 33:12-16 *"En u, mensenkind, zeg tegen uw volksgenoten: De gerechtigheid van de rechtvaardige zal hem niet redden op de dag van zijn overtreding. En wat de goddeloosheid van de goddeloze betreft, hij zal er niet door struikelen op de dag dat hij zich van zijn goddeloosheid bekeert, en de rechtvaardige zal niet door zijn gerechtigheid in leven kunnen blijven op de dag dat hij zondigt. Als Ik tegen de rechtvaardige zeg dat hij zeker in leven zal blijven, maar hij op zijn gerechtigheid vertrouwt, en onrecht doet, dan zullen geen van zijn gerechtigheden in herinnering gebracht worden, maar in zijn onrecht, dat hij gedaan heeft, daarin zal hij sterven. Als Ik tegen de goddeloze zeg: U zult zeker sterven, en hij zich van zijn zonde bekeert, en recht en gerechtigheid doet – de goddeloze geeft het onderpand terug, hij vergoedt het roofgoed, hij wandelt overeenkomstig de verordeningen van het leven zonder onrecht te doen – dan zal hij zeker in leven blijven, hij zal niet sterven. Al zijn zonden, die hij begaan heeft, zullen hem niet in herinnering gebracht worden: hij heeft recht en gerechtigheid gedaan, hij zal zeker in leven blijven."*

Pas wanneer onze zonden uiteindelijk zijn verzoend en uitgewist, kunnen we volledig bevrijd zijn van onze verantwoordelijkheid ervoor. Dit feit werd onderwezen op de typische Grote Verzoendag, zoals het volgende laat zien. *"Op de Grote Verzoendag nam de hogepriester een offergave voor de gemeente en ging met het bloed naar het allerheiligste en sprenkelde het op het verzoendeksel, boven de tafelen van de wet. Zo werd voldaan aan de eisen van de wet, die het leven van de zondaar eisten. Vervolgens nam de priester, in zijn hoedanigheid van middelaar, de zonden op zich en droeg, nadat hij het heiligdom had verlaten, de last van Israëls schuld met zich mee. Bij de ingang van de tabernakel legde hij zijn handen op de kop van de zondebok en beleed over hem 'al de ongerechtigheden van de kinderen van Israël, en al hun overtredingen in al hun zonden, en legde die op de kop van de geit.' En toen de geit die deze zonden droeg, werd weggezonden, werden zij, met hem, beschouwd als voor altijd van het volk gescheiden."* — Patriarchen en Profeten, hfst 30, De tabernakel en zijn dienst.

Dit feit zou ons moeten vervullen met dankbaarheid voor de wonderlijke hoop die ons wordt geboden door de volledige rechtvaardiging die in de boodschap van de Derde Engel wordt gepresenteerd. Als we voldoen aan de voorwaarden van deze grote Verzoeningsdag, zal Christus onze zonden uitwissen en ons bevrijden van de verantwoordelijkheid daarvoor. De belofte luidt: *"Ik, ja Ik ben Degene die uw overtredingen uitwist omwille van Mijzelf, en Ik zal uw zonden niet meer gedenken"* — Jesaja 43:25. En Hij heeft ook beloofd: *"Wees niet bevreesd, want u zult niet te schande worden gemaakt, noch zult u beschaamd worden, want u zult niet te schande worden gemaakt, want u zult de schande van uw jeugd vergeten en de smaad van uw weduwschap niet meer gedenken"* — Jesaja 54:4.

De rechtvaardiging die in de boodschap van de Derde Engel wordt gepresenteerd, wordt duidelijk beschreven in deze passage uit De Grote Strijd, hfst 28, Het onderzoekend oordeel. Daarin wordt een beeld geschetst van het oordeel. Het is een tijd waarin ofwel de zonden van Gods belijdend volk zullen worden uitgewist, ofwel hun namen uit het boek des levens zullen worden geschrapt en al hun goede daden zullen worden uitgewist.

"De grootste belangstelling die de mensen kunnen tonen voor de vonnissen van aardse rechtbanken is maar een zwakke afschaduwing van de belangstelling in de hemelse rechtsbanken, wanneer de namen die in het boek des levens geschreven staan, worden beoordeeld door de Rechter der gehele aarde. De goddelijke Middelaar pleit dat allen die de overwinning door het geloof in zijn bloed hebben behaald, vergiffenis krijgen voor hun overtredingen, weer een plaats in Eden zullen krijgen en gekroond zullen worden als mede-erfgenamen met Hem om „de heerschappij van voorheen" weer uit te oefenen. (Micha 4:8). Satan heeft met zijn pogingen om de mensheid te bedriegen en te verleiden Gods plan met de schepping van de mens willen verijdelen, maar Christus vraagt nu dat dit plan wordt uitgevoerd alsof de mens nooit was gevallen. Hij vraagt niet alleen volledige vergeving en volkomen rechtvaardigmaking voor zijn volgelingen, maar ook een aandeel aan zijn heerlijkheid en een plaats op zijn troon."

Hier wordt de wonderbaarlijke waarheid van rechtvaardiging door geloof gepresenteerd, die Ellen White identificeerde als de Boodschap van de Derde Engel in waarheid. Het zegent de gelovigen met volledige en volkomen vergeving en rechtvaardiging. En meer nog, Christus vraagt dat Zijn volk wordt teruggebracht naar hun thuis in Eden en gekroond wordt tot mede-erfgenamen van de Heer. En met het verzoek om volledige en volkomen vergeving en rechtvaardiging, vraagt Christus ook om hen deel te laten nemen aan Zijn heerlijkheid en een plaats op Zijn troon. Dit is het grootste goede nieuws van het evangelie dat ooit gegeven zou kunnen worden.

Een vergelijking tussen de dagelijkse rechtvaardiging en de uiteindelijke rechtvaardiging zal veel overeenkomsten onthullen. Wat in de dagelijkse rechtvaardiging wordt gedaan, wordt voltooid in de uiteindelijke rechtvaardiging. De dagelijkse rechtvaardiging is een voorwaardelijke vergeving van zonde en een bekleding met de toegerekende gerechtigheid van Christus. De uiteindelijke rechtvaardiging is een volledige vergeving en een uitwissing van alle ooit begane zonden en een bekleding van de gelovige met de door Christus geschonken gerechtigheid.

Bij de eerste rechtvaardiging wordt de gelovige verzegeld met het zegel van de vroege regen. (Zie Efeziërs 1:13). Bij de uiteindelijke rechtvaardiging wordt de gelovige verzegeld met het zegel van de late regen. In de dagelijkse ervaring begint de gelovige de voordelen van de belofte van het nieuwe verbond te ontvangen. In de uiteindelijke ervaring ervaart de gelovige de voltooiing van de ervaring van het nieuwe verbond. (Zie De Grote Strijd hfst 28.

Deze ervaring wordt beschreven in Zacharia 3:1-5. Hier krijgen we een beeld van het oordeel wanneer al diegenen wiens namen ooit in het boek des levens zijn opgeschreven, voor het hemelse tribunaal verschijnen. Satan wordt

afgebeeld als iemand die daar staat om Christus' laatste voorspraak namens Zijn volk tegen te werken. Maar Christus geeft het bevel om 'de vuile kleren' die hun karakter hebben bezoedeld, weg te nemen en hen te bekleden met een speciaal gewaad. Degenen die deze bijzondere ervaring doormaken, worden "wonderteken" genoemd. (Zach. 3:8). En niet zonder reden.

De boodschap van de Derde Engel wordt beschouwd als de meest plechtige, belangrijke en ook de meest glorieuze boodschap die ooit aan stervelingen is toevertrouwd. *"Er is geen werk in onze wereld zo groot, zo heilig en zo glorieus, geen werk dat God zozeer eert als dit evangeliewerk. De boodschap die nu wordt verkondigd, is de laatste boodschap van genade voor een gevallen wereld. Zij die het voorrecht hebben deze boodschap te horen en die volhardend weigeren de waarschuwing ter harte te nemen, werpen hun laatste hoop op redding weg. Er zal geen tweede beproeving zijn."* — 6 Testimonies 19.

Het lot van de miljarden inwoners van de aarde zal worden bepaald door hun aanvaarding of verwerping van de boodschap van de Derde Engel. Dit zal hun laatste kans zijn, hun laatste beproeving. Er zullen geen andere boodschappen volgen wanneer de Derde Engel zijn werk heeft volbracht. Zij die deze laatste boodschap ontvangen en gehoorzamen, zullen inderdaad "wondertekenen" zijn. Zij zullen een geestelijke ervaring ondergaan zoals geen ander volk ooit heeft ondergaan. Zij worden in Openbaring 14 afgebeeld als een bijzonder gezelschap dat de naam van de Vader, Zijn zegel, op hun voorhoofden heeft geschreven. Ze zingen een lied dat niemand anders kan leren zingen, omdat het een lied is van hun ervaring. Ze staan onberispelijk voor de troon van God, zonder bedrog in hun mond. Ze worden vertegenwoordigd door de "gereedstaande man" in de oude tempeldienst die de zondebok greep op wie de zonden van Israël waren gelegd aan het einde van de verzoeningsdag, en hem meenam om in de woestijn te sterven.

EEN VOLLEDIGE BESEF VAN HET NIEUWE VERBOND

De omvang van de ervaring van hen die de zegen van rechtvaardiging volledig en compleet ontvangen, is onvoorstelbaar. Het volledige besef van de voordelen van het nieuwe verbond overstijgt elke spirituele ervaring die welk volk dan ook in de geschiedenis van deze wereld heeft meegemaakt. De Grote Strijd, hfst 28, geeft ons een korte beschrijving. Zo zal de volledige vervulling van de belofte van het nieuwe verbond werkelijkheid worden: *"Ik zal hun ongerechtigheid vergeven, en Ik zal hun zonde niet meer gedenken."* *"In die dagen en in die tijd, zegt de HEER, zal men de ongerechtigheid van Israël zoeken, en er zal geen zijn; en de zonden van Juda, en die zullen niet gevonden worden."*

De zonde zal zo volledig worden uitgeroeid dat ze niet meer te vinden is. God heeft gezegd dat Hij zal vergeten en de heiligen zullen ook hun ervaring met zonde vergeten. (Zie Grote Strijd, hfst 39, De tijd der benauwdheid & 3 Spiritual Gifts . 134-135.) Jeremia 50:20 vertelt ons dat, hoewel er op dat

moment naar de zonden van Gods volk gezocht zal worden, ze niet gevonden zullen worden.

Wanneer Christus het heiligdom reinigt, legt Hij de zonden van hen die geloofden in de boodschap van de Derde Engel op Satan. Op dat moment zullen noch God noch de heiligen zich die zonden herinneren. God heeft beloofd: *"Ik, ja Ik, ben Degene die uw overtredingen uitwist omwille van Mijzelf, en Ik zal uw zonden niet meer gedenken"* — Jesaja 43:25.

Maar ons wordt verteld dat Satan *"een nauwkeurige kennis heeft van de zonden waartoe hij hen heeft verleid"* — Grote Strijd, hfst 39, De tijd der benauwdheid, wat begrijpelijk is, omdat hij die zonden op dat moment draagt. Met andere woorden, de laatste herinnering aan de zonden van Gods volk bevindt zich in de geest van Satan, de antitypische zondebok. Daarom zijn de heiligen vastbesloten hem niet te laten ontsnappen. Ons wordt verteld dat hij een machtige poging doet om te ontsnappen, maar *"Hij wordt vastgehouden door de hand die hem leidt. Als hij zou ontsnappen, zou Israël zijn leven verliezen"* — Spalding Magan Collection, p. 2.

Op dit punt rijst de vraag of de goddelozen in deze wereld zich de zonden van Gods volk, die zijn uitgewist, nog zullen kunnen herinneren. Jeremia 50:20 vertelt ons dat in die tijd de ongerechtigheid van Israël en de zonden van Juda zullen worden gezocht, maar niet gevonden zullen worden. Inspiratie geeft ons iets meer inzicht over dit punt. De volgende passage geeft aan dat zodra de zonden van Gods volk op de zondebok worden gelegd, hun zonden niet langer tegen hen zullen worden gebruikt. *"Wanneer de tijden van verkwikking zullen komen van het aangezicht van de Heer, dan zullen de zonden van de berouwvolle ziel, die de genade van Christus heeft ontvangen en overwonnen heeft door het bloed van het Lam, uit de hemelse registers worden verwijderd en op Satan — de zondebok, de oorsprong van de zonde — worden gelegd, en voor eeuwig niet meer tegen hen worden aangerekend."* — Special Testimonies 16 mei 1895. Ze zullen zich de zonden niet meer herinneren en ze worden hen ook niet meer aangerekend. Dit sluit aan bij wat we lezen in Ezechiël 33:16, waar staat dat *"geen van zijn zonden die hij heeft begaan, hem zal worden aangerekend."*

We weten dat Satan en zijn volgelingen altijd de broeders hebben aangeklaagd. In Zacharia 3 zien we Satan wijzen op hun vuile kleren, hun vroegere zonden en fouten, die God hebben onteerd. En zijn volgelingen zullen hetzelfde doen. Dat is een manier waarop Satan zal proberen degenen die zich van hun zonden hebben bekeerd te ontmoedigen en te vernederen. *"Mensen die tot het uiterste zijn gegaan in overtreding en die hun zonden nooit hebben beleden, zullen proberen zoveel mogelijk schande te brengen over hen die Satan heeft geprobeerd te vernietigen, maar die zich hebben bekeerd en zich voor God hebben vernederd, hun zonden hebben beleden aan de zondevergevende Verlosser en vergeving hebben ontvangen. Mensen die zich niet van hun zonden hebben bekeerd en geen vergeving hebben ontvangen, zullen de oprecht berouwvollen kwelen door hun misdaden te herhalen"*

tegenover hen die niets van het begane kwaad wisten. Ze beschuldigen en veroordelen de berouwvollen alsof ze zelf onschuldig zijn." — 4 Bible Commentary 1178.

David wist uit ervaring hoe graag de vijanden van Gods volk hun vroegere fouten en vergissingen aan het licht willen brengen. Hij schreef in Psalm 64:7 *Zij zijn op zoek naar allerlei onrecht, uiterst grondig zijn zij overal naar op zoek, zelfs naar iemands binnenste en het diepe hart. Hij voelde ook de verwijten van zijn vijanden, die zijn leven droevig en bitter maakten vanwege zijn zonden. "Mijn leven is vol verdriet, mijn jaren vol zuchten; mijn kracht begeeft mij vanwege mijn ongerechtigheid, mijn beenderen verteren. Ik was een voorwerp van spot onder al mijn vijanden, maar vooral onder mijn burens, en een schrik voor mijn bekenden. Zij die mij van buitenaf zagen, vluchtten voor mij"* — Psalm 31:10-11.

Deze dingen heeft Gods volk ervaren gedurende de hele periode van de grote strijd. Maar de vraag is: zal dit ook zo blijven wanneer God de zonden van Zijn volk uitwist en ze op Satan legt?

Het lijkt erop dat God de zonden van Zijn volk zo volledig zal uitwissen, dat zelfs al zullen de goddelozen een grondige zoektocht ondernemen, zij ze niet zullen kunnen vinden. De enige herinnering aan de zonde zal te vinden zijn in de handen van Jezus. Dat is een troostrijke gedachte voor hen die in de eindtijd de haat van de wereld zullen moeten trotseren. Hun vijanden zullen niets van vroegere zonden kunnen vinden dat ze tegen hen kunnen gebruiken. God heeft Zijn volk beloofd dat Hij de smaad (schande, verwijt) van Zijn volk van de hele aarde zal wegnemen (Jesaja 25:8). "Op die dag zult u zich niet schamen voor al uw daden, waarin u tegen Mij gezondigd hebt." — Zefanja 3:11.

Zij wier zonden worden uitgewist ten tijde van de verkwikking, zullen volledig worden veranderd naar het beeld van Christus. Testimonies for Ministers 506 zegt: *"De late regen, die valt tegen het einde van het seizoen, laat het graan rijpen en bereidt het voor op de sikkels... Het rijpen van het graan symboliseert de voltooiing van het werk van Gods genade in de ziel. Door de kracht van de Heilige Geest zal het morele beeld van God in het karakter worden vervolmaakt. Wij zullen volledig worden getransformeerd naar het beeld van Christus."*

Toen Christus voor het Sanhedrin werd beschuldigd, konden Zijn aanklagers niets tegen Hem vinden. Ze konden alleen valse beschuldigingen inbrengen. Er was geen zonde in Hem die ze tegen Hem konden gebruiken. Zo zal het blijkbaar ook met het overblijfsel zijn. Hun zonden zijn voorgoed van hen gescheiden en hoewel er naar hen gezocht zal worden, *"zullen er geen zijn... zij zullen niet gevonden worden."* "Maar Israël zal in de HEER gered worden met een eeuwige verlossing: gij zult niet beschaamd noch verward worden, tot in eeuwigheid" — Jesaja 45:17. Sprekend over hen die deelhebben aan de late regen, verklaart God: *"Mijn volk zal nooit beschaamd worden"* — Joël 2:26-27. En Jesaja verklaart: *"Voor uw schande zult gij dubbel ontvangen; En door de*

verwarring zullen zij zich verheugen in hun deel: daarom zullen zij in hun land het dubbele bezitten: eeuwige vreugde zal hun ten deel vallen” — Jesaja 61:7.

Maar het uitwissen van zonden kan zelfs een breder effect hebben dan deze wereld. De geesten van alle intelligenties in andere werelden kunnen ook gezuiverd worden van de herinnering aan de zonden die door Gods volk zijn begaan. Zij zouden ongetwijfeld opgelucht zijn als de onaangename beelden van die dingen voorgoed uit hun gedachten zouden verdwijnen. Het vergeten van het overspel en de moord begaan door David, of het falen van Mozes en Aäron om tot de rots te spreken in plaats van erop te slaan; en het vergeten van de waanzinnige vlucht van Elia voor Izebel nadat hij onverschrokken op de berg Karmel had gestaan, zou werkelijk een zegen voor hen zijn. En na de duizend jaar, wanneer de goddelozen vernietigd zijn, samen met Satan en zijn engelen, zou het dan niet logisch lijken dat God uit alle intelligenties van het universum de gruwelijke beelden van de misdaden zal verwijderen? Al het bloedvergieten en alle goddeloosheid die deze wereld 6000 jaar lang teisterden?

In Jesaja 65:16-17 heeft God beloofd: *"Want de vroegere ellende is vergeten en verborgen voor mijn ogen. Zie, Ik schep een nieuwe hemel en een nieuwe aarde; de vroegere zal niet meer in herinnering worden gebracht, noch in gedachten komen."* Wanneer alle goddelozen, Satan en zijn engelen vernietigd zijn en deze wereld opnieuw geschapen is, zal er geen enkele herinnering meer zijn aan de zonde en de verwoestingen die zij heeft aangericht. Het hele universum zal bevrijd zijn van de afschuwelijke herinnering aan de pijn en het lijden die deze wereld meer dan 6000 jaar lang kenmerkten. In Patriarchen en Profeten, p. 358 lezen we: *"Christus' werk voor de verlossing van de mensheid en de reiniging van het universum van de zonde zal worden voltooid door de verwijdering van de zonde uit het hemelse heiligdom en het leggen van deze zonden op Satan, die de uiteindelijke straf zal dragen."* De verwijzing in het voorgaande naar de 'zuivering van het universum van de zonde' betekent niet dat er zonde is in de andere werelden. Maar wanneer de zonde uiteindelijk vernietigd is in het meer van vuur, zal het universum vrij zijn van elke herinnering aan de zonde en haar schadelijke gevolgen. De zonde zal haar kwaadaardigheid volledig hebben gemanifesteerd en universeel verafschuwd worden. Het universum zal zuiver zijn van alle aanhoudende mentale beelden van ongerechtigheid en gruwelen die voortdurend in deze wereld werden vertoond. *'Het eerste zal niet meer herinnerd worden, noch in gedachten komen.'*

Zij die leven onder de boodschap van de Derde Engel zijn werkelijk geboren op een bijzonder bevoorrecht moment in de tijd. Zij zullen betrokken zijn bij de laatste taferelen van de grote strijd, wanneer deze tot een triomfantelijke einde komt. De derde engel heeft een cruciale taak te volbrengen. Early Writings p.118 vertelt ons: *'Toen zag ik de derde engel.'* *Mijn begeleidende engel zei: "Vreeswekkend is zijn werk. Ontzagwekkend is zijn missie. Hij is de engel die het graan van het onkruid moet scheiden en het graan moet verzegelen of binden voor de hemelse schuur. Deze dingen zouden de hele*

geest, de hele aandacht moeten opeisen." De boodschap van de derde engel is om de laatste oogst binnen te halen. Om een laatste oogst te hebben, moeten allen die behoren tot Gods volk tegelijkertijd tot rijping komen. Het is onmogelijk om een tarweoogst binnen te halen wanneer de tarwe zich in verschillende groeistadia bevindt. Maar hoe kan het zijn dat de tarwe tegelijkertijd rijpt? We weten dat heiliging een levenslang proces is. Er zullen vele verschillende groeistadia zijn onder Gods volk naarmate ze de oogst naderen, zoals dat door de eeuwen heen het geval is geweest. Hoe zal Gods volk dan tot hetzelfde stadium van rijpheid worden gebracht? Bovendien, is het noodzakelijk om een volledig volmaakte kerk te hebben, zonder vlek of rimpel, voordat Christus voor de tweede keer terugkomt.

STERVEN IN DE HEER OF LEVEND OPGENOMEN WORDEN

Het is jammer dat velen die beweren te geloven in de boodschap van de derde engel tot de conclusie zijn gekomen dat het onmogelijk en onnodig is voor God om de laatste generatie van Zijn volk te vervolmaken voordat Christus komt. Ze maken geen onderscheid tussen de ervaring van hen die in het geloof gestorven zijn en hen die zullen opgenomen worden zonder de dood te zien.

Het is waar dat alle miljoenen heiligen die in Christus gestorven zijn, zich in verschillende stadia van geestelijke groei bevonden. Er waren zulke illustere mannen van geloof als Job en Daniël die een hoog niveau van geestelijke ontwikkeling bereikten. En er waren anderen, zoals de dief aan het kruis, wiens geestelijke groei slechts van zeer korte duur was. Toch zullen zij allen opgewekt worden wanneer Christus komt en met zij die leven opstijgen naar hun eeuwige thuis. Christus zal de doden volkomen verzoend hebben terwijl zij in hun graven sliepen, Hij zal hun zonden hebben uitgewist en hun vuile kleren verwijderd. Al hun onwetende zonden, evenals hun beleden zonden, werden uitgewist in het oordeel. Wanneer zij opstaan in de opstanding, zullen zij, net als allen die opgenomen worden, volledig gelijk zijn aan Christus, zonder gebrek voor de troon van God. We staan dus voor de vraag: Zou Christus niet hetzelfde kunnen doen voor de levende heiligen? Zou Hij niet de verzoening kunnen doen voor de onwetende zonden van de levende heiligen en deze uitwissen? Zou Hij niet een minimum aan geestelijke ontwikkeling kunnen accepteren, zoals Hij deed met de dief aan het kruis? Dit lijkt de algemene mening te zijn onder veel belijdende gelovigen in de Derde Engelenboodschap.

Christus zou inderdaad voor de levenden kunnen doen wat Hij voor de doden doet. Hij zou hen kunnen accepteren in alle verschillende stadia van geestelijke groei, zonder de soort volmaaktheid te eisen waarbij elke verborgen zonde onthuld moet worden en nagelaten. In de tijd van onwetendheid in het verleden zag God voorbij aan de zonde. Hij zou dat ook in deze eindtijd kunnen doen. Toch weten we dat dit niet het geval is. Ons wordt verteld dat voordat de genadetijd eindigt, *"alles wat onvolmaakt in ons is, gezien en weggenomen zal zijn. Alle afgunst en jaloezie en kwaadardige vermoedens en elk zelfzuchtig plan zullen uit ons leven verbannen zijn"* — 3 Selected Messages 427.

Waarom wil Christus dat Zijn volk in deze eindtijd de hoge norm van volmaaktheid bereikt die Hij van geen enkele andere generatie eiste? De reden daarvoor ligt aan de basis van de grote strijd. Wat Christus probeert te bereiken door de boodschap van de derde engel, wordt aangegeven in Nahum 1:9, waar Hij belooft dat *"de verdrukking niet voor de tweede keer zal opstaan"*.

Het hele universum moet beschermd worden tegen een nieuwe opstand, een nieuwe grote strijd. Daarom heeft Christus Zijn komst uitgesteld en de grote strijd zo lang laten voortduren.

Universele veiligheid kan pas bereikt worden als er een tastbaar bewijs geleverd wordt van de goedheid van Gods karakter en de rechtvaardigheid van Zijn wet. De wet van God is het middelpunt geweest van de aanvallen die Lucifer en al zijn aanhangers in de opstand hebben gelanceerd. Lucifer heeft geprobeerd alle intelligente wezens ervan te overtuigen zich bij hem aan te sluiten in zijn systeem van universele vrijheid, onafhankelijk van Gods wet. Om zijn doel te bereiken, gebruikt hij misleidende argumenten. Dat deed hij met de engelen in de hemel. Dat deed hij met Adam en Eva en hun nakomelingen.

Lucifer gebruikt ook wrede kracht als misleidende overreding niet werkt. Maar Gods enige methode wordt beschreven in Jesaja 1:18, waar Hij ons uitnodigt: *"Komt nu, en laten wij samen redeneren."* En in Zijn laatste woorden aan ons, te vinden aan het einde van de Bijbel, vinden we de laatste uitnodiging: *"Wie wil, laat die nemen van het water des levens, vrijelijk."*

EEN LAATSTE DEMONSTRATIE

God probeert heel Zijn schepping ervan te overtuigen dat Zijn principes de *"liefelijke wegen"* zijn en de *"paden van vrede"* — Spreuken 3:17. Maar hoe zal God intelligente wezens ervan overtuigen dat Zijn wegen en Zijn wetten oneindig veel beter zijn dan die van Lucifer? Hij zal dat doen door een volledige demonstratie van beide kanten van de grote strijd. De gevolgen van het volgen van Satans principes zullen volledig zichtbaar worden in deze eindtijd, wanneer hij een volk voortbrengt dat zijn zegel, het merkteken van het beest, op hun voorhoofd of in hun hand draagt. *"Door toe te geven aan satanische invloeden zullen mensen veranderen in demonen, en zij die naar Gods beeld geschapen zijn, die gevormd zijn om hun Schepper te eren en te verheerlijken, zullen de woonplaats van duivels worden. Satan zal in een afvallig volk zijn meesterwerk van het kwaad zien: mensen die zijn eigen beeld weerspiegelen."* — 5 Bible Commentary 1136. Aan de andere kant zullen de resultaten van het volgen van Gods principes volledig zichtbaar zijn in een volk dat het zegel van God op zijn voorhoofd draagt en gehoorzaam is aan al Zijn geboden. (Zie Openbaring 14:12). De volgelingen van Satan zijn volledig in opstand tegen Gods wet, en zij die God volgen, zijn volledig in volmaakte gehoorzaamheid aan Zijn wet van liefde.

Door het contrast tussen deze twee groepen te zien, zal ieder intelligent mens volledig overtuigd zijn van de goedheid en rechtvaardigheid van Gods wet. Elke resterende twijfel zal worden weggenomen, elke laatste vraag over de

goedheid van Gods wet en Zijn karakter zal worden beantwoord. Satans principes zullen zo worden ontmaskerd dat alle verlore heiligen ervan verzekerd zullen zijn dat ze nooit meer Gods wet zullen overtreden. En in het laatste oordeel aan het einde van de duizend jaar, wanneer alle feiten van de grote strijd volledig aan het licht komen, zullen alle goddelozen en zelfs Satan zelf de rechtvaardigheid van God erkennen.

Het universum zal niet veilig zijn totdat deze demonstratie van Gods principes, in tegenstelling tot Lucifers principes, heeft plaatsgevonden. God heeft een volk nodig dat Zijn wet volmaakt naleeft. Hij heeft een volk nodig dat in staat is te leven zonder Middelaar die eventuele tekortkomingen of gebreken in hun leven tegemoet komt. Daar gaat de boodschap van de Derde Engel over. Inspiratie laat zien en de tijd heeft bewezen dat de volmaaktheid die nodig is om zonder Middelaar stand te houden, niet voortkomt uit het normale proces van heiliging, hoe belangrijk dat ook mag zijn. *"De mens kan opgroeien tot Christus, zijn levende hoofd. Het is niet het werk van een moment, maar van een leven. Door dagelijks te groeien in het goddelijke leven, zal hij de volle gestalte van een volmaakte mens in Christus niet bereiken totdat zijn genadetijd voorbij is."* — 4 Testimonies p. 367.

Als we zien hoe traag Gods volk is in zijn geheiligde voortgang naar volmaaktheid van karakter, kunnen we het eens zijn met Ellen White's beoordeling toen ze schreef: *"Als iedereen zou doen zoals jullie hebben gedaan, zou Gods volk een tijdelijk millennium nodig hebben om de nodige voorbereidingen te treffen voor het oordeel."* — 2T 707. En als we kijken naar het huidige tempo waarin de wereld bereikt wordt met de boodschap van de Derde Engel, kunnen we het wederom eens zijn met Ellen White's beoordeling toen ze schreef: *"In het trage tempo waarin onze mensen in veel staten werken, zou het een tijdelijk millennium duren om de wereld te waarschuwen."* — Special Testimonies 8 februari 1892.

Waar ligt de oplossing voor dit dilemma? Er zijn twee dingen die van het grootste belang zijn in deze kritieke tijd. God heeft ons laten zien hoe we de volmaaktheid kunnen bereiken die in deze eindtijd vereist is. Het zal niet door onze geheiligde prestatie zijn, hoewel het er ook niet zonder zal zijn. Alleen zij die door het bloed van het Lam overwonnen hebben zullen de vruchten van Christus' laatste voorspraak ontvangen. Maar dat zal door Christus' verzoening zijn. Pas wanneer onze zonden zijn uitgewist uit het innerlijke heiligdom van de ziel, zullen we die volmaaktheid ervaren die getoond zal worden in de 144.000. Christus' verzoening bestaat uit het uitwissen van zonden en de uitstorting van de late regen. De boodschap voor vandaag is: *"Kom dus tot inkeer en bekeer u, opdat uw zonden uitgewist worden en er tijden van verkwikking zullen komen van het aangezicht van de Heere"* — Handelingen 3:19. Het is de late regen die de verzoening die Christus in het hemelse heiligdom bewerkstelligt, effectief maakt en zo het werk van Gods genade in de ziel voltooit. (Zie Testimony to Ministers p. 506). De late regen zal Gods volk ook in staat stellen de evangelisatie van de wereld in zeer korte tijd te voltooien.

Maar hoe zullen alle ware gelovigen tot hetzelfde ervaringsniveau worden gebracht, zodat hun zonden kunnen worden uitgewist en zij vervuld kunnen worden met de late regen? Inspiratie vertelt ons dat er een speciale oproep zal zijn om middernacht, die alle slapende maagden zal wekken. Let op het volgende: *"Mijn gedachten gingen naar de toekomst, wanneer het signaal zal worden gegeven. "Zie, de Bruidegom komt; ga uit om hem te ontmoeten."* Maar sommigen zullen te laat zijn met het verkrijgen van de olie om hun lampen bij te vullen, en te laat zullen ze ontdekken dat karakter, dat door de olie wordt gesymboliseerd, niet overdraagbaar is." — RH 11 februari 1896. (*"Die olie is de gerechtigheid van Christus. Het vertegenwoordigt karakter, en karakter is niet overdraagbaar. Niemand kan het voor een ander verkrijgen. Ieder moet voor zichzelf een karakter verwerven dat gezuiverd is van elke smet van zonde."* — Testimonies to Ministers p. 233.2).

Dit zal de laatste oproep zijn die aan de kerk wordt gedaan. Degenen die niet in nauwe gemeenschap met Jezus hebben geleefd, zullen, zo wordt ons verteld, *"verbaasd en teleurgesteld zijn wanneer de roep klinkt: Zie, de Bruidegom komt"* — 9 Testimonies 155. Te laat zullen ze ontdekken dat ze niet de olie kunnen krijgen die nodig is om deel te nemen aan de bruiloftstoet die naar de feestzaal trekt. *"We kunnen niet gereed zijn om de Heer te ontmoeten door wakker te worden wanneer de roep klinkt: Zie, de Bruidegom! En dan onze lege lampen te verzamelen om ze te laten vullen"* — Lessen uit het leven van alledag, hfst 29, Ga uit de bruidegom tegemoet.

Ellen White ontving echter verschillende visioenen die op diverse manieren de uiteindelijke opwekking beschreven die vlak voor het einde van de genadetijd van de kerk zou plaatsvinden. Ze zag dat het een snel werk zou zijn dat gedaan werd voor Gods volk, waardoor ze allemaal op hetzelfde ervaringsniveau zouden komen. Hoewel alle tien maagden sluimerden en sliepen, was het voor de wijzen nog niet te laat om de uiteindelijke herleving van ware godsvrucht, die de meest dringende behoefte van ons is, te ervaren. Let op de volgende passage met betrekking tot dit punt: *"Allen die wachten op de hemelse Bruidegom worden in de gelijkenis voorgesteld als sluimerend, omdat hun Heer Zijn komst uitstelde; maar de wijzen ontwaakten bij het bericht van Zijn nadering, reageerden op het bericht, en hun geestelijk onderscheidingsvermogen was niet geheel verdwenen, en zij schaarden zich in de rij. Toen zij de genade van Christus aangrepen, werd hun religieuze ervaring krachtig en overvloedig, en hun genegenheid was gericht op de dingen die boven zijn. Zij onderscheidden waar de bron van hun voorziening lag, en waardeerden de liefde die God voor hen had. Zij openden hun harten om de Heilige Geest te ontvangen, waardoor de liefde van God in hun harten werd uitgestort. Hun lichten werden aangescherpt en brandden, en ze zonden standvastige stralen uit in de morele duisternis van de wereld."* — 5 Bible Commentary 1099.

We zullen de tijd waarin deze opwekking plaatsvindt beter begrijpen wanneer we beseffen dat het huwelijk dat in de gelijkenis van de tien maagden wordt afgebeeld, plaatsvindt in de allerheiligste plaats van het hemelse heiligdom.

Het huwelijk is de tijd van het oordeel, de dag van de verzoening. De laatste oproep tot het huwelijk wordt gedaan vlak voordat het oordeel over de levenden begint. Die dwaze maagden, die in vleselijke zekerheid hadden geslapen terwijl ze beweerden te wachten op de Bruidegom, waren verrast en onvoorbereid om zich te verenigen met de geestelijke opwekking die de wijzen meemaakten. In een andere dramatische visie kreeg Ellen White meer details te zien over hoe deze dingen zullen gebeuren wanneer de laatste machtige opwekking komt, vlak voor het oordeel over de levenden.

EEN MERKWAARDIGE DROOM

"Enkele nachten nadat ik met jullie, die hier bijeen waren, sprak, droomde ik. Een grote menigte stond voor me. Ik sprak, ik huilde, ik bad, en sommigen leken zo onbewogen als de granieten rotsen, maar er was een machtige openbaring van de Geest van God. Jezus liep door ons midden, hij raakte de een na de ander aan, en hoe hun gezichten oplichtten! Ze prezen God met vreugdevolle harten. Sommigen werden voorbijgegaan. Overal scheen licht, maar sommige arme zielen zag Jezus met medelijden aan; ze kropen weg in donkere hoeken, ze probeerden niet naar het licht te komen, terwijl anderen uit de duisternis tevoorschijn kwamen, zich een weg baanden alsof het een kwestie van leven of dood voor hen was, en de roep klonk zoals ik die nog nooit eerder had gehoord: 'Wat moet ik doen om gered te worden?' Er waren belijdenissen van zonden; er was vreugde over vergeven zonden. Het leek me alsof ze voor het Oordeel werden opgezweept. Maar niet iedereen deed mee. Ze hadden niet gewandeld in het gezelschap van Jezus, maar los van Hem, en ze beseften Zijn aanwezigheid niet. Ze leken te denken dat het Jezus niet was. Helaas! Ze herkenden Hem niet!" — The New York Indicator, 7 maart 1900.

De bovenstaande scène is zeer bemoedigend. Degenen wier geestelijk onderscheidingsvermogen nog niet volledig verdwenen was, werden gewekt door de machtige openbaring van de Geest. Ze braken uit de duisternis, drongen het licht binnen en grepen de verlossing aan die zo genadig werd aangeboden. Zonden werden beleden en ze verheugden zich over de vergeving die zo overvloedig werd geboden.

In een ander commentaar over de laatste opwekking vinden we deze passage: *"Er zal in de kerken een wonderbaarlijke manifestatie van de kracht van God plaatsvinden, maar die zal geen effect hebben op hen die zich niet voor de Heer hebben vernederd en de deur van hun hart niet hebben geopend door belijdenis en bekering. In de manifestatie van die kracht die de aarde verlicht met de heerlijkheid van God, zullen zij slechts iets zien wat zij in hun blindheid als gevaarlijk beschouwen, iets wat hun angst zal aanwakkeren, en zij zullen zich schrap zetten en zich ertegen verzetten."* — Review and Herald van 23 december 1890

Als de boodschap van de derde engel, die wijst naar de allerheiligste plaats, de waarheid is, dan moeten we die in zijn geheel aanvaarden. We kunnen niet

slechts een deel van deze boodschap aanvaarden en toch verlossing ontvangen. Het is een kwestie van leven en dood.

Inspiratie leert ons: *"Zoals de discipelen verklaarden dat er geen redding is in een andere naam onder de hemel, gegeven onder de mensen; zo moeten ook de dienaren van God trouw en onbevreesd verkondigen dat zij die slechts een deel van de waarheden omarmen die verbonden zijn met de derde boodschap ook de eerste, tweede en derde engel boodschap met vreugde moeten omarmen zoals God die heeft gegeven, anders hebben ze geen deel noch lot in de zaak"* — Early Writings 188-189

De laatste oproep aan de kerk wordt ook vertegenwoordigd door het rechtstreekse getuigenis aan de Laodiceaanse kerk. Dit is de oproep tot bekering op de verzoeningsdag voor een kerk die zich rijk en overvloedig in bezittingen waant en niet beseft dat ze ellendig, arm, blind en naakt is. Er wordt ons verteld dat *"Deze angstaanjagende boodschap zijn werk zal doen. Toen deze voor het eerst werd verkondigd, leidde ze tot een grondig onderzoek van het hart. Zonden werden beleden en het volk van God werd overal bewogen. Bijna iedereen geloofde dat deze boodschap zou eindigen met de luide roep van de derde engel"* — 1 Testimonies 186.

Wanneer dit duidelijke getuigenis in de eindtijd opnieuw komt, zal het inderdaad resulteren in de luide roep van de derde engel. Let op het volgende uitspraak: *"Ik zag sommigen, met een sterk geloof en hartverscheurende kreten, tot God smeken. Hun gezichten waren bleek en getekend door diepe angst, een uiting van hun innerlijke strijd. Vastberadenheid en grote ernst waren in hun gelaat te lezen; grote zweetdruppels vielen van hun voorhoofd... Ik vroeg naar de betekenis van de schudding die ik had gezien en mij werd getoond dat het veroorzaakt zou worden door de ware getuigenis dat door de raad van de Ware Getuige aan de Laodiceërs werd verkondigd. Dit zal zijn effect hebben op het hart van de ontvanger, en hem ertoe brengen de standaard te verhogen en de onvervalste waarheid te verkondigen. Sommigen zullen dit onvervalste getuigenis niet verdragen. Zij zullen ertegen in opstand komen, en dit zal een beroering onder Gods volk veroorzaken."* — Early Writings 269-271.

Zij die door het onvervalste getuigenis worden gewekt, zullen met de Heilige Geest worden vervuld en zullen de waarheid met grote kracht verkondigen. Hun zal een dubbele bewaking van hemelse engelen worden gegeven en zij zullen worden bekleed met een wapenrusting van hoofd tot voeten. De passage vervolgt met de woorden: *"Ik hoorde degenen die met de wapenrusting waren bekleed met grote kracht de waarheid verkondigen. Het had effect. Velen waren gebonden geweest; sommige vrouwen door hun echtgenoten, en sommige kinderen door hun ouders. De oprechten die verhinderd waren de waarheid te horen, grepen er nu gretig naar. Alle angst voor hun verwanten was verdwenen, en alleen de waarheid werd voor hen verheven. Ze hadden honger en dorst naar de waarheid; die was hen dierbaarder en kostbaarder dan het leven. Ik vroeg wat deze grote verandering*

had veroorzaakt. Een engel antwoordde: 'Het is de late regen, de verkwikking van de aanwezigheid van de Heer, de luide roep van de derde engel.'" — Early Writings p. 271.

De rechtvaardiging door geloof, zoals gepresenteerd in de boodschap van de derde engel, is in werkelijkheid de volledige verwezenlijking van de belofte van het nieuwe verbond. Zij die luisteren naar het oprechte getuigenis van de Ware Getuige aan de gemeente van Laodicea zullen de bekering van de verzoeningsdag ervaren, die volledige vergeving en rechtvaardiging zal brengen, samen met alle andere zegeningen van het nieuwe verbond. Na de beschrijving van de laatste voorbede die Jezus voor Zijn volk doet in het oordeel, vertelt de Grote Strijd ons op pagina 485: *"Zo zal de volledige vervulling van de belofte van het nieuwe verbond worden gerealiseerd: 'Ik zal hun ongerechtigheid vergeven en hun zonden niet meer gedenken.' 'In die dagen en in die tijd, zegt de HEER, zal de ongerechtigheid van Israël gezocht worden, en er zal geen zijn; en de zonden van Juda, en die zullen niet gevonden worden.'"*

Gods volk in het verleden heeft de volledige realisatie van het nieuwe verbond niet ervaren. Ze hadden het gedeeltelijk. Ze waren gezegend met de zekerheid van vergeving van zonden en rechtvaardiging door de verdiensten van Christus, waardoor ze voor God werden aanvaard. Ze hadden een volmaakte status alsof ze nooit gezondigd hadden. Maar zoals eerder geciteerd: *"ze waren niet volledig bevrijd van de veroordeling van de wet."* Ze werden niet ontheven van de verantwoordelijkheid voor hun vroegere zonden. Pas wanneer zonden zijn uitgewist, zullen de gelovigen in Jezus de volledige vervulling van het nieuwe verbond ervaren. Daar gaat de boodschap van de derde engel over.

Wanneer we lezen over de vele geloofshelden die in het elfde hoofdstuk van Hebreeënen worden beschreven, zien we vele waardige voorbeelden en we worden aangemoedigd ze na te volgen. Maar zelfs die grote mannen van geloof hebben de volledige vervulling van de beloften van het nieuwe verbond niet ervaren, *"daar God met het oog op ons iets beters voorzien had, opdat zij zonder ons niet tot de volmaaktheid zouden komen."* — Hebreeënen 11:39-40. De volledige vervulling van de beloften van het nieuwe verbond wacht op de *"openbaring van de kinderen van God"* — Romeinen 8:19 die zal worden onthuld wanneer de boodschap van de derde engel zijn werk heeft gedaan. Tot die tijd *"zucht en lijdt de hele schepping in barensweeën"* — Romeinen 8:22.

DE EERSTE VRUCHTEN VOOR GOD

In Openbaring 14:4-5 wordt het resultaat van de boodschap van de derde engel getoond. We zien daar de volmaakte, verzegelde heiligen die onberispelijk zijn voor de troon van God. Zij worden de 'eerste vruchten voor God en het Lam' genoemd.

Hier zien we een belangrijke typologie die ons terugvoert naar de oude tempeldienst. In Leviticus 23:10-11 lezen we: *"Spreek tot de kinderen van*

Israël en zeg tot hen: Wanneer gij in het land komt dat Ik u geef, en de oogst binnenhaalt, dan zult gij een schoof van de eerste vruchten van uw oogst naar de priester brengen. Hij zal de schoof voor de HEER zwaaien, zodat die voor u aanvaard wordt. De volgende dag na de sabbat zal de priester de schoof zwaaien." In een commentaar op deze ceremonie vertelt de inspiratie ons: *"Gerst was het vroegste graan in Palestina, en bij de opening van het feest begon het te rijpen. Een schoof van dit graan werd door de priester voor het altaar van God gezwaaid, als een erkenning dat alles van Hem was. Pas nadat deze ceremonie was uitgevoerd, mocht de oogst worden binnengehaald."* — Patriarchen en Profeten, hfst 52, de jaarlijkse feesten.

Dit vertelt ons dat de algemene oogst pas kon worden binnengehaald nadat de eerste vruchten aanwezig waren geweest voor de Heere. We weten dat Christus de eersteling was van hen die in het graf sliepen. *"Maar nu is Christus uit de doden opgestaan en de eersteling geworden van hen die sliepen"* — 1 Korintiërs 15:20. Maar de grote oogst van slapende heiligen werd niet met Hem opgewekt toen Hij opstond. Hij bracht er wel een paar uit elke generatie terug die in het graf waren geweest, als onderpand van wat Hij zal doen in de oogst van de eindtijd. Dat is het moment waarop de symboliek van de eerstelingen werkelijk vervuld zal worden.

De laatste generatie van verzegelde heiligen wordt eerstelingen voor God genoemd. Zij zijn de eerstelingen onder de levenden die zullen worden opgenomen zonder de dood te zien. Zij zijn een levend getuigenis voor het universum van de machtige kracht van Christus' verlossende genade die zondaren kan veranderen in zondeloze wezens die het beeld van Christus volmaakt weerspiegelen. Pas als deze eerstelingen ontwikkeld en voor de Heer gebracht zijn, zal de rest van de oogst binnengehaald worden. Pas als de 144.000 gerijpt, verzegeld en beproefd zijn tijdens de tijd van benauwdheid, zal de oogst van slapende heiligen opgewekt en in het hemelse koninkrijk verzameld worden. Dit lijkt de reden te zijn waarom alleen de zonden van hen die geleefd hebben of gestorven zijn onder de prediking van de boodschap van de derde engel, op de zondebok worden gelegd aan het einde van de verzoeningsdag. Tot die tijd wacht het hele universum op de openbaring van deze zonen van God (Romeinen 8:22). Nu begrijpen we waarom de trouwe heiligen uit het verleden de belofte niet hebben ontvangen: God heeft immers iets beters voor ons in petto, zodat zij zonder ons niet volmaakt zouden worden (Hebreeë 11:39-40).

Zij die gewekt worden door de laatste oproep tot het huwelijk zullen zeer snel vooruitgang boeken in hun geestelijke ervaring en kennis van de waarheid. *"Sommigen van ons hebben de tijd gehad om de waarheid te leren kennen en stap voor stap vooruit te gaan, en elke stap die we hebben gezet, heeft ons kracht gegeven om de volgende te zetten. Maar nu is de tijd bijna voorbij, en waar wij jaren over gedaan hebben, zullen zij in een paar maanden moeten leren."* — Early Writings 67. Het proces van heiliging zal sterk worden versneld. Als we maanden met jaren vergelijken in de voorgaande uitspraak, lijkt het erop dat het proces twaalf keer zo snel zal verlopen. Andere verwijzingen lijken

hetzelfde aan te geven. *"Naarmate we het einde van de geschiedenis van deze aarde naderen, gaan we steeds sneller vooruit in onze christelijke groei, of we gaan net zo beslist achteruit."* — 3 Selected Messages p. 407.

Degenen die deel willen uitmaken van het afsluitende werk van de Derde Engel wanneer deze zijn glorieuze triomf bereikt, moeten serieuze studenten van de Bijbel en de Geest der Profetie zijn. Ze moeten weten dat wat ze geloven gebaseerd is op een 'zo spreekt de Heer'. Ook moeten ze grondig zelfonderzoek doen, hun leven vergelijken met wat er geschreven staat, en God smeken om overwinning op elke hardnekkige zonde. In een tijd als deze, waarin veel stemmen de noodzaak of zelfs de mogelijkheid ontkennen om ooit volmaaktheid van karakter te bereiken, is het absoluut cruciaal dat Gods volk het 'hoe' en het 'waarom' van deze bijzondere ervaring begrijpt. Ze mogen zich niet laten misleiden door de valse zekerheid die wordt geboden in de valse theologie die zo wijdverbreid is geraakt.

De boodschap van de derde engel richt de gedachten van allen die deze boodschap ontvangen op de allerheiligste plaats van het hemelse heiligdom. Daar worden het 'hoe' en het 'waarom' duidelijk onthuld. De reden waarom we nog steeds in deze zondige wereld zijn, is omdat we het licht en de richtlijnen die ons in de boodschap van de Derde engel zijn gegeven, niet hebben gevolgd. De Heer vertelt ons wat er in onze ervaring ontbreekt en wat er moet gebeuren voordat we door de Heer gebruikt kunnen worden in dit laatste werk van de Derde Engel. Er worden ons in deze laatste dagen hogere en betere dingen aangeboden dan ooit tevoren.

Alle geboden van God zijn mogelijkheden. We hebben het geloof van Abraham nodig, dat niet zal wankelen bij de beloften, maar gelooft dat wat God heeft beloofd, Hij ook kan volbrengen. En al deze dingen zijn voor ons beschikbaar vanuit de allerheiligste plaats waar Christus, onze grote Hogepriester, namens ons dient. Sinds 1844 heeft Hij voor ons een open deur gezet waardoor we door geloof kunnen binnengaan en alle genade en kracht kunnen ontvangen die nodig zijn voor deze laatste dagen van de grote strijd. Let op het volgende. *"Het grote verlossingsplan, zoals geopenbaard in het afsluitende werk van deze laatste dagen, moet nauwkeurig onderzocht worden. De taferelen die verband houden met het hemelse heiligdom moeten zo'n indruk maken op de geest en het hart van allen, dat zij anderen kunnen inspireren. Allen moeten meer inzicht krijgen in het verzoeningswerk, dat zich in het hemelse heiligdom voltrekt. Wanneer deze grote waarheid gezien en begrepen wordt, zullen zij die haar aanhangen in harmonie met Christus werken om een volk voor te bereiden om stand te houden op de grote dag van God, en hun inspanningen zullen succesvol zijn."* — 5 Testimonies 575.

Laten we niet vergeten dat *"Wij zijn geschapen omdat wij nodig waren. Wat een droevige gedachte dat als we aan de verkeerde kant staan, in de gelederen van de vijand, we verloren gaan voor het plan van onze schepping. We stellen onze Verlosser teleur; de krachten die Hij voor Zijn dienst heeft*

bestemd, worden gebruikt om Zijn genade en weergaloze liefde tegen te werken." — Special Testimonies 22 april 1903.

Christus heeft alles voor ons gedaan. Hij heeft Zichzelf niet gespaard om ons een eeuwige verlossing en een eeuwig leven te schenken.

Wij kunnen onze waardering voor al Zijn goedheid en zegeningen tonen door alles te doen wat we kunnen om Hem te verheerlijken en Zijn karakter te rechtvaardigen voor het universum. Dit is het bijzondere voorrecht van hen die in deze eindtijd leven.

"Vlak voor ons ligt de climax van de grote strijd, wanneer Satan, met 'alle macht en tekenen en bedrieglijke wonderen, en met alle misleiding van ongerechtigheid', zal proberen het karakter van God te verdraaien, zodat hij 'zelfs de uitverkorenen kan verleiden, als dat mogelijk is.' Als er ooit een volk is geweest dat steeds meer licht uit de hemel nodig heeft, dan is het wel het volk dat God in deze tijd van gevaar heeft geroepen om de bewaarders van Zijn heilige wet te zijn en Zijn karakter voor de wereld te verdedigen. Zij aan wie zo'n heilige taak is toevertrouwd, moeten geestelijk worden gemaakt, verheven en bezielde door de waarheden die zij belijden te geloven." — 5 Testimonies 746.

Christus kan alleen glorie ontvangen door Zijn verlorene heiligen. Zij zijn Zijn bewijs voor de wereld en het universum van de verschrikkelijke kwaadaardigheid van de zonde en de verschrikkelijke ondergang en vernedering die zij met zich meebrengt. Maar wanneer zij volledig verlost zijn, zullen zij de glorieuze resultaten tonen van hun volledige eenwording met Christus en Zijn wet.

De Heer Jezus maakt experimenten met menselijke harten door de openbaring van Zijn barmhartigheid en overvloedige genade. Hij bewerkt zulke verbazingwekkende transformaties dat Satan, met al zijn triomfantelijke opschepperij, met de vereniging van al zijn kwade samenzweringen tegen God en de wetten van Zijn regering, ze beschouwt als een onneembare vesting voor zijn drogredenen en misleidingen. Ze zijn voor hem een onbegrijpelijk mysterie. De engelen van God, serafijnen en cherubijnen, de machten die zijn aangesteld om samen te werken met menselijke krachten, kijken met verbazing en vreugde toe hoe gevallen mensen, ooit kinderen van de toorn, door de training van Christus karakters ontwikkelen naar het goddelijke evenbeeld, om zonen en dochters van God te worden en een belangrijke rol te spelen in de bezigheden en genietingen van de hemel. Maar Satan zal er alles aan doen om de voltooiing van Christus' verzoening te voorkomen. Hij heeft een speciale misleiding, speciaal op maat gemaakt voor Zevende-dags Adventisten waarmee hij de uitverkorenen kan misleiden. Het is zijn meesterwerk van bedrog. We vinden het beschreven in Early Writings, p. 55-56. Dat zal het onderwerp van het volgende hoofdstuk zijn.

HOOFDSTUK ZES

BESCHERMING TEGEN STERKE MISLEIDING

In Openbaring 3:8 spreekt Christus tot Zijn trouwe volgelingen na hun bittere teleurstelling in 1844, toen ze in een groot dilemma verkeerden omdat Christus niet naar de aarde was gekomen zoals ze hadden verwacht. Hij zei: *"Zie, Ik heb voor u een open deur gezet, die niemand kan sluiten."* Dit was een uitnodiging om door geloof door de open deur binnen te gaan, waar ze Jezus opnieuw zouden vinden. Ze zouden ook de reden ontdekken waarom Hij niet kon komen op 22 oktober, zoals ze volledig hadden verwacht.

Wat is dan die open deur waartoe ze werden uitgenodigd om die binnen te gaan? Early Writings, p. 42, legt uit: *"Deze deur werd pas geopend nadat de bemiddeling van Jezus in het heilige der heiligen in 1844 was voltooid. Toen stond Jezus op en sloot de deur van het heilige, en opende de deur naar het allerheiligste, en ging door het tweede voorhangsel, waar Hij nu bij de ark staat, en waar het geloof van Israël nu reikt."*

We zien hier dat de deur die in 1844 werd geopend, de deur was naar het allerheiligste van het hemelse heiligdom. Zij die door geloof die deur binnengingen, zouden de verandering in Christus' bediening begrijpen en de bijzondere verzoening die Hij op het punt stond te volbrengen. *"Jezus zond Zijn engelen uit om de gedachten van de teleurgestelden te richten op het allerheiligste, waar Hij heen was gegaan om het heiligdom te reinigen en een bijzondere verzoening voor Israël te bewerkstelligen."* — Early Writings, p. 251.

Maar er staat ook: *"De vijanden van de huidige waarheid hebben geprobeerd de deur van het heilige te openen, die Jezus heeft gesloten, en de deur van het allerheiligste te sluiten, die Hij in 1844 opende, waar de ark is, met daarin de twee stenen tafelen waarop de tien geboden door de vinger van Jehovah zijn geschreven."* — Ibid. 43.

Het was cruciaal voor het geestelijk voortbestaan van de vroege adventgelovigen om het licht te volgen dat uitging van de open deur van het hemelse heiligdom. Dit was de aanwijzing die de derde engel herhaaldelijk gaf toen hij hen naar het hemelse heiligdom wees. *"De derde engel besluit zijn boodschap als volgt: 'Hier is de volharding van de heiligen: hier zijn zij die de geboden van God bewaren en het geloof van Jezus.' Terwijl hij deze woorden herhaalde, wees hij naar het hemelse heiligdom. De gedachten van allen die deze boodschap aanvaardden, worden gericht op de allerheiligste plaats, waar Jezus voor de ark staat en zijn laatste voorspraak doet voor allen voor wie de genade nog steeds bestaat en voor hen die onwetend de wet van God hebben overtreden. Deze verzoening is er voor de rechtvaardige doden, evenals voor de rechtvaardige levenden."* — Ibid. 254.

"...maar de derde engel wees hen de weg naar de allerheiligste plaats, en zij die ervaring hadden met de eerdere boodschappen wezen hen de weg naar het hemelse heiligdom. Velen zagen de volmaakte keten van waarheid in de

boodschappen van de engelen en ontvingen ze met vreugde in de juiste volgorde, en volgden Jezus in geloof naar het hemelse heiligdom. Deze boodschappen werden mij voorgesteld als een anker voor het volk van God. Zij die ze begrijpen en ontvangen, zullen behoed worden voor de vele misleidingen van Satan.” — Ibid. 256.

De enige veiligheid van de Advent gelovigen lag in het binnengaan van de open deur en het begrijpen van wat Jezus voor hen zou gaan doen. Dit zou hen behoeden voor de vele misleidingen van Satan.

Maar het is gevaarlijk om het licht dat Christus op ons pad laat schijnen te negeren of te weigeren. *“Ons grootste gevaar schuilt in onze neiging om toenemend licht te weigeren, en onze enige veiligheid is om zelf te zien en te begrijpen wat de Heer zegt.” — Signs of the Times, 22 april 1889.*

2 Thessalonicenzen 2:10-12 waarschuwt ons voor de ernstige gevolgen van het negeren of verwerpen van de waarheid. *“Omdat zij de liefde voor de waarheid niet hebben ontvangen, opdat zij gered zouden worden. En daarom zal God hen een sterke misleiding zenden, omdat zij een leugen zullen geloven: opdat allen veroordeeld zullen worden die de waarheid niet geloofden, maar behagen vonden in ongerechtigheid.”*

Als het ooit gevaarlijk was om het toegenomen licht te weigeren, dan is het dat zeker nu Christus de deur heeft geopend naar het allerheiligste waar Hij nu is en de uiteindelijke verzoening voor de doden volbrengt. Een van de meest verbluffende visioenen die aan Ellen White werd gegeven, had juist met dit gevaar te maken. In Early Writings, pagina's 55-56, wordt gesproken over het verschil in de ervaring van hen die het licht volgden dat scheen vanuit de open deur van het allerheiligste, en hen die dat niet deden.

“Ik zag de Vader opstaan van de troon en in een vlamme wagen het heilige der heiligen binnen het voorhangsel binnengaan en gaan zitten. Toen stond Jezus op van de troon, en de meesten van hen die neergebogen waren, stonden met Hem op. Ik zag geen enkele lichtstraal van Jezus naar de onverschillige menigte gaan nadat Hij was opgestaan, en zij bleven in volkomen duisternis achter... Zij die met Jezus opstonden, zonden hun geloof tot Hem op in het allerheiligste en baden: 'Mijn Vader, geef ons Uw Geest.' Toen blies Jezus de Heilige Geest op hen.” In die adem was licht, kracht en veel liefde, vreugde en vrede. Ik keek naar de menigte die nog steeds voor de troon gebogen stond; ze wisten niet dat Jezus die had verlaten. Satan leek bij de troon te zijn en probeerde Gods werk voort te zetten. Ik zag hen naar de troon opkijken en bidden: 'Vader, geef ons Uw Geest.' Satan blies dan een onheilige invloed op hen uit; daarin was licht en veel kracht, maar geen zoete liefde, vreugde en vrede. Satans doel was hen te blijven misleiden en Gods kinderen terug te winnen en te bedriegen.” — Early Writings p. 55-56.

TERUG NAAR HET EERSTE VERBLIJF

Het is een vreselijke misvatting te denken dat we tot onze hemelse Vader bidden, terwijl het in werkelijkheid Satan is die onze gebeden verhoort. En het is een angstaanjagende misvatting te geloven dat we de Heilige Geest ontvangen, terwijl we in werkelijkheid de geest van Satan ontvangen. De valse geest die Satan uitstort over hen die nalaten om door geloof de open deur binnen te gaan, is een goed gelijkende namaak van de ware. Het is Satans bedoeling om niet alleen degenen die in het eerste verblijf aanbidden in misleiding te houden, maar ook om "Gods kinderen terug te lokken en te misleiden" die het allerheiligste waren binnengegaan. In een andere verwijzing naar dit visioen voegt Ellen White nog een zin toe die laat zien wat er gebeurt met degenen die door de geest in het heilige werden misleid en van het allerheiligste naar het heilige terugkeerden. Ze schreef: *"Ik zag de een na de ander de groep verlaten die tot Jezus bad in het allerheiligste, en zich bij hen voegen voor de troon."* en zij ontvingen onmiddellijk de onheilige invloed van Satan." — Day Star, 14 maart 1846.

Waarom is het zo tragisch om terug te keren naar het eerste vertrek na te hebben aanbeden in het allerheiligste? Het is niet de fysieke locatie die het verschil maakt. En we hebben geen aanwijzingen dat degenen die bleven aanbidden in het eerste vertrek een bepaalde dwaling hadden aangenomen nadat Christus naar het tweede vertrek was gegaan. Ze accepteerden de huidige waarheid, die als een nieuwe openbaring uit de open deur van het hemelse heiligdom kwam, gewoonweg niet. En dat maakte het verschil. Omdat ze de liefde voor de waarheid niet ontvingen, kon Satan hen in een diepe misleiding brengen.

Het verschil tussen aanbidden in het heilige en aanbidden in het allerheiligste heeft te maken met het begrijpen van het verschil in het werk dat Christus in elk van beide verricht. Het gaat erom de huidige waarheid te geloven en te volgen. In het oude Israël was het aardse heiligdom en de bijbehorende diensten hun huidige waarheid, die ze in geloof en praktijk moesten volgen. Toen Christus op Golgotha stierf als het Lam van God en naar de hemel opsteeg om Zijn bediening in het eerste verblijf te beginnen, was de huidige waarheid voor die tijd gecentreerd op Zijn bediening daar.

"Het grote offer was gebracht en aanvaard, en de Heilige Geest die op de dag van Pinksteren neerdaalde, bracht de gedachten van de discipelen van het aardse heiligdom naar het hemelse, waar Jezus door Zijn eigen bloed was binnengegaan om Zijn discipelen de vruchten van Zijn verzoening te schenken. Maar de Joden bleven in totale duisternis achter. Ze verloren al het licht dat ze hadden kunnen hebben over het plan van verlossing, en vertrouwden nog steeds op hun nutteloze offers. Het hemelse heiligdom had de plaats ingenomen van het aardse, maar ze hadden geen kennis van de verandering. Daarom konden ze niet profiteren van de bemiddeling van Christus in het heilige." — Early Writings, p. 260.

"DE HUIDIGE WAARHEID" OF "KOSTBARE WAARHEID"

Gedurende de eeuwenlange grote strijd tussen waarheid en dwaling is het een van Satans meest succesvolle listen geweest om "kostbare waarheid" tegen "de huidige waarheid" op te zetten. In Christus' tijd zetten degenen die zich tegen Christus verzetten Mozes tegen Hem op. Ze beweerden grote eerbied te hebben voor wat Mozes had geschreven, terwijl ze Christus ervan beschuldigden tegen de wetten van Mozes in te gaan. Onder het voorwendsel Mozes te vereren, verwierpen ze de 'huidige waarheid' die Christus onderwees. Toen Christus' dood een einde maakte aan het hele offerstelsel en de apostelen de waarheid predikten over de nieuwe manier waarop God aanbeden moest worden, omarmden de Joden de 'huidige waarheid' niet. Ze bleven vasthouden aan het oude systeem en bleven in totale duisternis achter. Het is daarom belangrijk voor ons om te begrijpen welke voordelen Christus ons wil bieden vanuit elk deel van het hemelse heiligdom. Satan vreest de 'huidige waarheid' het meest en hij zal zijn grootste misleidende krachten gebruiken om Gods volk ervan te weerhouden deze te geloven en te begrijpen. En als het zaad van de 'huidige waarheid' dat in de geest is gezaaid, niet wordt verzorgd en wortel schiet, zal Satan het wegrukken, zoals het zaad dat op de stenige grond viel, zoals beschreven in Christus' gelijkenis van de zaaier.

Vóór 1844 had Gods volk alleen de zegeningen nodig die het eerste appartement bood. De zegeningen van het tweede appartement waren pas beschikbaar nadat Christus in 1844 het allerheiligste binnenging. Maar zoals we lezen in de Vroege Geschriften, kwamen degenen die Christus in 1844 niet in geloof volgden toen Hij Zijn bediening veranderde van het eerste naar het tweede appartement, onder de invloed van Satan zonder het te beseffen.

Wat zijn dan de zegeningen die elk van de appartementen in het hemelse heiligdom biedt? Waarom is het zo gevaarlijk om tevreden te zijn met alleen de zegeningen van het eerste appartement? Het gaat erom de huidige waarheid te volgen en de bijzondere ervaring die dat met zich meebrengt. Het tweede appartement zal ons voorbereiden om standvastig te blijven zonder Middelaar nadat de genadetijd is afgesloten en om opgenomen te worden wanneer Christus komt.

James White benadrukte het verschil toen hij schreef:

"De meeste mensen denken dat als iemand bereid is te sterven, hij ook bereid is voor de komst van de Heer. Maar ze overwegen niet het verschil tussen sterven en in leven blijven om de Heer te ontmoeten bij Zijn verschijning. Het is één ding om in Christus te sterven, onze geest aan Hem over te geven terwijl Hij voor ons pleit voor de troon van Zijn Vader, en een heel ander ding om stand te houden in tijden van beproeving, nadat Jezus is opgehouden voor de mens te pleiten; nadat Zijn priesterschap is afgesloten en Hij zich voorbereidt om te komen om de zijnen te verlossen en wraak te nemen op Zijn vijanden. Zij die dit beseffen, zullen de hemel prijzen dat er in Gods barmhartigheid middelen zijn bedacht voor de volmaking van de heiligen, en dat wij niet zonder directe hulp van boven zijn om zo'n werk te volbrengen als dat wat voor ons ligt." — Life Sketches by James & Ellen White, p. 431.

Hieronder volgen acht verschillen tussen de twee vertrekken en hun

voordelen.

Voordelen van het eerste vertrek:

- Vergeving van zonden
- Voorwaardelijke vergeving
- Zonden overgedragen naar het heiligdom
- Volmaaktheid door toegerekende en geschonken gerechtigheid
- Herinnering aan zonden blijft bestaan
- Vroege regen geschonken
- Zegel van de eerste regen
- Voorbereiding op de dood, het oordeel en de laatste regen

Hoewel we de zegeningen van het eerste vertrek koesteren, kunnen we uit het voorgaande opmaken dat de voordelen van het eerste vertrek geen volledige volmaaktheid van karakter brengen. Ze brengen niet het definitieve zegel dat nodig is om zonder bemiddelaar te kunnen staan nadat de genadetijd is afgelopen en om te worden opgenomen bij de wederkomst van Christus. In de voordelen van het tweede vertrek is er een voltooiing van het genadewerk dat in het eerste vertrek is begonnen en voortgezet. Waar het eerste vertrek bijvoorbeeld voorzag in de vergeving van zonden, voorziet het tweede vertrek in het uitwissen van zonden.

Voordelen van het tweede vertrek:

- Het uitwissen van zonden
- Volkomen vergeving
- Zonden overgedragen op Satan
- Zondeloze volmaaktheid door overgedragen gerechtigheid
- Herinnering aan de zonden weggenomen
- Laatste regen ontvangen
- Verzegeling van de laatste regen
- Voorbereiding op het einde van de genadetijd en opneming bij wederkomst

Christus schenkt nu de zegeningen van het tweede vertrek aan de doden. Niemand gaat naar de hemel zonder eerst de bijzondere verzoening van het allerheiligste te hebben ontvangen. Wanneer de doden tot onsterfelijkheid worden opgewekt zullen zij deze zegeningen ervaren. Maar Christus zal het oordeel over de levenden niet beginnen voordat het merkteken van het beest is aangebracht. Hij voorziet de levenden nog steeds van de zegeningen van het eerste vertrek terwijl Hij de doden oordeelt. Wij hebben de volledige zegeningen van het eerste vertrek nodig als voorwaarde om de zegeningen van het tweede vertrek te ontvangen.

Maar als wij geloven dat wij de volmaaktheid van karakter en de uiteindelijke verzegeling kunnen bereiken zonder de uitwissing van zonden en het afleggen van de vuile kleren, aanbidden wij dan in werkelijkheid niet nog steeds in het eerste vertrek? We verwaarlozen of verwerpen het licht van de open deur. Dit zou ons in gevaar brengen om onder de onheilige invloed van Satan te komen.

Zoals vermeld in Early Writings p. 256, zullen we alleen behoed worden voor sterke misleiding als we ons geloof gecentreerd houden in het allerheiligste en de aard van de daar voltrokken verzoening begrijpen. Terwijl we gebruikmaken van de zegeningen die ons vanuit het eerste vertrek worden geschonken, moeten we begrijpen dat de voorbereiding op de komst van de Heer niet voltooid kan worden zonder de zegeningen van het tweede vertrek. De grootste verwezenlijking in het hele verlossingswerk wordt volbracht in de laatste bediening van Christus in het allerheiligste. God beschouwt de uiteindelijke uitwissing van zonden als een machtige verwezenlijking waarover Hij hemel en aarde oproept zich te verheugen. In Jesaja 44:22-23 lezen we: *"Ik heb uw overtredingen uitgewist als een dikke wolk, en uw zonden als een wolk. Keer tot Mij terug, want Ik heb u verlost. Zing, hemelen, want de HEER heeft het gedaan. Juich, aarden, breek uit in gezang, bergen, o wouden en elke boom daarin, want de HEER heeft Jakob verlost en Zichzelf verheerlijkt in Israël."*

We moeten in deze passage uit Jesaja opmerken dat het uitwissen van zonden tweemaal wordt aangeduid als een daad van verlossing, namelijk wanneer er staat: *"Ik heb u verlost"* en *"de HEER heeft Jakob verlost"*. De redding is volledig volbracht in het allerheiligste van het heiligdom en God roept de hemel en de aarde en alles wat daarin is op om te zingen en te juichen. De laatste en machtigste daad van verlossende genade is verricht.

"Sion zal verlost worden door het oordeel, en haar bekeerlingen door gerechtigheid." Jesaja 1:27.

Samenvattend kunnen we de volgende punten maken:

1. Het heilige roept op tot bekering voor de vergeving van zonden. — Handelingen 2:38
2. Het allerheiligste roept op tot bekering voor de uitwissing van zonden. — Handelingen 3:19
3. Het heilige roept zondaars op tot bekering. — Ezechiël 18:30-32
4. Het allerheiligste roept de rechtvaardigen op tot bekering. — Ezechiël 36:25-31
5. Het heilige roept op tot bekering voor onbeleden en niet vergeven zonden. — Jesaja 55:7
6. Het allerheiligste roept op tot bekering voor beleden en vergeven zonden. — Leviticus 16:29, 23:27-30
7. Het heilige brengt de zegeningen van de vroege regen. — Handelingen 2:38
8. Het allerheiligste brengt de zegeningen van de late regen. — Handelingen 3:19
9. Het heilige brengt het zegel van de vroege regen. — Efeziërs 1:13
10. Het allerheiligste brengt de zegen van de late regen. — Openbaring 7:1-4, 14:1-5
11. Het heilige brengt een volmaakte staat door de toegerekende gerechtigheid van Christus. — Kolossenzen 1:28
12. Het allerheiligste brengt een staat van volmaaktheid door de overdracht van de gerechtigheid van Christus. — Jesaja 45:8, Testimonies for ministers p. 506
13. Het heilige bereidt voor op de dood en de opstanding. — 1 Thessalonicenzen 4:13-17

14. Het allerheiligste bereidt de heiligen voor om na afloop van de genadetijd stand te houden en opgenomen te worden zonder de dood te zien. — Openbaring 14:4, Early Writings p.71

DE GROTE ZEGEN VAN HANDELINGEN 3:19

Na de kwellende beproeving die de heiligen doormaken tijdens het oordeel over de levenden, zal God Zijn volk troosten en doen opleven door hen een machtige verkwikking te zenden. Handelingen 3:19 laat de volgorde van gebeurtenissen zien. Eerst is er een periode van inkeer en bekering, en vervolgens de uitwissing van zonden door de uitstorting van de late regen. *"Kom dus tot inkeer en bekeer u, opdat uw zonden uitgewist worden en er tijden van verkwikking zullen komen van het aangezicht van de Heere."* — Handelingen 3:19.

Het werk van de late regen is vaak beschreven in termen van zijn wonderbaarlijke kracht om te getuigen aan de wereld, wanneer de luide roep klinkt en Gods ware volk uit Babylon wordt geroepen. En dat is een grote zegen waar we naar uit kunnen kijken. Maar we vergeten vaak dat voordat we zo'n krachtig getuigenis aan de wereld kunnen afleggen, de late regen een machtig transformatiewerk in ons zal verrichten. In Handelingen 3:19 zien we hoe de verfrissende late regen verbonden is met het uitwissen van zonden. We kunnen het een niet zonder het ander ervaren. De transformatie die de late regen in ons karakter tweegbrengt, wordt prachtig beschreven in de Inspiratie. Jesaja 60:1, 62:1-3, Zacharia 9:12-17 zijn voorbeelden van Bijbelse passages die deze ervaring beschrijven.

We vinden ook deze bemoedigende passages in de Geest der Profetie. *"Het doel van de verlossing is niet alleen de zonde uit te wissen, maar ook de mens de geestelijke gaven terug te geven die verloren zijn gegaan door de overweldigende macht van de zonde."* — *Lessen uit het leven van alledag, hfst 21, Er is een diepe kloof.*

"De vergeving van zonden is niet het enige doel van de dood van Jezus. Hij bracht het oneindige offer, niet alleen opdat de zonde zou worden weggenomen, maar ook opdat de menselijke natuur zou worden hersteld, tot haar oorspronkelijke schoonheid gebracht, herbouwd uit haar ruïnes en geschikt gemaakt voor de aanwezigheid van God." — 5 Testimonies, p. 537.

Dit werk van herstel en vernieuwing zal volledig worden volbracht door de verfrissende late regen.

Het te volbrengen herstel is een thema dat onze diepste interesse en studie verdient. De christelijke wereld kent over het algemeen alleen de vergeving van zonden, en sommige van de meer verlichte christenen houden ook vast aan het voorrecht om bevrijd te worden van onze zondige gewoonten. Maar alleen de gelovigen in de Derde Engelenboodschap begrijpen het werk van Christus in het allerheiligste, en de volledige uitwissing van de kennis van het

kwaad en het herstel dat in hun leven zal worden bewerkstelligd door de volmaakte late regen.

"De late regen, die tegen het einde van het seizoen valt, laat het graan rijpen en bereidt het voor op de sikkel... Het rijpen van het graan vertegenwoordigt de voltooiing van het werk van Gods genade in de ziel. Door de kracht van de Heilige Geest zal het morele beeld van God in het karakter worden vervolmaakt. We zullen volledig worden veranderd naar de gelijkenis van Christus." — Testimonies to Ministers p. 506.

Wat een prachtige gedachte! Alle schade die de zonde heeft aangericht, zal ongedaan worden gemaakt en hersteld. De geestelijke natuur zal zijn alsof de mens nooit gezondigd heeft. De vergeving van zonden was een gezegende ervaring voor allen die zich van hun zonden bekeerden. Maar de uitwissing van zonden en de beschamende herinnering, zal een nog gezegendere ervaring zijn. *"Hun zonden zijn al voor het oordeel uitgewist en zij kunnen ze niet meer in herinnering brengen."* — De Grote Strijd, hfst 39, De tijd der benauwdheid.

Wanneer het herstel van geest en ziel volledig is volbracht, wanneer de herinnering aan de zonde uit het geheugen is verdwenen en Gods naam op de voorhoofden van Zijn getrouwe volk is geschreven, zal het grote verzoeningswerk voltooid zijn en zal de engel die alles optekent verklaren: *"Het is volbracht."* *"We kunnen spreken over de zegeningen van de Heilige Geest, maar als we ons niet voorbereiden op de ontvangst ervan, wat hebben onze werken dan voor nut? Streven we met al onze kracht ernaar om de status van mannen en vrouwen in Christus te bereiken? Zoeken we naar Zijn volheid, steeds strevend naar het doel dat voor ons is gesteld – de volmaaktheid van Zijn karakter? Wanneer het volk van de Heer dit doel bereikt, zullen ze verzegeld worden op hun voorhoofden. Vervuld met de Geest zullen ze volkomen zijn in Christus, en de engel die alles optekent zal verklaren: 'Het is volbracht.'"* — Our High Calling, p. 150.

HET ZEGEL VAN DE LAATSTE REGEN

Nog een zegen die zal komen tot hen wier zonden zijn uitgewist, is het zegel van God op het voorhoofd. Gedurende de hele genadetijd bereidde Gods volk in de eindtijd zich voor op het zegel van God dat op hun voorhoofd zou worden geplaatst. Er was een gestaag proces van zich in de waarheid te vestigen. Ze ontvingen de ene lichtstraal na de andere, die hen de weg wees naar volmaaktheid van karakter. Ze hadden het zegel van de vroege regen, zoals beschreven in Efeziërs 1:13, waar zij die Christus ontvingen *"verzegeld werden met de Heilige Geest van de belofte"*. Dit zegel was een soort onderpand van wat God nog voor de gelovige zou doen als hij een leven van heiliging zou blijven leiden. In een andere passage zegt Paulus dat het God is *"die ons verzegeld heeft en ons het onderpand (de aanbetaling) van de Geest in ons hart gegeven heeft"*. — 2 Korintiërs 1:22.

Maar zij die het zegel van de eerste regen ontvingen, konden het verliezen als ze niet standvastig bleven. (Zie Hebreeën 6:4-6). Zij die echter het zegel van de late regen ontvangen, zullen voor eeuwig veilig zijn voor de listen van de verleider.

Ze zullen nooit meer besmet worden door de corruptie van de wereld. (Zie 5 Testimonies, blz. 475).

Voordat Gods volk door de late regen wordt verzegeld, zullen ze beproefd worden door het beeld van het beest. Dit zal duidelijk maken of ze zich werkelijk in de waarheid hebben gevestigd. De timing van deze gebeurtenis wordt duidelijk aangegeven in het volgende: *"De Heer heeft mij duidelijk laten zien dat het beeld van het beest gevormd zal worden voordat de genadetijd eindigt; want het zal de grote beproeving zijn voor het volk van God, waardoor hun eeuwige bestemming zal worden bepaald. . . . (Openbaring 13:11-17 geciteerd.) Dit is de beproeving die het volk van God moet ondergaan voordat ze verzegeld worden. Allen die hun loyaliteit aan God hebben bewezen door Zijn wet te houden en een valse sabbat te weigeren, zullen onder de banier van de Heer God Jehovah staan en het zegel van de levende God ontvangen. Zij die de waarheid van hemelse oorsprong opgeven en de zondagse sabbat aanvaarden, zullen het merkteken van het beest ontvangen."*
— 7 Bible commentary p. 976.

De beproeving van het beeld van het beest vindt plaats op hetzelfde moment dat Gods volk het oordeel over de levenden onder ogen ziet, met al zijn trauma's. Het merkteken van het beest is in die tijd ingesteld. (Zie 5 Testimonies 473). Alleen door Gods ondersteunende genade zullen zij in staat zijn die moeilijke tijd te doorstaan. Daarom roept Handelingen 3:19 op tot oprecht berouw en bekering. Na de hitte van de beproeving zal God Zijn volk de verfrissende late regen zenden, die hen zal doen herleven en sterken om luid te roepen en vervolgens een tijd van benauwdheid te doorstaan zoals er nog nooit een is geweest.

DE GROOTSTE VRIJLATING VAN GEESTELIJKE KRACHT

"Na deze dingen zag ik een andere engel uit de hemel neerdalen, die grote macht bezat; en de aarde werd verlicht door zijn heerlijkheid. En hij riep met luide stem: Babylon de grote is gevallen, is gevallen, en is geworden tot een woonplaats van demonen, een schuilplaats van elke onreine geest, en een kooi van elke onreine en hatelijke vogel." — Openbaring 18:1-2.

Hier hebben we de beschrijving van de grootste vrijlating van geestelijke kracht die de wereld ooit heeft gezien. De grootste ontlading van fysieke energie die deze wereld ooit heeft gekend, kwam voort uit de toepassing van een speciale vergelijking die Albert Einstein in het begin van de 20e eeuw ontwikkelde. In zijn eenvoudigste vorm is die vergelijking $E=MC^2$. Deze formule lag tientallen jaren op de tekentafels van 's werelds meest

vooraanstaande natuurkundigen. Het was slechts een interessante theorie die niemand ooit had geprobeerd te implementeren.

Toen brak de Tweede Wereldoorlog uit in Europa. Plotseling ontstond er een koortsachtige wedloop tussen beide partijen in het conflict om deze formule te implementeren en een atoombom te maken. Het werd de hoogste prioriteit aan beide kanten, omdat het duidelijk was dat wie het als eerste zou ontwikkelen, de wereld zou beheersen. En de wereld is sindsdien nooit meer hetzelfde geweest. De ontwikkeling van Einsteins eenvoudige vergelijking katapulteerde de wereld naar ons moderne atoomtijdperk.

God heeft Zijn overgebleven kerk ook een eenvoudige vergelijking gegeven die, wanneer toegepast, zal resulteren in de grootste vrijlating van geestelijke kracht die deze wereld ooit heeft meegemaakt. Die vergelijking is vervat in die ene tekst uit de Schrift, die zowel het fundament als de centrale pijler van het adventgeloof vormt. Inspiratie heeft die tekst voor ons geïdentificeerd in deze woorden: *"De Schrifttekst die bovenal het fundament en de centrale pijler van het adventsgeloof was, was de verklaring: 'Tot tweeduizend driehonderd dagen; dan zal het heiligdom gereinigd worden' (Daniël 8:14)"* — De Grote Strijd, hfst 23, Wat is het heiligdom.

Deze Schrifttekst is de Bijbelse $E=MC^2$ die God ons meer dan 170 jaar geleden gaf. Het heeft al die jaren als theorie op onze theologische tekentafel gelegen, maar is nooit in de praktijk gebracht. Toch is het van groot belang, nu de strijd van Armageddon zijn laatste confrontatie nadert, dat Gods volk deze goddelijke vergelijking toepast voor de vrijlating van ongekende geestelijke kracht die de grote strijd snel tot een einde zal brengen.

Wat maakt Daniël 8:14 tot een goddelijk potentieel voor de vrijlating van zulke grote geestelijke kracht? Het lijkt misschien bijna ongelooflijk, maar een van de duidelijkste verklaringen voor die vraag is te vinden in de natuurkunde van het produceren van een atoombom. Om zo'n nucleair apparaat te maken, zijn twee kegelvormige massa's radioactief materiaal van subkritische grootte nodig. Op zichzelf is geen van deze massa's groot genoeg om een nucleaire explosie te veroorzaken. Wanneer deze twee subkritische radioactieve massa's echter in een stalen cilinder worden geplaatst en samen worden gelanceerd, zoals het steken van een vinger in een handschoen, zullen ze een heftige nucleaire explosie veroorzaken. De steden Hiroshima en Nagasaki zijn monumenten voor de kracht die inherent is aan de vergelijking $E=MC^2$. Evenzo zijn er in het spirituele rijk twee elementen die inherent zijn aan Daniël 8:14 en die, wanneer ze gecombineerd worden, een ongekende overvloed aan spiritueel licht en kracht zullen vrijgeven. Deze twee elementen worden genoemd in Handelingen 3:19. *"Heb berouw en bekeert u, opdat uw zonden worden uitgewist, wanneer de tijden van verkwikking zullen komen vanuit de aanwezigheid van de Heer."* Hier hebben we de ontbrekende schakel. Het is het uitwissen van zonden, gekoppeld aan de late regen, dat deze waarheid zo krachtig maakt. Wanneer de zonden van Gods volk zijn uitgewist en de

vuile kleren zijn verwijderd, zullen zij worden vervuld met de late regen en zal de aarde worden verlicht met Gods heerlijkheid.

Wanneer dit gebeurt, zal het werk als een lopend vuur door de stoppels gaan. Joël 2:2-11 geeft ons een levendig beeld van Gods laatste leger dat ten strijde trekt in de slag bij Armageddon. Early Writings, p. 278, geeft ons ook een opwindend voorproefje van wat nog komen gaat.

"Het licht dat op de wachtenden scheen, drong overal door, en zij in de kerken die enig licht hadden, die de drie boodschappen niet hadden gehoord en verworpen, gehoorzaamden de roep en verlieten de gevallen kerken... De derde boodschap zou haar werk doen; allen zouden erop beproefd worden, en de kostbaaren zouden uit de religieuze lichamen geroepen worden. Een dwingende kracht bewoog de oprechten, terwijl de manifestatie van Gods kracht, angst en terughoudendheid bracht bij hun ongelovige familieleden en vrienden, zodat zij niet durfden, noch de macht hadden, om degenen die het werk van de Geest van God in zich voelden, te belemmeren."

De vraag kan worden gesteld waarom het uitwissen van zonden zo'n integraal onderdeel is van de geestelijke vergelijking die zo'n machtige demonstratie van geestelijke kracht teweeg zal brengen? Zou Christus de late regen niet kunnen schenken zonder het uitwissen van zonden? Het antwoord is 'Nee'. Als we bijvoorbeeld een elektromotor hebben die bedraad is voor 110 volt, kunnen we die niet aansluiten op een stroombron van 220 volt, anders brandt de motor door.

Zo ook zou de hoge geestelijke spanning van de late regen Gods volk verteren zolang zij nog kennis hebben van het kwaad, het corrupte menselijke kanaal waar we eerder over hebben gesproken. Voor de zonde is de aanwezigheid van Gods Geest een verterend vuur. Daarom heeft God beloofd *"u de vroege regen met mate te geven"* (Joël 2:23). God moet ons de Geest in gematigde hoeveelheden geven nadat we wedergeboren zijn, en de hoeveelheid geleidelijk verhogen naarmate we geestelijk groeien en gereinigd worden van onze verborgen zonden. Door dagelijks in Hem te verblijven, zullen we steeds meer van de vervulling met Zijn Geest kunnen ontvangen. Met Pinksteren zien we de volle kracht van de vroegere regen en de glorieuze gevolgen daarvan. Toch wordt ons verteld dat de late regen met nog grotere kracht en overvloed zal komen. Let op het volgende: *"Met vurig verlangen zie ik uit naar de tijd dat de gebeurtenissen van de Pinksterdag zich zullen herhalen met nog grotere kracht dan toen. Johannes zegt: 'Ik zag een andere engel uit de hemel neerdalen, die grote macht had, en de aarde werd verlicht door zijn heerlijkheid.' Dan zullen de mensen, net als in de Pinkstertijd, de waarheid horen die tot hen gesproken wordt, ieder in zijn eigen taal."* — 6 Bible Commentary p.1055. (Zie ook Lessen uit het leven van alledag, hfst 9, De parel.) De volheid van de goddelijke kracht en de openbaring van de goddelijke aanwezigheid kunnen alleen worden gegeven aan hen die gereinigd zijn van elke onreinheid en van wie de zonden zijn uitgewist.

"Toen Johannes in zijn sterfelijke staat de heerlijkheid van God aanschouwde, viel hij als een dode neer; hij kon het niet verdragen. Maar wanneer de kinderen van God onsterfelijkheid zullen hebben aangenomen, zullen zij 'Hem zien zoals Hij is'. Zij zullen voor de troon staan, aanvaard in de Geliefde. Al hun zonden zijn uitgewist, al hun overtredingen weggenomen. Nu kunnen zij de onverduisterde heerlijkheid van de troon van God aanschouwen." — Maranatha p. 349.

HOOFDSTUK ZEVEN

KOM NAAR DE BRUILOFT

De grote waarheid van Christus' laatste werk in het allerheiligste wordt vaak gesymboliseerd als de bruiloft of het huwelijk. De gelijkenis van de bruiloft in Matteüs 22 en de gelijkenis van de tien maagden die wachten om de bruidegom te ontmoeten in Matteüs 25 gaan beide over de verzoening die tot stand komt tussen Christus en zijn volk door zijn bediening in het allerheiligste. Deze gelijkenissen bevatten waarheden van het grootste belang.

Ze helpen ons verder bij het ontdekken van de ontbrekende schakel in ons begrip van wat de reiniging van het heiligdom inhoudt. In De Grote Strijd, hfst 24, In het heilige der heilige. legt Ellen White een verband tussen deze gelijkenissen en Daniël 8:14.

Een van de hulpmiddelen die we krijgen bij het begrijpen van de reiniging van het heiligdom door de symboliek van de bruiloft of het huwelijk, is de manier waarop een bruiloft de vrijwillige samenwerking tussen de twee partijen bevat om te trouwen. In een westerse, beschaafde samenleving horen we nooit van een bruid die met haar echtgenoot trouwt zonder te weten dat ze gaat trouwen. We kunnen ons geen situatie voorstellen waarin de bruidegom bij het altaar staat met de dominee en met zijn bruid trouwt, terwijl zijn bruid thuis haar dagelijkse bezigheden voortzet, zich er niet van bewust dat ze gaat trouwen. Maar zo wordt het huwelijk (de verzoening) tussen Christus en Zijn volk meestal opgevat. Er wordt vaak gezegd dat niemand zal weten wanneer zijn naam in het oordeel wordt genoemd of wanneer de verzegeling (het huwelijk) zal plaatsvinden. Niemand zal weten wanneer de verzoening plaatsvindt. Maar is dat in overeenstemming met de wet en het getuigenis? Deze populaire opvatting is waarschijnlijk te wijten aan een oppervlakkige lezing van een passage in de Grote Strijd. Deze passage is te vinden in hfst 28, Het onderzoekend oordeel. Hier is wat er staat.

“De taferelen rond de voltooiing van de verzoening zijn plechtig. De belangen die ermee gemoeid zijn, zijn van groot belang. Het oordeel voltrekt zich nu in het hemelse heiligdom. Dit werk is al vele jaren aan de gang. Spoedig – niemand weet hoe spoedig – zal het zich richten tot de levenden... De rechtvaardigen en de goddelozen zullen nog steeds op aarde leven in hun sterfelijke staat – mensen zullen zaaien en bouwen, eten en drinken, zich er allemaal niet van bewust dat het definitieve, onomkeerbare oordeel in het hemelse heiligdom is uitgesproken. Vóór de zondvloed, nadat Noach de ark was binnengegaan, sloot God hem binnen en de goddelozen buiten; maar zeven dagen lang bleven de mensen, niet wetende dat hun lot bezegeld was, hun zorgeloze, genotzuchtige leven leiden en spotten met de waarschuwingen voor het naderende oordeel. ‘Zo zal ook de komst van de Zoon des Mensen zijn,’ zegt de Heiland. — Mattheüs 24:39. Stil, onopgemerkt als de nachtelijke dief, zal het beslissende uur aanbreken.” wat de vaststelling van ieders lot markeert, de definitieve terugtrekking van het aanbod van genade aan

schuldige mensen. Terwijl de zakenman geabsorbeerd is in het najagen van winst, terwijl de genotzuchtige op zoek is naar genot, terwijl de modebewuste vrouw haar versieringen arrangeert – kan het zijn dat de Rechter van de hele aarde op dat uur het vonnis uitspreekt: 'Gij zijt gewogen op de weegschaal en te licht bevonden.' — De Grote Strijd, hfst 28, Het onderzoekend oordeel.

Uit het voorgaande leren we dat niemand weet hoe snel het oordeel van de doden op de levenden zal overgaan. We hebben geen andere tijdprofetie zoals de 2300 dagen die de datum aangaf waarop het oordeel over de doden zou beginnen. We hebben niets in de inspiratie dat ons een datum geeft voor het oordeel over de levenden. Echter, wanneer de voorgaande passage spreekt over de rechtvaardigen en goddelozen die nog leven op aarde, en wanneer er staat dat mensen zullen zaaien en bouwen, eten en drinken, allen onbewust van het feit dat het definitieve, onherroepelijke besluit in het heiligdom daarboven is uitgesproken, wijzen velen daarnaar als bewijs dat niemand zich ervan bewust zal zijn dat het oordeel over de levenden plaatsvindt. Maar ze verzuimen te letten op wat er na die zin staat. De volgende paar zinnen verwijzen naar de situatie zoals die was in de tijd van Noach als voorbeeld van hoe het in de eindtijd zal zijn. Wie was het die zich er niet van bewust was dat hun lot in de tijd van Noach vaststond? Het was de onverschillige, genotzuchtige menigte die de waarschuwingen voor het naderende oordeel had bespot. En het zal de zakenman zijn die opgaat in het najagen van winst, het zal de genotzoeker zijn die genot zoekt, het zal de modebewuste vrouw zijn die haar versieringen schikt, die zich er niet van bewust zal zijn dat hun genadetijd voorbij is. Deze groep mensen heeft hun namen niet in het boek des levens staan. Ze komen niet voor in het onderzoekend oordeel. Zij zullen aan het einde van de 1000 jaar hun oordeel ondergaan.

De enigen die in het oordeel vóór de wederkomst ter sprake komen, zijn degenen wier namen in het boek des levens zijn geschreven. (Zie De Grote Strijd, hfst 28, Het onderzoekend oordeel). Zij waren ooit in dienst van Christus getreden. Nu weten we dat niet iedereen die met Christus is gaan wandelen, die wandel met Hem heeft volgehouden. Maar zelfs als zij zich van Christus afkeren, worden hun namen niet uit het boek des levens geschrapt totdat hun zaak in het oordeel wordt onderzocht.

De voorgaande passage uit De Grote Strijd ontkracht niet de talrijke passages die Gods getrouwe volk afbeelden dat op de verzoeningsdag pleit voor zuiverheid van hart, zoals in het visioen van Jozua en de engel. Het ontkracht evenmin de passages die spreken over de geest die alle gedachten uit het verleden herinnert tijdens het onderzoekend oordeel.

Het is waar dat niemand weet hoe snel het oordeel of het huwelijk zal plaatsvinden. Het is ook waar dat niemand weet wanneer de wederkomst van Christus zal plaatsvinden. Maar dat betekent niet dat niemand zich ervan bewust zal zijn dat het gebeurt wanneer het plaatsvindt. Iedereen die leeft bij de wederkomst zal weten dat Christus voor de tweede keer is gekomen. Evenzo weet niemand hoe snel het oordeel over de levenden zal plaatsvinden,

maar wanneer het gebeurt, zal iedereen die geoordeeld wordt zich bewust zijn van de gebeurtenis. Eerder in dit boek lazen we de geïnspireerde commentaren op het oordeel over de levenden en hoe het een traumatische gebeurtenis is waarin iedereen een rol zal spelen.

Sprekend over het komende oordeel, gesymboliseerd door de bruiloft, zegt de Inspiratie: "Mijn gedachten gingen uit naar de toekomst, wanneer het teken zal worden gegeven: 'Zie, de Bruidegom komt; gaat uit om hem te ontmoeten.' Maar sommigen zullen te laat zijn met het halen van de olie om hun lampen bij te vullen, en te laat zullen ze ontdekken dat het karakter, dat door de olie wordt gesymboliseerd, niet overdraagbaar is." — Review and Herald, 11 februari 1896.

Volgens Mattheüs 25:6 zal er een signaal worden gegeven dat de slaperige maagden zal wekken, zowel de wijze als de dwaze. Vlak voordat het oordeel over de doden in 1844 begon, werd er een signaal gegeven dat bekendstaat als de middernachtelijke roep. Als er een signaal werd gegeven dat Gods volk wekte voordat het oordeel over de doden begon, is het dan niet logisch dat er nog een signaal zal worden gegeven voordat het oordeel over de levenden begint?

Ellen White zegt ons inderdaad: "Mijn gedachten gingen uit naar de toekomst, wanneer het signaal zal worden gegeven: 'Zie, de Bruidegom komt.'"

Gods overgebleven volk zal niet met Christus verbonden worden wanneer Hij de uiteindelijke verzoening voltrekt zonder hun verlangen, toestemming en medewerking. Christus doet niets voor Zijn volk zonder hun medewerking. En om met Hem samen te werken, moeten ze zich bewust zijn van wat Hij voor hen probeert te doen.

In de gelijkenis van de tien maagden werd de roep om middernacht gehoord door zowel de wijzen als de dwazen. Beiden werden uit hun slaap gewekt. Beiden waren zich bewust van de gebeurtenis die op het punt stond te gebeuren. Dit gebeurde in 1844, vlak voordat het oordeel over de doden begon, en het zal opnieuw vervuld worden vóór het oordeel over de levenden.

"Ik word vaak verwezen naar de gelijkenis van de tien maagden, van wie er vijf wijs waren en vijf dwaas. Deze gelijkenis is vervuld geweest en zal tot in de puntjes vervuld worden, want ze is van een bijzondere betekenis voor deze tijd, en is, net als de boodschap van de derde engel, vervuld en zal tot het einde der tijden een actuele waarheid blijven." — Review and Herald, 19 augustus 1890.

Paulus vertelde de gelovigen in Thessalonica dat ze niet in het duister gehuld waren met betrekking tot de dag des Heren, zodat die hen niet onverwacht zou overvallen. Zo zal Gods volk in deze laatste dagen ook niet in het duister gehuld zijn met betrekking tot de gebeurtenissen die verband houden met het einde van hun genadetijd. Ze zullen de roep horen: "Zie, de Bruidegom komt; gaat Hem tegemoet."

'Wees ook gereed, want op een uur dat u het niet verwacht, komt de Mensenzoon.' Mattheüs 24:44. Leg u elke nacht te ruste met al uw zonden beleden. Zo deden wij ook toen we in 1844 de ontmoeting met onze Heer verwachtten. En nu is deze grote gebeurtenis dichterbij dan toen we voor het eerst geloofden. Wees altijd gereed, 's avonds, 's morgens en 's middags, zodat u, wanneer de roep gehoord wordt: 'Zie, de Bruidegom komt, ga Hem tegemoet,' ook al wordt u uit uw slaap gewekt, Hem tegemoet kunt gaan met uw lampen gereedgemaakt en brandend.' — 9 Testimonies p. 48.

In verband met deze gelijkenis horen we een waarschuwing om niet te wachten tot de roep gehoord wordt voordat we onze lampen vullen met de olie van Gods Geest. De genadetijd eindigt eerst bij het 'huis van God', omdat het oordeel begint bij het huis van God. (Zie 1 Petrus 4:17).

"Er zijn velen die, tenzij ze hun hart voor de Heer verootmoedigen, verrast en teleurgesteld zullen zijn wanneer de roep klinkt: 'Zie, de Bruidegom komt.'" — 9 Testimonies p. 155.

"We kunnen niet klaar zijn om de Heer te ontmoeten door op het laatste moment wakker te worden, wanneer de roep klinkt: 'Zie, de Bruidegom komt,' onze lampen op te rapen, waarvan de olie is opgebrand, en dan te denken dat we ze weer kunnen bijvullen. Onze enige hoop is om dagelijks God lief te hebben, de waarheid lief te hebben, niet omwille van de duidelijke argumenten, maar omwille van de waarheid zelf. We moeten de waarheid in ons hart en onze geest brengen en elke dag levende, stralende lichten zijn, en dagelijks meer en meer van Jezus leren." — Signs of the Times, 6 augustus 1894. Het is belangrijk voor ons geestelijk voortbestaan dat we weten wat er zal gebeuren wanneer het oordeel voor de levenden begint. We weten uit de Inspiratie dat het nauw verbonden is met de zondagswet. En we weten ook dat daarmee de uitwissing van zonden, de late regen en de verzegeling gepaard gaan. Dit zijn de meest belangrijke gebeurtenissen waarmee we in deze eindtijd te maken krijgen. Hoe belangrijk is het dan dat we ons hierover bewust worden, zodat we erop voorbereid kunnen zijn.

HOOFDSTUK ACHT

DE GROTE LAATSTE CONFRONTATIE

“Zij zijn eensgezind en zullen hun macht en kracht aan het beest geven. Zij zullen oorlog voeren tegen het Lam, en het Lam zal hen overwinnen, want Hij is Heer der heren en Koning der koningen, en zij die met Hem zijn, zijn geroepen, uitverkoren en trouw.” — Openbaring 17:13-14..

“De zogenaamde christelijke wereld zal het toneel zijn van grote en beslissende gebeurtenissen. Mannen met gezag zullen wetten uitvaardigen die het geweten beheersen, naar het voorbeeld van het pausdom. Babylon zal alle volken de wijn van de toorn van haar hoererij laten drinken. Elk volk zal erbij betrokken zijn... Er zal een universele band van eenheid zijn, één grote harmonie, een verbond van Satans krachten. ‘En zij zullen hun macht en kracht aan het beest geven’... In de strijd die in de laatste dagen gevoerd zal worden, zullen alle corrupte machten die afvallig zijn geworden van de trouw aan de wet van Jehovah, zich verenigen tegen Gods volk.” — Selected Messages 3 p. 392-393.

De wereld zal spoedig een angstaanjagende crisis tegemoet gaan, nu de grote strijd tot een definitieve confrontatie komt. Inspiratie geeft ons gedetailleerde beschrijvingen van de dingen die spoedig zullen gebeuren. Wanneer Gods volk er klaar voor is, zullen de voorspelde gebeurtenissen zich mogen voltrekken tot een definitieve conclusie die het einde van de menselijke geschiedenis zal inluiden.

De kwesties waarover het zal gaan worden duidelijk onthuld.

“Tussen de wetten van mensen en de voorschriften van Jehovah zal het laatste grote conflict ontstaan in de strijd tussen waarheid en dwaling. We betreden nu deze strijd – een strijd niet tussen rivaliserende kerken die strijden om de suprematie, maar tussen de religie van de Bijbel en de religies van fabels en tradities. De krachten die zich tegen de waarheid hebben verenigd, zijn nu actief aan het werk.” — Profeten en Koningen, hfst 51, Een geestelijke ervaring.

In de crisis die zal ontstaan door de vervolgende wetten die zullen worden uitgevaardigd, zal er een grote zuivering plaatsvinden onder Gods belijdend volk. “Kaf zal als een wolk door de wind worden weggevoerd, zelfs van plaatsen waar we alleen maar rijke tarwevelden zien.” — 5 Testimonies 81.

“In de krachtige zifting die spoedig zal plaatsvinden, zullen we de kracht van Israël beter kunnen meten.” — 5 Testimonies 80.

Velen die hun geloof in de boodschap van de derde engel hebben beleden, zullen hun positie verlaten en zich bij de vijand aansluiten. Allen zullen worden beproefd, zoals het leger van Gideon werd beproefd voordat het de strijd aanging met de Midianieten. Het eindresultaat van dit ziftingsproces wordt beschreven in de Inspiratie.

“De grote kwestie die zo dichtbij is, zal degenen verwijderen die God niet heeft aangesteld, en Hij zal een zuivere, ware, geheiligde bediening gereed hebben voor de late regen.” — Selected Messages 3 p. 385.

Wanneer Gods volk de ervaring heeft ondergaan die beschreven staat in Handelingen 3:19, met de uitstorting van ongekende geestelijke kracht, zal het toneel klaarstaan voor de twee strijdende legers om elkaar van aangezicht tot aangezicht te ontmoeten in een laatste strijd op leven en dood. Satan heeft zijn enorme leger voorbereid en zijn troepen geconsolideerd. En Christus heeft ook Zijn soldaten voorbereid om te strijden tegen de corrupte machten van de aarde die zich hebben overgegeven aan Satans controle. Geen gevecht of strijd op aarde tot nu toe kan vergeleken worden met de wereldwijde strijd tussen de religie van de Bijbel en de religie van fabels.

“Het is onmogelijk om ook maar een idee te geven van de ervaring van het volk van God dat op aarde zal leven wanneer hemelse heerlijkheid en een herhaling van de vervolgingen uit het verleden samenkomen. Zij zullen wandelen in het licht dat voortkomt uit de hemelse glorie komende van de troon van God. Door middel van de engelen zal er voortdurende communicatie zijn tussen hemel en aarde. En Satan, omringd door boze engelen en beweerend God te zijn, zal allerlei wonderen verrichten om, indien mogelijk, zelfs de uitverkorenen te misleiden.” — 9 Testimonies p.16.

“En de HEER zal boven hen gezien worden, en zijn pijl zal als een bliksemflits uitgaan; en de HEER God zal de trompet blazen en met wervelwinden uit het zuiden komen.” — Zacharia 9:12-14.

DUBBELE REACTIE OP DE LUIDE ROEP

Het werk van het overgebleven volk van God onder de late regen zal twee verschillende effecten hebben op de mensen op aarde. Die eerlijke zielen in Babylon die door haar misleid zijn, zullen met vreugde reageren op de boodschappers van de waarheid. Voor hen zullen deze boodschappers zijn als de zachte, verfrissende dauw van de morgen.

Maar voor hen die zich verzetten tegen het werk van de Geest van God, zullen de boodschappers van de waarheid zijn als een brullende leeuw. (Zie Micha 5:7-8).

Wanneer de luide roep van de engel van Openbaring 18 gehoord wordt, zal het de hele wereld uit haar sluimer wekken. Zij die positief reageren, zullen op hun beurt helpen het licht te verspreiden. Zij zullen het middel zijn waardoor de luide roep zal aanzwellen tot een machtig crescendo.

“Er zullen vele zielen uit de gelederen van de wereld, uit de kerken – zelfs uit de Katholieke Kerk – opstaan, wier ijver die van hen die tot nu toe in de gelederen hebben gestaan om de waarheid te verkondigen, ver zal overtreffen. Daarom zullen de arbeiders van het elfde uur hun loon ontvangen. Zij zullen de strijd zien aankomen en de trompet een zeker geluid geven. Wanneer de crisis ons bereikt, wanneer het seizoen van rampspoed aanbreekt, zullen zij naar

voren treden, zich omgorden met de volledige wapenrusting van God, Zijn wet verheerlijken, vasthouden aan het geloof van Jezus en de zaak van de godsdienstvrijheid verdedigen die hervormers met moeite hebben verdedigd en waarvoor zij hun leven hebben opgeofferd. . ." — Selected Messages 3 p.386.

Het licht der waarheid zal zo volledig doordringen tot elke hoek van de aarde dat er geen enkele eerlijke ziel meer in Babylon zal overblijven. Allen zullen worden weggevoerd zoals Lot uit Sodom werd weggevoerd. Maar wat zal er dan overblijven? Alleen zij die het merkteken van Satans meesterwerk hebben ontvangen. Hij zal de wereld volledig beheersen, behalve een relatief klein overblijfsel dat het zegel van God volmaakt in zich draagt. Als hij de wereld kan bevrijden van dit weerzinwekkende overblijfsel, zal hij eindelijk zijn doel hebben bereikt om zijn koninkrijk en gezag op deze planeet te vestigen zonder enige uitdaging van hen die nog steeds trouw zijn aan de Schepper. Maar terwijl hij en de grote hoer zichzelf feliciteren en zeggen: "Ik zit als een koningin, ik ben geen weduwe en ik zal geen verdriet zien" — Openbaring 18:7, wacht hen een onverwachte verrassing. Aan het einde van de luide roep wanneer de genadetijd is afgelopen, komt er een "gereedstaande man" uit het heiligdom op het toneel, die aan het einde van de grote verzoendag naar voor wordt gebracht om de zondebok te binden en weg te leiden in de woestijn om daar te sterven.

Wie zou deze gereedstaande man kunnen zijn, en wat is de betekenis van het feit dat hij de zondebok meeneemt naar zijn uiteindelijke ondergang? Hoe volbrengt hij deze moeilijke taak? Wat zou er gebeuren als de zondebok uit zijn handen ontsnapt? Dit zijn belangrijke vragen die wellicht crucialer zijn dan veel mensen denken.

DE GEREEDSTAANDE MAN

Wanneer het merkteken van het beest overal is ingevoerd en de hele wereld het beest eerbied betoont, zal Satans meesterwerk in deze wereld voltooid zijn. En de grote hoer uit Openbaring zal vol vertrouwen zijn dat ze haar verloren suprematie, die haar werd ontnomen toen de protestantse reformatie haar de dodelijke wond toebracht, weer heeft teruggewonnen. En het lijkt erop dat ze "de hele wereld in haar handen heeft".

Satan verheugt zich er ook over dat hij nu bijna universele eerbied ontvangt door de eerbied die aan de grote hoer wordt betoond. Maar vanuit het heiligdom komt een "gereedstaande man" tevoorschijn die Satan en zijn bondgenoten zal uitdagen in hun poging om volledige heerschappij over de aarde te verkrijgen.

Wanneer de luide roep zijn werk heeft gedaan en alle gelovige zielen uit Babylon zijn geroepen, zal Christus' bediening in het heiligdom ten einde komen. Het onderzoek zal voltooid zijn, het heiligdom zal gereinigd zijn van de zonden van Gods volk. Dan zal de laatste handeling plaatsvinden, zoals voorafgebeeld in de verzoeningsceremonie in het oude Israël, die de

'gereedstaande man' op het wereldtoneel brengt. Leviticus 16:20-22 beschrijft deze gebeurtenis:

"En wanneer hij de heilige plaats, de tabernakel van de samenkomst en het altaar heeft verzoend, zal hij de levende geit brengen. Aäron zal zijn handen op de kop van de levende geit leggen en over hem belijden: al de ongerechtigheden van de Israëlieten, al hun overtredingen en al hun zonden, en deze op de kop van de geit leggen. Hij zal hem door een gereedstaande man de woestijn in sturen. De geit zal al hun ongerechtigheden dragen naar een onbewoond land, en hij zal de geit in de woestijn loslaten."

Laten we eens kijken wat het wegvoeren van de zondebok betekent en wie de 'gereedstaande man' is die hem de woestijn in leidt om te sterven. We hebben een goede aanwijzing over wanneer de zondebok wordt weggevoerd. In de oude rituele dienst gebeurde dit onmiddellijk nadat de hogepriester zijn werk in het allerheiligste had voltooid, zoals we in Leviticus 16 hebben opgemerkt. Het geïnspireerde commentaar op deze passage zegt het als volgt:

'Elke zaak was beslist, elk juweel geteld. Jezus verbleef een moment in het buitenste vertrek van het hemelse heiligdom, en de zonden die in het allerheiligste waren beleden, werden op Satan gelegd, de oorsprong van de zonde, die de straf ervoor moest ondergaan.' — Early Writings, p. 280.

Het is interessant om op te merken dat alleen de zonden die in het allerheiligste waren beleden, op dit moment op de zondebok werden gelegd. Wellicht komt dit doordat degenen die in het geloof van de boodschap van de derde engel zijn gestorven, aan het einde van de tijd van de benauwdheid zullen opstaan in een speciale opstanding, waarover gesproken wordt in Daniël 12:2.

De grote vraag die ons nu bezighoudt is: wie is de gereedstaande man? We weten uit het Bijbelse verhaal dat hij niet de hogepriester was, en er wordt ook nergens vermeld dat hij een priester was. Hij was blijkbaar een man uit de gemeente die net had deelgenomen aan de plechtige dienst van de Grote Verzoendag en de vruchten daarvan had ontvangen. Wie zou deze 'gereedstaande man' dan kunnen vertegenwoordigen in het antitype?

Het lijkt niet logisch om te verwachten dat de symboliek van de gereedstaande man op één individu van toepassing is. Het is eerder aannemelijker om de geschikte man te beschouwen als de laatste gemeenschap van verzegelde heiligen die de vruchten van Handelingen 3:19 hebben ervaren, namelijk de ervaring van de Grote Verzoendag. Het zullen hun zonden zijn, samen met die van de heiligen die in het geloof zijn gestorven tijdens het brengen van de drie engelen boodschap, die op dit moment op Satan zullen worden geplaatst.

DE ENGEL VAN OPENBARING 20

Het werk van Gods volk wordt in het boek Openbaring afgebeeld door engelen die de goddelijke opdracht uitvoeren. In Openbaring 14 zien we drie engelen die Gods volk vertegenwoordigen en de wereld de laatste boodschap

uit de hemel brengen. Evenzo zien we in Openbaring 18 Gods volk, vertegenwoordigd door een machtige engel, die de luide roep verkondigt en alle gelovige zielen uit Babylon roept. Vervolgens zien we in Openbaring 20 nog een engel die de draak, de antitypische zondebok, grijpt en hem met een grote ketting vastbindt vóór zijn uiteindelijke vernietiging. Deze engel past heel goed in de symboliek van de gereedstaande man die uit de verzoeningsdienst in het heiligdom tevoorschijn komt om de zondebok te grijpen en hem naar zijn uiteindelijke dood te leiden. Inspiratie geeft ons een interessant inzicht in deze episode.

“Ik zag dat Jezus’ werk in het heiligdom spoedig voltooid zal zijn. En nadat Zijn werk daar voltooid is, zal Hij komen naar de deur van het eerste vertrek en de zonden van Israël belijden op het hoofd van de zondebok. Dan zal Hij de kleding van de wraak aantrekken. Dan zullen de plagen over de goddelozen komen, en ze komen pas wanneer Jezus die kleding aantrekt en Zijn plaats inneemt op de grote witte wolk. Terwijl de plagen neerdalen, wordt de zondebok weggeleid. Hij verzet zich hevig om te ontsnappen, maar hij wordt stevig vastgehouden door de hand die hem leidt. Als hij zou ontsnappen, zou Israël zijn leven verliezen. Ik zag dat het tijd zou kosten om de zondebok weg te leiden naar het land van de vergetelheid nadat de zonden op zijn hoofd waren gelegd.” — Spaulding en Magan Collectie, p. 2

Volgens de bovenstaande passage voert de zondebok een hevige strijd om te ontsnappen, en als hij daarin zou slagen, zou Israël zijn leven verliezen. We kunnen ons afvragen wat dit betekent. Hoe probeert Satan te ontsnappen? Hoe wordt hij tegengehouden? Waarom zou Israël zijn leven verliezen als hij zou ontsnappen?

Allereerst is het wegleiden van de zondebok geen fysieke strijd. Het is symbolisch. Maar het zal begrepen worden door iedereen die ooit een geitenbok heeft proberen te leiden naar een plek waar hij niet heen wilde. Hij zal enig begrip hebben van de moeilijkheid die gepaard gaat met de geestelijke strijd om de zondebok weg te leiden. In de geïnspireerde passage die hierboven wordt geciteerd, vinden we een tijdsbestek voor deze cruciale gebeurtenis. Het vindt plaats tijdens de tijd van de plagen. Dit is ook de tijd van Jakobs benauwdheid voor Gods volk. Zoals we in de Inspiratie lezen, zien we wat er in deze tijd gaande is: Satan doet zijn uiterste best om de verzegelde heiligen ertoe te brengen hun trouw aan God op te geven. Als hij ook maar één van hen tot zonde zou kunnen verleiden, zou hij een grote overwinning behalen in zijn verzet tegen Gods heerschappij.

Satan heeft God vanaf het begin beschuldigd van het geven van een wet die niemand kan naleven. Hij beweerde dat zijn principe van vrijheid van wet superieur was aan Gods principes. Toen Jezus de gevallen natuur van de mens op Zich nam en een leven van volmaakte gehoorzaamheid leidde, zag Satan dat zijn beschuldiging dat de wet niet volmaakt kon worden nageleefd, weerlegd was. Satan heeft echter hardnekkig betoogd dat Christus goddelijk was – dat Hij niet werkelijk kwam in onze gevallen natuur – en omdat Hij vrijgesteld was van onze erfelijkheid, kon Hij dat soort volmaakte

gehoorzaamheid betonen die de gevallen mens niet kan. Dit argument wordt vandaag de dag door veel theologen herhaald. Dit is de uitdaging die Satan God steeds weer voorlegt. Maar God heeft de hulp van de mens ingeroepen om Satans bewering te weerleggen.

Via Jesaja heeft God Zijn voornemen geopenbaard om de hulp van Zijn volk in te roepen om Hem te rechtvaardigen. "Dit volk heb Ik Mij geformeerd; zij zullen Mijn lof verkondigen" — Jesaja 43:21.

Ook lezen we: "Vlak voor ons ligt de climax van de grote strijd, wanneer Satan met 'alle macht en tekenen en bedrieglijke wonderen, en met alle bedrog van ongerechtigheid' zal proberen het karakter van God te verdraaien, zodat hij 'zelfs de uitverkorenen kan verleiden, indien mogelijk'. Als er ooit een volk was dat behoefte had aan steeds toenemend licht uit de hemel, dan is het wel het volk dat God in deze tijd van gevaar heeft geroepen om de bewaarders te zijn van Zijn heilige wet en om Zijn karakter voor de wereld te verdedigen." — 5 Testimonies 746.

SATANS BESCHULDIGINGEN WEERLEGD

Door de 144.000 zal God Satans beschuldigingen tegen Zijn wet weerleggen. Sterker nog, Hij zal ze 144.000 keer weerleggen. De 144.000 hebben duidelijk geen pre-existente goddelijkheid, maar geen van hen zal zwichten voor Satans listen, zelfs niet onder de meest ontmoedigende omstandigheden in tijden van nood. Zij zullen Zijn voornaamste bewijs zijn voor het toekijkende universum dat de gevallen mensheid, door de geboden verzoening, Gods wet volmaakt kan gehoorzamen. En dat is nog niet alles. Hun loyaliteit bewijst ook een ander punt tegen Satans koninkrijk.

De 144.000 hebben Satans koninkrijk geproefd en hebben door ervaring de geneugten van de zonde en al haar verleidingen begrepen. Maar zij hebben de dienst van Satan verlaten om kinderen van God te worden. Zij hebben alle voordelen van Christus' verlossende genade ontvangen en hebben de geneugten geproefd van Zijn koninkrijk. Als zij zouden terugkeren naar de dienst van Satan, zou dat een getuigenis zijn voor het hele universum dat Satans koninkrijk beter is dan Gods koninkrijk. Dit zou grote oneer over Gods koninkrijk brengen. Maar geen van de 144.000 keert ooit terug naar Satans gelederen. Sterker nog, ze zouden liever sterven dan terugkeren naar de gelederen van het kwaad, en zo bewijzen ze voor altijd dat de dienst van God oneindig veel beter is dan de dienst van Satan.

DE VERZOENING: EEN EEUWIGE REMEDIE

Een andere cruciale kwestie wordt opgelost door de standvastigheid van de 144.000. Ze bewijzen dat de verlossing die Christus heeft verschaft een eeuwige remedie is tegen de terugkeer van de zonde. Ze hebben alles ervaren wat gesymboliseerd werd door de dienst van het heiligdom: bekering en vergeving in de buitenste voorhof; heiliging en overwinning in het eerste vertrek; en ten slotte het uitwissen van de kennis van het kwaad en het ontvangen van de volheid van het Heilige Geest in het allerheiligste. Als zij, na

alle zegeningen van de verlossing te hebben ontvangen, opnieuw in zonde zouden vallen, zou het hele verlossingsplan een mislukking blijken en zou de veiligheid van het universum in gevaar komen. De zondebok zou ontsnappen en Israël zou zijn leven verliezen. Door een zondeloos, volmaakt leven te blijven leiden, zelfs onder zulke ongunstige omstandigheden en onder druk tijdens de tijd van benauwdheid, tonen zij onomstotelijk aan dat Christus' verlossing een eeuwige remedie is tegen een nieuwe afvalligheid.

Gods grote, allesoverheersende doel in Zijn handelen met de grote strijd is de eeuwige veiligheid van het universum tegen een nieuwe afvalligheid, terwijl Hij alle intelligente wezens de vrijheid van keuze blijft geven. God heeft beloofd dat "de verdrukking niet voor de tweede keer zal opstaan" (Nahum 1:9). Maar welke zekerheid heeft het toekomstige universum dat geen van de opgestane mensen in de komende eeuwen een nieuwe afvalligheid zal beginnen? Hoe kunnen ze erop vertrouwen dat de zonde niet opnieuw de kop opsteekt? Ze hebben veel zondaars gezien die, net als de dief aan het kruis, de Verlosser in de laatste momenten van hun leven hebben aanvaard. Hoe veilig zullen ze zijn voor het terugvallen in de zonde? In de 144.000 zal God alle antwoorden en zekerheden verschaffen. Na het zien van het laatste drama van de grote strijd dat zich afspeelde tijdens de tijd van benauwdheid, en na het zien van zo'n standvastige loyaliteit van de 144.000 die ooit zondaars waren, net als alle andere verlost die nog steeds in hun graf rusten, zal het hele loyale universum er werkelijk van overtuigd zijn dat "de verdrukking niet een tweede keer zal opstaan".

Maar de gereedstaande man moet er eerst in slagen de zondebok, die alleen de zonden draagt van de 144.000 en van hen die sinds 1844 zijn gestorven voordat de verzegeling plaatsvond, weg te leiden naar de woestijn van deze wereld. Als de zondebok zou ontsnappen, zou hij niet alleen bevrijd zijn van de zonden van de 144.000 en van hen die stierven tijdens het brengen van de boodschappen van de drie engelen, maar zou hij ook niet langer verantwoordelijk zijn voor de zonden van Gods volk dat door de eeuwen heen vóór 1844 is gestorven. Heel Gods Israël zou zijn leven verliezen, omdat Satans oorspronkelijke beschuldiging dat Gods wet niet kan worden nageleefd, juist zou blijken en het verlossingsplan een mislukking zou blijken.

Wanneer bewezen is dat de verlossing van Christus een eeuwige remedie tegen de zonde is, zal de algemene oogst van slapende heiligen worden opgewekt en naar hun glorieuze beloning worden gebracht. Het zal duidelijk zijn dat als 144.000 volledig verlost zondaars trouw en getrouw zijn gebleven ondanks de hevige verleidingen van Satan in deze sombere wereld tijdens de tijd van benauwdheid, de volledig verlost zondaars die opgewekt worden en naar de hemelse wereld worden gebracht, waar geen vloek en geen verleider is, zeker trouw en getrouw zullen blijven voor alle eeuwigheid.

Er zijn vele illustere mannen en vrouwen van geloof geweest, zoals beschreven in Hebreeën 11, die overwinnaars waren in de strijd tegen het kwaad. Maar

hoewel velen van hen trouw bleven in het aangezicht van de dood en marteling, vertellen de Schriften ons dat zij "de belofte niet hebben ontvangen, omdat God iets beters voor ons heeft voorbereid, zodat zij zonder ons niet volmaakt zouden worden." — Hebreëen 11:39-40.

Al meer dan 170 jaar wacht Christus om Zijn volk te vervolmaken door Zijn bijzondere bediening in het allerheiligste. Al die slapende heiligen wachten in hun graf op de laatste generatie die vervolmaakt zal zijn, op de gereedstaande man die op het laatste wereldtoneel zal verschijnen en de zondebok naar zijn uiteindelijke vernietiging zal leiden, zodat zij kunnen worden opgewekt en naar hun eeuwige beloning kunnen gaan. Zullen wij, die in dit late uur leven, gehoor geven aan Gods roep om die 'gereedstaande man' te worden, zodat Hij een einde kan maken aan de heerschappij van Satan?

"KOM ZO, HEER JEZUS"

BIJLAGE

Hieronder volgen enkele aanvullende verwijzingen en toelichtende opmerkingen met betrekking tot het gedeelte op pagina 75 en 76 over het verschil tussen dat wat de eerste en de tweede ruimte van het heiligdom de gelovige biedt.

WAT DE EERSTE RUIMTE OF HET HEILIGE BIEDT

Vergeving van zonden: 1 Johannes 1:9 - 2 Johannes 2:1, Hebreeën 7:25.
De vergeving van zonden werd gesymboliseerd in Leviticus 4 toen het zondoffer naar de ingang van de tabernakel werd gebracht.

Voorwaardelijke vergeving: Matteüs 18:23-35, Lessen uit het leven van alledag, hfst 19, De mate van vergeven. In de gelijkenis van de twee schuldenaren zien we hoe de man wiens schuld later werd vergeven, zijn vergeving verloor omdat hij niet vergevend was jegens zijn medemens. De waarheid van voorwaardelijke vergeving werd ook onderwezen in de oude tempeldienst. Zie Patriarchen en Profeten, hfst 30, De tabernakel en zijn dienst.

Zonden overgedragen naar het heiligdom: 1 Timoteüs 5:24, Grote Strijd, hfst 23, Wat is het heiligdom. De overdracht van zonde werd gesymboliseerd in de aardse dienst. Zie Leviticus 4.

Relatieve volmaaktheid door toegerekende gerechtigheid: Jesaja 61:10, Kolossenzen 2:9-10, Romeinen 3:20-26. Relatieve volmaaktheid wordt gebruikt om aan te duiden dat men leeft naar al het licht dat een individu heeft ontvangen. Het betekent geen bekende zonde begaan of bekende plicht verwaarlozen. Christus zal dan met Zijn gerechtigheid alle onwetende zonden en tekortkomingen bedekken. Zie 1 Selected Messages 366-368, 382. De groei naar gelijkheid aan het beeld van Christus zal progressief zijn naarmate de gelovige meer licht en begrip van de waarheid ontvangt. Maar totdat zonden zijn uitgewist, zal Christus de tekortkoming in volmaakte zondeloosheid moeten compenseren.

Let op het volgende: "Maar wat God van Adam eiste in het paradijs vóór de zondeval, eist Hij in dit tijdperk van de wereld van hen die Hem willen volgen: volkomen gehoorzaamheid aan Zijn wet. Maar rechtvaardigheid zonder smet kan alleen verkregen worden door de toegerekende rechtvaardigheid van Christus." — Review & Herald, Sept.3, 1901. — Van Jeruzalem tot Rome, hfst 52, Standvastig tot het einde.

De herinnering (littekens) aan zonden blijft: Jeremia 17:1-2, Ezechiël 36:31, Lessen uit het leven van alledag bbp. 55, 281. "Hij kan zich bekeren; hij kan de slechtheid van zijn onrecht jegens zijn medemensen inzien – en, voor zover mogelijk, herstel bieden; maar de littekens van een gewond geweten zullen altijd blijven." — 3 Bijbelcommentaar p. 1158

Vroege regen geschonken: Handelingen 2:38, Christ's Object Lessons p. 121

Vroege regenzegel: Efeziërs 1:13, Handelingen van de Apostelen p. 30

Vorbereiding op de dood, het oordeel en de latere regen: 1 Thessalonicenzen 4:13-14, Openbaring 14:13.

WAT DE TWEDE RUIMTE OF HET ALLERHEILGSTE BIEDT

Uitwissing van zonden: Handelingen 3:19, Leviticus 16:30, De Grote Strijd p.485.

Uitwissing vindt plaats als gevolg van Christus' uiteindelijke verzoening en ten tijde van de verfrissende late regen. Review & Herald, 3 september 1901. (Zie Handelingen van de Apostelen 532).

De herinnering (littekens) aan zonden blijft: Jeremia 17:1-2, Ezechiël 36:31, Christ Object Lessons p. 55, 281. "Hij kan zich bekeren; hij kan de slechtheid van zijn onrechtvaardigheid jegens zijn medemensen inzien en, voor zover mogelijk, genoegdoening bieden; maar de littekens van een gekwetst geweten zullen altijd blijven." — 3 Bijbelcommentaar p.1158

Vroege regen geschonken: Handelingen 2:38, Christus' objectlessen p.121

Vroege regenzegel: Efeziërs 1:13, Handelingen van de Apostelen p.30

Vorbereiding op de dood, het oordeel en de laatste regen: 1 Thessalonicenzen 4:13-14, Openbaring 14:13.

